

**A 2024. évben jubileumi diplomában részesült
bánya-, bányageológus-, bányagépész-, bányaművelő-,
földmérő-, geofizikus-, geológus-, olajmérnök, gázipari
szakmérnök és bányagépészeti és bányavillamossági
üzemmérnökök
rövid szakmai életrajza**

Felelős szerkesztő:

HUDÁK ÉVA
hivatalvezető

**Műszaki Föld- és Környezettudományi Kar
Dékáni Hivatal**

Lektorálás:

DR. BENKE LÁSZLÓ
ny. tudományos munkatárs

Műszaki szerkesztés:

TÓBIÁS TÜNDE
intézeti ügyintéző

KÖSZÖNTŐ

A Miskolci Egyetem Műszaki Föld- és Környezettudományi Kar (2000. január 1. előtt Bányamérnöki Kar) Tanácsa, professzorai, oktatói és hallgatói nevében nagy tisztelettel és őszinte barátsággal köszöntöm az ötven, hatvan, hatvanöt és hetven éve oklevelet szerzett mérnököket.

Az Alma Mater a jubileumi oklevél átadásával tiszteletét és elismerését kívánja kifejezni Önöknek azért a munkáért, amellyel hozzájárultak a műszaki haladáshoz, gazdagították az országot. Sokuknak munkája közben szembe kellett nézni azzal a helyzettel, hogy a munkavégzés feltételei sok esetben az átlagosnál veszélyesebbek és kockázatosabbak voltak. Többen politikai okok miatt is hátrányos helyzetbe kerültek. Büszkék vagyunk arra, hogy a nehéz feltételek ellenére sok kiemelkedő eredmény fűződik az évfolyamon végzett mérnökök nevéhez, és nem veszítették el az emberekbe és a szakmába vetett hitüket. Az életrajzokat olvasva azt láttuk, hogy volt lelkierejük a vesztes helyzetekben is talpon maradni és továbblépni azon az életúton, amelyen a mai napig járnak.

A kar Sopronból Miskolcra költözésének fél évszázados történetében megállapítható, hogy a bányászati, földtudományi és kohászati oktatás és kutatás Miskolcra kerülve új lendületet kapott.

Új, jól felszerelt laboratóriumok, oktatási és kutatási helyiségek, továbbá a térségben korábban meglévő nehézipari háttér a kar részére a művelt tudományterületek kiemelkedő fejlődési lehetőségét teremtette meg. A Miskolci Egyetemen megvalósult fejlődés nagyban segítette a történelmi karok működését és további fejlődését a háttériparágak gazdasági nehézségeinek időszakában is.

Az egykori Nehézipari Műszaki Egyetem, ma Miskolci Egyetem, történelmi karainak hallgatói, oktatói, a karokon végzett mérnökök, az első évtized tiltását követően továbbvitték, és ma is töretlenül ápolják és őrzik a Selmecen, Sopronban kialakult és elfogadott diákhagyományokat, amelyeket a Miskolci Egyetem újonnan alapított karainak hallgatói is büszkén vallanak magukénak és ápolják azokat. Az egykor Sopronban működő szakok és tudományterületek között a szakmai együttműködés mellett ma is megvan a barátság, a kapcsolattartás, a közös

hagyománytisztelet, amelyet a tanárok és diákok rendszeres találkozási fémjeleznek.

Önök, tanulmányaik időszakában és a szakmájuk gyakorlásának évtizedei alatt is nagyon nehéz történelmi és gazdasági helyzetben álltak helyt. Részesei voltak a hazai bányászat virágzásának, de látták a hanyatlását és leépítését is. A Karon végzettek közül többen a bizonytalan társadalmi, gazdasági és politikai helyzet hatására fiatalon nekivágtak a nagyvilágnak, idegen körülmények között kezdték és teljesítették szakmai pályafutásukat. Meggyőződésünk, hogy az ősi Alma Mater szakmai és erkölcsi értékrendje is fontos szerepet játszott abban, hogy bárhová kerültek is a világban, helyt tudtak állni és sikeres, megbecsült mérnökökké váltak. Tudásukkal és szakmaszeretetükkel, minden helyzetben és minden körülmények között vállalták hivatásukat, szolgálták szakterületüket, megőrizték hazaszeretetüket, dicsőséget szereztek az Alma Maternek és önmaguknak egyaránt.

Tisztelt jubiláló mérnökök! Elkötelezett és sikeres munkájuk, életpályájuk példaként szolgál az intézmény mai és jövőbeni hallgatóinak egyaránt. Ezzel a kiadvánnyal a Műszaki Föld- és Környezettudományi Kar professzorai és tanárai tiszteletüket szeretnék kifejezni Önök iránt.

A Miskolci Egyetem Szenátusa, a Műszaki Föld- és Környezettudományi Kar Tanácsának előterjesztésére 2024-ben 2 fő részére rubin-, 19 fő részére vas-, 26 fő részére gyémánt-, 40 fő részére aranyoklevelet ad ki.

A díszoklevelet átvevőknek gratulálók, további életükhöz jó erőt, egészséget, nyugodt, békés, hosszú életet kívánok!

Jó szerencsét!

Miskolc, 2024. június 03.

Prof. Dr. Mucsi Gábor
a Műszaki Föld- és Környezettudományi Kar
dékánja

RUBINOKLEVÉLRE JOGOSULTAK

2024.

(1954-ben szereztek oklevelet)

1. Hegyi Ferenc vasokleveles olajmérnök
2. Pantó Dénes vasokleveles bányaművelőmérnök

VASOKLEVÉLRE JOGOSULTAK

2024.

(1959-ben szereztek oklevelet)

1. Horváth Boldizsár gyémántokleveles bányaművelőmérnök
2. Jámbor Imre gyémántokleveles bányagépészmérnök
3. Jeney Zsigmond gyémántokleveles olajmérnök
4. Judt István gyémántokleveles bányaművelőmérnök
5. Kiss L. Sándor gyémántokleveles földmérőmérnök
6. Könczey Gáborné (szül. Stverteczky Mária)
gyémántokleveles geológusmérnök
7. Kukai Lajos gyémántokleveles bányaművelőmérnök
8. Mester Sándor Imre gyémántokleveles földmérőmérnök
9. Mező István gyémántokleveles bányaművelőmérnök
10. Nagy Zoltánné (szül. Walcz Irén) gyémántokleveles
geofizikusmérnök
11. Németh György gyémántokleveles bányaművelőmérnök
12. Dr. Németh Gyula gyémántokleveles földmérőmérnök
13. Sággy Györgyné (szül. Szabados Éva) gyémántokleveles
földmérőmérnök

14. Schmidt József gyémántokleveles bányaművelőmérnök
15. Szamosi Györgyné (szül. Donka Rozália)
gyémántokleveles bányaművelőmérnök
16. Tiszai László gyémántokleveles bányaművelőmérnök
17. Unger Péter † gyémántokleveles bányaművelőmérnök
18. Dr. Varga József gyémántokleveles bányagépészmérnök
19. Vida Zsolt gyémántokleveles geofizikusmérnök

GYÉMÁNTOKLEVÉLRE JOGOSULTAK

2024.

(1964-ben szereztek oklevelet)

1. Bánik Jenő aranyokleveles bányagépészmérnök
2. Bárkány Péter aranyokleveles bányagépészmérnök
3. Bártfai Miklós aranyokleveles bányagépészmérnök
4. Falk Miklós aranyokleveles olajmérnök
5. Franciszci Éva † aranyokleveles bányageológusmérnök
6. Harsányi Lajos aranyokleveles bányageológusmérnök
7. Hermann György aranyokleveles bányaművelőmérnök
8. Huszár József aranyokleveles bányageológusmérnök
9. Kecskés István aranyokleveles bányagépészmérnök
10. Király Béla aranyokleveles bányagépészmérnök
11. Kiss László Imre aranyokleveles bányaművelőmérnök
12. Kuzsmiczky Sándor aranyokleveles bányagépészmérnök
13. Lafferton Győző aranyokleveles bányaművelőmérnök
14. Madai László aranyokleveles bányageológusmérnök

15. Nyerges Lajos aranyokleveles bányageológusmérnök
16. Oplasznik Gusztáv aranyokleveles bányaművelőmérnök
17. Pintér László Károly aranyokleveles bányageológusmérnök
18. Pocsai Gábor aranyokleveles bányaművelőmérnök
19. Rajki Antal Ernő aranyokleveles bányagépészmérnök
20. Sóki Imre aranyokleveles bányageológusmérnök
21. Szabó Ferenc Lajos aranyokleveles bányaművelőmérnök
22. Szélig János aranyokleveles bányagépészmérnök
23. Szikrai Miklós aranyokleveles bányaművelőmérnök
24. Szlabóczky Pál aranyokleveles bányageológusmérnök
25. Tasnádi Tamás aranyokleveles bányaművelőmérnök
26. Török Ferenc József aranyokleveles bányageológusmérnök

ARANYOKLEVÉLRE JOGOSULTAK

2024.

(1974-ben szereztek oklevelet)

1. Antal Gábor Gyula okleveles bányamérnök
2. Dr. Barabás László okleveles bányamérnök
3. Benkóczy Péter okleveles gázipari szakmérnök
4. Berthold György okleveles bányagépészeti és bányavillamossági
üzemmérnök
5. Bozsoki Lajos okleveles bányamérnök
6. Cserni József okleveles bányagépészeti és bányavillamossági
üzemmérnök
7. Dorkó Róbert Endre okleveles bányamérnök

8. Dr. Ferencsin Imre Mihály okleveles bányamérnök
9. Hallerné Rendek Rita okleveles bányamérnök
10. Hantó András okleveles bányamérnök
11. Horváth János György okleveles bányamérnök
12. Horváth Sámuel Gyula okleveles bányamérnök
13. Huszár László okleveles bányamérnök
14. Jeskó Endre okleveles bányagépészeti és bányavillamossági
üzemmérnök
15. Kocsi Zsuzsanna okleveles bányamérnök
16. Kovács József okleveles bányamérnök
17. Kozár János okleveles bányamérnök
18. Kugler István okleveles bányagépészeti és bányavillamossági
üzemmérnök
19. Dr. Lénárt László okleveles bányamérnök
20. Máдай Sándor Jenő okleveles bányamérnök
21. Markó István okleveles bányamérnök
22. Nagyistók Ferenc okleveles bányamérnök
23. Omar Mohammad Suleiman okleveles bányamérnök
24. Pál Zsolt okleveles bányamérnök
25. Pápa Antal okleveles bányamérnök
26. Dr. Pataki Attila József okleveles bányamérnök
27. Pipicz Veronika okleveles bányamérnök
28. Sasvári József okleveles bányagépészeti és bányavillamossági
üzemmérnök
29. Sebestyén István okleveles bányagépészeti és bányavillamossági
üzemmérnök

30. Simon Balázs Péter okleveles bányamérnök
31. Somorjai József okleveles bányamérnök
32. Stubna Valér Sándor okleveles bányagépészeti és
bányavillamossági üzemmérnök
33. Szabó Péter okleveles bányamérnök
34. Szeremley Géza okleveles bányamérnök
35. Sztankó Gyula okleveles bányamérnök
36. T. Asztalos Ildikó okleveles bányamérnök
37. Tímár Zoltán Géza okleveles bányamérnök
38. Tóth Margit okleveles bányamérnök
39. Dr. Turza István okleveles bányamérnök
40. Varga Péter okleveles bányamérnök

**RUBINOKLEVÉL JUBILEUMI DIPLOMÁBAN
RÉSZESÜL**

Hegyfi Ferenc

vasokleveles olajmérnök

(1931.08.03. Bakonycseryne)

Oklevél száma: 20/1954

Kelte: 1954.12.17

Hatgyermekes parasztcsalád negyedik gyermekeként Bakonycserynén látta meg a napvilágot 1931. augusztus 3-án. Élete első hat évét szegény parasztyerekként élte, az utcabeli gyerektársaival együtt mezítláb játszott a Gaja patak partján, amely kettészelte kertjüket. Szülei hatéves korában beírták a helyi elemi iskolába. Az első osztály tanfelszerelése – melyet kis hátizsákjában vitt – egy vékonyka olvasókönyv, palatábla és palavessző volt. Egy törlőszivacs volt még a tartozék, ami egy madzagon lógott ki a hátizsákjából. Érdeemes lenne összevetni egy mai elsős több kilós táskájával – a táska néha nagyobb, mint a gyerek! Tízórára egy szelet kenyeret és két szem kockacukrot kapott. 1942-ben Falusi Tehetségmentő Program indult jól tanuló falusi szegény parasztyerekek számára. Iskolaigazgatója érdekesnek találta benevezni őt a programba tanulmányi eredményei alapján. Ezt a programot versenyvizsga formájában bonyolították le melyet neki a Bonyhádi Ágostai Hitvallású Evangélikus Főgimnáziumban kellett letennie. A sok vizsgázó közül három Veszprém megyei szegény parasztyerek volt sikeres, egyikük ő volt. Az év őszén beiratkozott a gimnáziumba és az igen korszerű internátusban nyert elhelyezést. Élete egyik legszebb 8 évét töltötte el ott. A gimnázium igazgatója Vitéz Zerinváry János, aki egyben országos cserkészparancsnok is volt. Itt vallásos nevelést kapott és fegyelmet tanult. Az internátus vezetőtanára Gömbös Miklós volt, a korábbi miniszterelnök unokaöccse. Szeretettel emlékszik Dr. Kolta László osztályfőnökére – akinek ők voltak az első osztálya –, Kunszt Henrikre, német tanárára. Valamennyi tanára kimagasló szakmai tudással és nagy műveltséggel rendelkezett. 1950-ben kitűnővel érettségizett és

felvették a miskolci Rákosi Mátyás Nehézipari Műszaki Egyetem Bányamérnöki Karára. Az ott töltött két évben az alaptantárgyakat hallgatták. Ebben az időben történt a Soproni Egyetem egy részének Miskolcra való átköltözése. Hely hiányában a szakmai tanszékek még Sopronban működtek, ezért 1952 őszétől már ott folytatták egyetemi tanulmányaikat. Professzoraik nagy felkészültségű, az olajiparban nagy tapasztalatokat szerzett szakemberek voltak (Dr. Gyulay Zoltán, Dr. Falk Richárd, Dr. Szilas A. Pál). 1954. december 17-én kapta meg kitüntetéses olajmérnöki oklevelét. Szakmai pályája az alföldi fúrásiparban indult Szolnokon, majd Nádudvaron folytatódott. Néhány évvel ezután kezdték meg a hajdúszoboszlói gázmező kutatását, feltárását. Az üzemnek ő volt az első üzemvezetője. Ez volt akkor az ország legnagyobb gázmezője. Fúrásipari technológiájuk alkalmatlan volt egy ilyen volumenű munka elvégzésére – kitörésgátló rendszerek hiánya, iszaprendszerek nem megfelelő volta. Ennek ellenére nem ezek okozták az ország addigi legnagyobb gázkitörését. Rosszul értelmezett takarékosági szempontok alapján a kutak biztonsági béléscsőrakátjának hosszát 500 méterről 300 méterre csökkentették. Emiatt vált lehetővé, hogy egy beindult kút lezárása után a gáz a béléscsővet megkerülve a felszínre törjön. Ez a nagy kitörés a Hajdúszoboszló – 36. számú kutatófúrásnál következett be. Nem lehet leírni azt a félelmetes érzést, ami hatalmába kerítette őket, amikor az első gázbuborékokat észlelték a fúróluktól néhány méterre lévő tartalék iszapgödörben. Ez volt a katasztrófa első jele. Ez után az események viharos gyorsasággal zajlottak. Két nap alatt szinte az egész fúróberendezés elsüllyedt. A fentiek ellenére a Hajdúszoboszlón töltött évek szakmai szempontból élete legértékesebb, legtanulságosabb évei voltak. 1964-ben felkerült a vállalat központjába Szolnokra, ahol további szép olajipari éveket töltött. A vezetői munkák mellett 25 éven keresztül volt a Nagyalföldi Kitörésselhárítási Mentőcsapat vezetője. 1985-ben három hónapos amerikai szakmai továbbképzésen vett részt. Itt elsajátította a legkorszerűbb kitörés – megelőzési és elhárítási módszereket. 1957-ben házasságot kötött Tóth Magdolna tanítónővel. Két gyermekük született, mindketten felsőfokú végzettséggel rendelkeznek. Négy unokája van. Felesége 1995-ben meghalt. 2000-ben újra megházasodott, felesége Bálint Ilona angol szakos tanár. 1991-től nyugdíjas. Az olajiparral nem szakadt meg

kapcsolata, személyeken keresztül, valamint szakirodalom olvasásával követi a fűrési ipar fejlődését. Szabadidejében méhészkedik, szőlőt termel és vörösbort készít, nem jelentéktelen eredménnyel (borversenyek). Sokat olvas, kirándul, túrázik unokáival.

Pantó Dénes

vasokleveles bányaművelőmérnök

(1932. 09. 05. Budapest)

Oklevél száma: 33/1954

Kelte: 1954.09.13

1932. szeptember 5-én, Budapesten született. Elemi iskolába Rudabányán, gimnáziumba Budapesten járt, 1950. június 13-án érettségizett. 1950-1952 között a miskolci Nehézipari Műszaki Egyemen, 1952-1954 között a Műszaki Egyetem Bányamérnöki Karán (Sopron) végezte egyetemi tanulmányait, ahol 1954. szeptember 13-án kapta meg bányaművelő-mérnöki oklevelét. 1957 és 1959 között a Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetem mérnök-közgazdász tagozata külkereskedelmi szakának levelező hallgatója volt, ahol 1959. november 9-én külkereskedelmi közgazdászmérnöki oklevelet szerzett.

Munkahelyei: 1954-1956: Gyöngyösi Ércbánya Vállalat (laboratóriumvezető, harmadvezető mérnök), 1956-1959: Rudabányai Ércbánya Vállalat (vasércdúsítómű beruházás üzemvezető, bányauzemrész-vezető mérnök), 1959-1966: Bányászati Kutató Intézet (tudományos munkatárs, műszaki titkárság vezető), 1966-1967: TESCO Külkereskedelmi V. kiküldetésében: SO.NA.REM (Kutatási és Bányászati Nemzeti Vállalat, Algéria) (üzemmérnök, bányamérnök szakértő), 1967-1978: Bányászati Kutató Intézet (dokumentációs osztályvezető), 1978-1982: Országos Műszaki Könyvtár és Dokumentációs Központ (dokumentációs igazgató), 1982-1988: Ipari Informatikai Központ (információs főosztályvezető), 1988-1992: a Dorogi Szénbányák, majd az Országos Bányászati és Kohászati Egyesület

keretében működő Bányászati Kiadó Iroda (irodavezető). 1992. december 31-én vonult nyugdíjba.

A Bányászati Szolgálati Érdemérem bronz fokozata és a Szent Borbála emlékérem kitüntetésben részesült. 1951-ben lett tagja az Országos Bányászati és Kohászati Egyesületnek. 1968-tól a BKL Bányászat korrektor szerkesztője, 1990 és 1999 között a felelős szerkesztője volt. 1999 áprilisában kilépett az Egyesületből és lemondott felelős szerkesztői tisztségéről. OMBKE kitüntetései: Sóltz Vilmos emlékérem és Péch Antal emlékérem.

**VASOKLEVÉL JUBILEUMI DIPLOMÁBAN
RÉSZESÜL**

Horváth Boldizsár

gyémántokleveles
bányaművelőmérnök

(1933.11.17. Tokod)

oklevél száma: 213/1959.
kelte: 1959. december 1.

Az egyetem befejezése után a Dorogi Szénbányászati Tröszthöz került, mint kezdő bányamérnök. Itt dolgozott édesapja is, mint aknász és bányamentő a tokodi Erzsébet aknán. Az 1942-ben bekövetkezett sújtólég-robbanás áldozatainak mentésében is aktívan részt vett.

A vállalat főmérnöke a tokodi bányauzem két aknájához irányította (Tokodaltáró és 15-ös függőakna), amit az altárótól egy hatalmas levetőrendszer választott el.

Mindkét üzemrész a Nagy-Gete hegység közelségében volt, ami az igen veszélyes karsztrendszer részét képezte.

Itt került kapcsolatba a karsztüregekkel és a bennük lévő hatalmas mennyiségű karsztvízzel, a csodálatos kalcit és aragonit kristályokkal, amelyek egy életre rabul ejtették. Olyan karsztüregek voltak óriási meredek falakkal, hogy egy kamion is közlekedhetett volna benne. Ott voltak a nyugalmi vízszintnél, alattuk halkán sistergett a kristálytisza sejtelmes víztömeg, várva, hogy szabad utat találjon valamerre és bizony talált is, mert a bányák sorra elúsztak.

A bezárt bányák helyén kiépített tatabányai és a tokod-dorogi vízaknák hosszútávon igen jóminőségű ivóvizet biztosítanak a megye településeinek.

Időközben a tatabányai, majd az oroslányi szénbányáknál dolgozott, mint robbantásvezető, mivel ezek is sújtóléges bányák voltak.

Jámbor Imre

gyémántokleveles bányagépészmérnök

(1936.03.13. Zalaegerszeg)

oklevél száma: 44/1959.

kelte: 1959. április 30.

Tanulmányok

1950-1952	Pannonhalmi Szent Benedek-rendi Általános Gimnázium
1953-1954	Zalaegerszegi Állami Zrínyi Miklós Általános Gimnázium, érettségi
1954-1956	Rákosi Mátyás Nehézipari Műszaki Egyetem Gépezsmérnöki Kar, Miskolc
1957-1959	Nehézipari Műszaki Egyetem Bányamérnöki és Földmérőmérnöki Kar, Sopron
1959	Okleveles bányagépészmérnök; 44/1959.
1961-1965	Budapesti Műszaki Egyetem Villasmérnöki Kar, levelező tagozat
1963	Bányagépészmérnök továbbképzés, NIM Személyzeti-Oktatási Főosztály
1969	Okleveles villasmérnök; 20/1969.
2000-2003	Debreceni Egyetem, Természettudományi Kar matematika tanári kiegészítő, levelező tagozat

Munkahelyek

1959-1963	Pécsi (1963-tól Mecseki) Szénbányászati Tröszt Műszaki Fejlesztési Osztály fejlesztő mérnök
1963-1967	Mecseki Szénbányák, István-akna bányauzem gépezsmérnöki és villamos üzemvezető
1967-1971	Esztergom-Kenyérmező, Felsőfokú Vegyipari Gépezsmérnöki Technikum (bányavill. szak) felsőfokú technikum docens
1967-1976	NIM Ipargazdasági és Üzemszervezési Intézet bányászat és villamosenergiaipar, tudományos külső munkatárs
1971-1996	Miskolci Egyetem, Elektrotechnikai-

- 1996-2005 Elektronikai Tanszék egyetemi adjunktus
Avasi Gimnázium, levelező tagozat, Miskolc
nyugdíjas félállású/óraadó matematika, fizika
tanár
- 2000-2017 Miskolci Egyetem, Elektrotechnikai-
Elektronikai Tanszék nyugdíjas óraadó

Tudományos fokozat: Nincs.

Nyelvismeret: Angol középfok 08202/1976 Budapest.

Certificate, 1992 Manchester ELTC

Német, orosz nyelvvizsga nélkül írás, olvasás
középfokon.

Oktatott egyetemi tárgyak

Magyar és angol nyelven:

- Elektrotechnika
- Teljesítmény-elektronika
- Elektronikus áramkörök
- Villamos gépek
- Szabályozott villamos hajtások
- Információelmélet
- Híradástechnika.

Magyar nyelven:

- Ipari villamosenergia-ellátás,
- Sújtólég- és robbanásbiztos villamos berendezések

Kutatás, fejlesztési területek

Bányaszellőztetés, mélybányák munkahelyi hűtése. Sújtólég- és szénporrobbanás elleni védelem bányászati biztonságtechnikája. A kutatás-fejlesztés ágazati irányításának szervezése. Erősáramú létesítési és hálózatfejlesztési irányelvek kialakítása. Marótárcsás kotrógépek félvezetős hajtásainak és üzemellenőrző berendezéseinek fejlesztése. Tirisztoros berendezések zavaró hatásainak vizsgálata. MATLAB oktatóprogramok készítése Windows XP operációs rendszer alatt.

Szakmai és tudományos közéleti tevékenység, szakértés, elismerések, tanulmányutak

- 1959-67 Országos Magyar Bányászati és Kohászati Egyesület,
Pécs tagja
- 1961-2016 Méréstechnikai és Automatizálási Tudományos
Egyesület, Budapest tagja (megszűnésig)

- 1974-től jelenleg is Magyar Elektrotechnikai Egyesület,
Miskolc tagja
- 1981 Törzsgárda Oklevél a Miskolci Egyetemen végzett 10
éves munkáért.
- 1988-98 Szakértői tevékenység, Ipari Minisztérium, Budapest.
Engedélyek:

„B/6. Fogyasztói transzformátor- és kapcsolóállomások
villamos berendezései”

„B/7. Nagyfeszültségű hálózatok és berendezések műszerezése,
védelme és automatikája”

Tevékenység: Hazai és nemzetközi szabványok szerinti villamos
létesítési és biztonságtechnikai szakértői vizsgálatok, importált
nagyberendezések, egyedi gyártmányok (olajbányászati
fűrótorony, gázipari szerelvények stb.) honosítása. Tanulmányterv
a technikusképzésben szükséges villamosenergia-ellátási ismeretek
áttekintésére.

1991 Törzsgárda Oklevél a Miskolci Egyetemen végzett 20 éves
munkáért.

1994 A Voestalpine osztrák cégnél, a Budapesti Műszaki Egyetem
felkérésére, villamos gépek tárgykörben előadások angol
nyelven, líbiai olajipari szakemberek kéthónapos
továbbképzési tanfolyamán, a cég oktatóközpontjában
Linzben.

Egyetemi tanulmányutak

1976 Moszkvai Bányászati Egyetem (1 hónap)

1979 Technical University of Sofia (2 hét)

1981 Fachtagung Magdeburg (1hét)

1992 UMIST, English Language Teaching Centre,
Manchester (1 hónap)

TEMPUS tanulmányutak

1992 Napier Polytechnic of Edinburgh (1hét)

1994 Middlesex University, London (2 hét)

1994 Universidad Politécnica de Valencia (2 hét)

1995 National Technical University of Athens (6 hét)

Publikációk

- 1) Jámber I.: „Javaslatok a klímahatárok megválasztására.”
Bányászati Lapok 1962/4.
- 2) Bánhegyi M.-Jámber I.: „Alapkisérletek a György-aknai
robbantó táróban.” Beszámoló a Mecseki Szénbányászati

- Tröszt Kutatási Osztályának 1966. évi munkájáról. Pécs, Szikra Nyomda 1967.
- 3) Jámbor I. - Horvai Á.: „A kutatás-fejlesztés ágazati irányításának szervezési kérdései.” Számvitel és Ügyviteltechnika 1972/12.
  - 4) Horvai Á. - Jámbor I.: „A kutatás és fejlesztés ágazati irányításának alapvető mozzanata: a témák kiválasztása.” Számvitel és Ügyviteltechnika 1973/3.
  - 5) Máday F. - Jámbor I.: „Drehwerksantriebe für Schaufelradbagger mit Thyristorstellglied.” 4.Fachtagung Elektroantriebstechnik und Elektro-automatisierungstechnik. 1981. Magdeburg.
  - 6) Dr. Kuczogi E. szerk.: „A tirisztoros berendezések által okozott hálózati zavaró hatások.” MEE 1976.
  - 7) Jámbor I.: „Fázisjavítás, optimalizálás. - Korszerű lehetőségek.” XXIV. Bányagépészeti és Bányavillamossági Konferencia, Siófok 1991.

Jeney Zsigmond

gyémántokleveles olajmérnök

(1934.04.13. Zsarolyán)

oklevél száma: 3/1959.

kelte: 1959. április 24.

1934. április 13-án született a Szatmár megyei Zsarolyán községben, értelmiségi családban, szülei ötödik gyerekeként. Az elemi iskola alsó tagozatát szülőhelyén, a felsőt Kaposváron, majd Debrecenben végezte. A középiskolát - a család társadalmi helyzetéből adódó hátrányos megítélés miatt nehéz körülmények között – idősebb testvérei támogatásával Szegeden folytatta, ahol 1954-ben érettségizett.

Egyetemi tanulmányait a Nehézipari Műszaki Egyetem Bányamérnöki Karán az egyetem kettéosztottsága következtében 1954 és 1956 között Miskolcon, majd 1956-tól Sopronban végezte,

ahol 1959-ben olajmérnöki, 1974-ben munkavégzés mellett gázipari szakmérnöki oklevelet szerzett. Az 1956-os a forradalomban diáktársaival részt vett. November 4-én az egyetem fegyveres védelmére készültek, de arra nem került sor, mert a város védelmére, annak bejárata előtt felsorakozott, másik egyetemi egység a küldetését a védőeszközök működésképtelensége miatt nem tudta teljesíteni. (1956-ról leghitelesebben Rózsavári Ferenc bányamérnök, akkori negyedik évfolyamos diák 2019-ben megjelent "SOPRON'56 A Nehézipari Műszaki Egyetem Bányamérnöki Kar Hallgatói a vér nélküli forradalomban" című munkájában emlékezik meg). Az egyetem elvégzését követően 1959 nyarán az OKGT szolnoki üzeménél vállalt munkát. Először az orosházi-, majd az ülési- és 1965-től a szegedi üzemegységénél üzemvezető helyettesként tevékenykedett. Erre az időszakra esett a szanki, és az ország legjelentősebb kőolaj- és földgáz előfordulásának kutatása és feltárása Algyőn. 1967-től az olajipar szakhatósági felügyeletét ellátó Bányahatósághoz szegődött. Először a Budapesti Kerületnél, majd az 1969-ben létrehozott Szolnoki Kerületi Bányaműszaki Felügyelőség vezető-helyettes főmérnöki feladatait végezte. 1984-ben felkérésre az Országos Kőolaj- és Gázipari Tröszt Bányászati Igazgatóságon dolgozott, majd a rövid idő múlva megalakult Kutatási Igazgatóság helyettes vezetői feladatait végezte országos szinten. Ezzel egyidőben a Fúrás Osztály vezetői teendővel is megbízták. Feladata volt egyúttal a kútkitörések megelőzésének és elhárításának országos parancsnoki teendőinek az ellátása. Ebben az időszakban a vezetése alatt a kitörés-elhárítási szervezet készítette el azt a speciális, nagyteljesítményű turbó-oltóberendezést, amelyet az égő olaj- és gázkutak oltásánál sikerrel alkalmaztak Kuvaitban, az öbölháborúban felgyújtott olajkutak oltásánál és elzárásánál is. A mentési munkákban résztvevő, jelentős világhírű cégek szakemberei mellett a magyar kitörés-elhárítás is megállta helyét és elismerték munkájukat. Erről az elmúlt évben a MOL új, szuper-modern székházában tartott szakmai napon tájékoztatták az érdeklődőket a munkálatokat végzők. Munkáját minden munkahelyén értékelték, elismerték, amiért több kitüntetésben is részesült. Az OKGT jogutódjaként megalakult MOL Rt. szervezésének kezdeti lépéseinél jelen volt, de annak munkájába már nem kapcsolódott be, 1991 végén kérte nyugállományba helyezését. Nyugállományba vonulása után

felkérésre csak néhány szakmai feladatot vállalt, de érdeklődése megmaradt a fűrési szakma iránt. Szerencsésnek mondhatja magát, hogy 1959-1991 között tagja volt a megkedvelt szénhidrogén-bányászok népes családjának, akik az ország energiaellátását szolgálták. Szakmai tevékenységére visszatekintve elégedett, jóleső érzés és büszkeség tölti el, hogy a neveltetése során kapott intelmek figyelembevételével a nehéz körülmények között mindig ember tudott maradni. A Covid időszak óta a Budapesti Olajosok Körének összejövetelét ritkábban látogatja, de volt munkatársaival nem szakította meg kapcsolatait. Egykori gimnáziumi és egyetemi diáktársaival aktív kapcsolatban van. Nyugdíjas éveit Budapesten, családjá és közeli rokonai körében, jó időben leányfalui házában élvezi.

Judt István

gyémántokleveles
bányaművelőmérnök

(1936.02.24. Pécs)

oklevél száma: 96/1959.

kelte: 1959. május 8.

A Bányamérnöki Kar elvégzése után a Pécsi Szénbányászati Tröszt kikérésére 1959 és 1960 között a Pécsbánya Bányáüzemhez került mezőmérnöknek. Ezen bányáüzemben 1960 és 1965 között szellőztetési vezető munkakört töltött be, mely mellett üzemi biztonságtechnikával, robbantási munkák felelős vezetésével, porvédelmi és tűzvédelmi feladatokkal, üzemi bányamentő állomás parancsnoki munkáival is foglalkozott.

1965 és 1967 között üzemi főmérnökhelyettes, 1967 és 1972 között üzemi főmérnök, majd aknavezető. 1972-től 1975-ig Pécsbánya Bányáüzem és Szabolcs Bányáüzem összevonásakor a közös üzem főmérnökhelyettese lett.

1975 és 1978 között a Mecseki Szénbányák Vállalat műszaki osztályvezető-helyetteseként dolgozott. Ekkor készítette el a

meceki szénbányászat egészére érvényes „Meredekdőlésű fabiztosítású fejtési technológia” -t. Vállalati felelőse volt az 1 A. SCS. típusú komplex fejlesztési technológiai kísérletnek.

1979 és 1982 között Zobák bánya főmérnökeke lett, majd 1982 és 1984 között a MSZV Távlati Tervezési Osztály vezetőjeként a Liász-programon dolgozott.

1984-től 1985-igt a Pécsi Bányaüzem főmérnök-helyettese, 1985 és 1987 között főmérnöke, majd 1987 és 1989 között üzemvezetője volt. Főmérnök-helyettesként a Dowty-típusú meredektelepi komplex fejtési berendezés kísérleti technológiáját dolgozta ki és vezette a kísérleteket.

1990-ben a Vasas Bányaüzemet is a Pécsi Bányaüzemhez csatolták. A közös üzemnek lett az üzemvezető felelős műszaki vezetője. Innen ment 1991. március 31-én korengedményes nyugdíjba.

Kiss L. Sándor

gyémántokleveles földmérőmérnök

(1932.06.01. Kerekegyháza)

oklevél száma: 1410/1959.

kelte: 1959. december 19.

A Bács-Kiskun megyei Kerekegyházán született 1932. június 1-én.

Édesapja egy budapesti bőr- és szőrmefeldolgozó kerekegyházi birtokán volt pincemester és vincellér. Édesanyja háztartásbeli volt.

Az ötvenes években került Sopronba, ahol 1954-ben érettségizett.

1954. szeptember elsején a soproni NME Földmérőmérnöki Karán kezdte egyetemi tanulmányait, melyet 1959 májusában fejezett be. Diplomáját 1959. december 19-én védte meg Budapesten.

Végzése után a Honvéd Térképészeti Intézethez került, állományban itt volt, de 1960-ban a Budapesti Geodéziai és

Térképészeti Vállalathoz osztották be, az Illés-féle gúlák építését végző csoportba.

A HTI-től 1962 júniusában egészségügyi okból távozott és augusztus 1-től a soproni 403. sz. Handler Nándor Szakközépiskolában - mérnök tanári beosztásban - pedagógusként kezdett dolgozni, kémia, anyagismeret, szakrajz és gépi forgácsoló szakismeret szakterületeken. Közben az oktatási feladatok végzéséhez szükséges, középiskolai tanári oklevelet szerzett.

Pedagógus munkásságát, számos kitüntető címmel ismerték el, és mint Kiváló Pedagógus 1992-ben került nyugállományba.

Könczey Gáborné

(szül. Stverteczky Mária)
gyémántokleveles geológusmérnök

(1935.01.24. Budapest)

oklevél száma: 24/1959.

kelte: 1959. április 28.

1954-ben érettségizett a budapesti Fazekas Mihály Gimnáziumban, majd ugyanebben az évben felvételt nyert a Nehézipari Műszaki Egyetem Bányamérnöki Karára Miskolcra. Az első évek egyetemi életéből emlékezetes az egyetem központi épületében, a tankörben is a 23 órás villanyoltás előtti 22.45-ös felvillanó jelzés, amikor a félkész pauszt rajzzal, tussal és egyéb eszközökkel kellett átmenni a kollégiumba a leadandó munka folytatására. Az ötvenes évek kollégiumi életéből emlékezetesek a focimeccsek, és a bridzselni tudó néhány ember köre. Geológusmérnöki diplomáját a Nehézipari Műszaki Egyetem Bányamérnöki Karán szerezte meg Sopronban, 1959-ben.

Az egyetem elvégzése után szakmai tevékenysége egyetlen munkahelyéhez, a Bányászati Kutató Intézet, 1979-től a Bányászati Tervező Intézettel történt összevonás után a Központi Bányászati Fejlesztési Intézet Kőzetmechanika Osztályához kötődik. 1959-től tudományos segédmunkatárs, majd tudományos munkatárs, és 1981-től tudományos főmunkatárs. A Kőzetmechanika Laboratórium vezetője nyugdíjba vonulásáig. A laboratórium kialakítása, a laborfolyamatok és a

dokumentálás megtervezése, a helyi szabványosítás, majd később a fokozatos fejlesztés olyan önálló feladata volt, melyben korábbi hazai tapasztalatok kevéssé álltak rendelkezésre.

Munkája a kőzetek fizikai-mechanikai paramétereinek meghatározására irányult a bányatérsegek, földalatti üregek állékonyságának megismerése céljából. Vezette az akkori új bányaberuházások (Recsk, Eocén Program, Liász Program, Ajka II.) területeinek geológiai felmérésénél az aknák és fővágatok által harántolásra kerülő földtani rétegsorok kőzetmechanikai vizsgálatát.

Az 1970-es évek elején, amikor a bányászat gazdasági indokok miatt háttérbe szorult, helyszíni laboratóriumi hálózatot hozott létre és működtetett az ország súlyponti kőbányáiban az útépitéshez szükséges zúzott kőanyagok minőségének ellenőrzésére. 1988-89-ben a jelenlegi 4-es metró (akkoriban Dél-Buda – Rákospalota, azaz DBR projekt) budai nyomvonala kutatófúrásainak talajmechanikai vizsgálatát irányította.

Kitüntetései: Bányászat Kiváló Dolgozója 1972, Kiváló Dolgozó 1961, Bányászati Szolgálati érdemérem fokozatai: bronz 1974, ezüst 1984, arany 1989; társadalmi munkájáért 1985-ben SZOT oklevél.

1990 óta nyugdíjas.

Kukai Lajos

gyémántokleveles
bányaművelőmérnök

(1934.10.13. Pécs)

oklevél száma: 112/1959.

kelte: 1959. május 8.

1939. október 13-án Pécsen született, 1953-ban itt érettségizett. A Soproni Egyetem Bányamérnöki Karán az utolsó soproni évfolyamon végzett.

Az egyetem elvégzését követően Komlóra került, ahogy egy évig a vágáriskolában tanított Ezt követően a Komlói Szénbányászati Tröszt tervezőcsoportjánál, mint tervezőmérnök helyezkedett el. A

csoport végzett el szinte minden bányászati beruházási, tervezési munkát (Komlón ekkor már nagy beruházások folytak). Ők tervezték az akna és vakakna tovább mélyítéseket, az akna körüli bányatérsegeket (aknarakodókat, vízmentesítő telepeket, mozdonyszinteket), robbanóanyag raktárakat, a rakodókhoz csatlakozó főfeltáró vágatokat, széntároló bunkerokat. Két év alatt bányászati csoportvezető lett. Kezdetben a működő bányák (Kossuth-bánya, Béta-akna, III-as akna) tervezési igényeit, majd Zobák-bánya bányászati beruházási munkáinak tervezését biztosították.

A Pécsi és Komlói Szénbánya Vállalatok egyesítése után ők látták el a pécsi terület meglévő bányáinak (Pécsbánya, Vasas-bánya, Szabolcs) bányászati tervezési igényét is. Megtörtént az ottani aknarakodók korszerűsítése (a földalatti és külszíni csilleforgalomban a „kézi” munkák megszüntetése, a 0,6 és 2,1 m³-es csillék alkalmazása). István II. aknán a Zobákihoz hasonló 3000 tonna/nap kapacitású aknarakodókat terveztek a teljes aknakörüli bányatérsegekkel. Ez egyre bonyolultabb tervezési igényt jelentett, egyre nagyobb bányatérsegek, nagyobb szelvények kialakítása vált szükségessé. Nemcsak a szén és a meddő kiszállítása, hanem a szellőztetés is ezt követelte. A bányatérsegeknél mind Komlón, mind Pécsen nemegyszer gázkitörés-veszélyes telepeket kellett harántolni, vagy azokba nagy szelvényű vágatokat építeni.

Menet közben történtek a pécsi pincebeszakadások. Ezeknek jó részét betömedékelték, de soknak ők tervezték meg a biztosítását vagy más funkcióra alkalmassá tételét (például a földalatti Bányászati Múzeum) vagy a pincék összekapcsolását és a földalatti fűtési távvezetékek belváros alatti elvezetését a külszín lényeges bontása nélkül. Az akkori idők „szellemének” megfelelően munkája elismeréséül ő is megkapta a kitüntetések (többszörös Kiváló Dolgozó, többszörös Kiváló Újító stb.)

1990-ben korkedvezményes nyugdíjba ment.

Elmondhatja, hogy mint kezdő bányamérnök leült egy tervezőasztalhoz és 30 év múlva, mint bányászati-szakági főmérnök – a bányászati részleg vezetője – ugyanattól a tervezőasztaltól állt fel.

Nyugdíjas éveiben egy, az előzőktől eltérő, de igencsak szép szakmai munkát, a Baranya Megyei Múzeumok Igazgatóságának

megbízásából egy geodéta barátjával a múzeum régészeti feltárásainak geodéziai méréseit és dokumentálását végezte.

Pár érdekesebb a nagyobb munkák közül:

- több római kori temető felmérése (egyenként 100-150 sírral),
- római villa és fürdő, római kori épületek maradványainak felmérése,
- a római Sopianae fóruma, a pusztabányai üveghuta és környező területeinek felmérése és térképezése,
- a Székesegyház közelsége miatt a sírkamrák feltárása alatt végig a Székesegyház délkeleti tornyának mozgásmérése.

„Az előző önéletrajzomban igazán jó szívvel írtam azt, hogy »szerencsésnek mondhatom magam abból a szempontól is, hogy olyan helyeken lakom, ahol sok volt munkatársammal, több évfolyamtársammal, vagy előttem, illetve utánam végzetekkel találkozom, akikkel nap, mint nap nosztalgiázunk a régi szép időkről.« Sajnos ma már ez nem így van. Az élet mulandósága miatt ezt egyre kevesebbszer mondhatjuk el.”

Mester Sándor Imre

gyémántokleveles földmérőmérnök

(1936.02.04. Kunmadaras)

oklevél száma: 51/1959.

kelte: 1959. május 5.

1936. február 4-én, Kunmadarason született. Általános iskoláit Nagyváradon és Kunmadarason, középiskolát Karcagon végezte. Egyetemi tanulmányait 1954-1959 között Sopronban kezdte és fejezte be a Nehézipari Műszaki Egyetem Földmérőmérnöki Kar, Földmérőmérnöki szakán. Az egyetem után 1959-ben mérnök polgári alkalmazottként került a Térképészeti Intézet geodéziai osztályára. 1961-ben főhadnagyi

rendfokozattal hivatásos tiszti állományba került. Katonai ismereteit Moszkvában a Mérnök Katonai Akadémián szerezte meg. 1962-től leszereléséig vezető beosztásban végezte, irányította a Térképészeti Intézet terepi geodéziai munkáit, együtt működve a polgári térképészeti, geofizikai szakszolgálatokkal: A gyorsan fejlődő haditechnika nagysűrűségű, pontosságú geodéziai, gravimetriai pontok létesítését követte meg. Ennek a feladatnak az elvégzése a polgári szakszolgálatra hárult. Ebben a munkában a Térképészeti Intézet topográfusainak, geodétáinak részvételére is szükség volt. 1961-től irányította azokat a katonai csoportokat, akik önállóan végeztek állami geodéziai feladatokat: Iránypontok létesítése; IV rendű háromszögelés; Pülkóvó- Potsdam-Szófia- kozmikus poligon magyarországi szakaszán távolság és szögmérés; elsőrendű geodézia-hálózatban ellenőrző mérések. Új, korszerű geodéziai, gravimetriai pontjegyzék szerkesztése. 1984-ben a Honvédelmi Minisztérium állományába került. 1988-tól a MN Térképész Szolgálat főnökhelyettes, ezredesi rendfokozattal. 1991-ben nyugállományba helyezték. Leszerelése után, 2009-ig végzett szakmai tevékenységet. Több részvénytársaságnál katonai térképek és más térképészeti anyagok digitalizálásának tanácsadójaként. A polgári térképészeti szolgálat megbízásából a HUNGIS alapítvány gondozásában megjelent geodéziai, topográfiai forráskönyvek főszerkesztője volt. Tevékeny kapcsolatot tartott a polgári szakszolgálatokkal, földhivatalokkal, szakma tudományos egyesületeivel. 2009-től a Magyar Mérnöki Kamara örökös tagja. Aktív szolgálati ideje alatt a geodéziai pontok védelme okán, megakadályozhatta, hogy kultúrtörténeti szempontból értékes kunhalmokat legyaluljanak a meliorációs programban.

Mező István

gyémántokleveles
bányaművelőmérnök

(1936.08.31. Törökszentmiklós)

oklevél száma: 123/1959.

kelte: 1959. május 9.

1936. augusztus 31.-én született Törökszentmiklóson. Egyetemi tanulmányait 1954 és 1959 között a Nehézipari Műszaki Egyetem Bányamérnöki Karán (Sopron) végezte. 1959 májusában a Pécsi Uránércbánya Vállalatnál állt munkába. Az I-es és III-as bányaüzemekben dolgozott termelésirányító, aknász, körletvezető főaknász, szellőztetési mérnök, a Dozimetriai Szolgálat vezetőjeként, majd műszaki titkár, bányaüzemi főmérnök beosztásban 1969-ig. 1975-ig a Vállalat Földalatti Szállítási Üzemegységének vezetője és felelős műszaki vezetője volt. Ezen üzemegység feladata volt az üzemek tárószinti rakodótól a külszínig kiépített altárórendszer felsővezetékes mozdonyszállításának kiépítése és üzemeltetése, a vállalat összes termelvényének kiszállítása, az üzemek szükséges anyagokkal való ellátása, fatelep működtetése, a csille- és mozdonypark javító műhelyeinek üzemeltetése. 1975 és 1978 között államközi szerződés keretében Algériában, egy külszíni és földalatti részből álló vasércbányában szakértői küldetéssel a földalatti rész vezetőjeként dolgozott. Ennek folyamán a francia nyelvet is elsajátította. 1978-tól a MÉV (Mecseki Ércbánya Vállalat) II. és V. bányaüzemében dolgozott felelős műszaki vezető-helyettes beosztásban. Munkaterülete főleg a fúrókocsik, önjáró bányagépek, közethorgonyzás területének technológiai és műszaki fejlesztése volt. 1982-ben a Francia Atomenergiái Bizottság szervezésében egy „Stage d’ Information Techniques sur l’ Industrie Minière de l’ Uranium et le Cycle du Combustible Nucleaire” című féléves tanulmányúton vett részt Franciaországban.

Szakmai munkájáért a következő elismeréseket kapta:

- Kiváló Dolgozó kitüntetés – hat alkalommal
- Bányászati Szolgálati Érdemérem – bronz, ezüst, arany, gyémánt fokozata
- Kiváló Munkáért miniszteri kitüntetés
- Műszaki Alkotói Díj és
- Műszaki Főtanácsosi Díj

1990-ben ment nyugdíjba, ami után öt évig egy kft. ügyvezetője volt, mely fűrt mikrocölöp és injektálásos technológiával készült épületalapok megerősítésével foglalkozott.

Nagy Zoltánné

(szül. Walcz Irén)

gyémántokleveles geofizikusmérnök

(1935.07.04. Felsőgalla)

oklevél száma: 10/1959.

kelte: 1959. április 27.

1935. július 4-én született Felsőgallán. A tatabányai gimnáziumban érettségizett 1954-ben, melyet követően az ELTE TTK geológus szakán tett felvételi vizsgát, azonban átirányították a miskolci Nehézipari Műszaki Egyetem Gépészmérnöki Karára. Elhatározta, hogy megpróbálja más szakon folytatni tanulmányait. A soproni Nehézipari Műszaki Egyetem Földmérőmérnöki Karának dékánjától kedvező választ kapott és így, 1955 tavaszi szemeszterét már Sopronban folytatta. Így lett diplomás geofizikusmérnök 1959-ben, az utolsó soproni évfolyamon. 1959. május 15-én lépett be a Kőolajipari Tröszt Szeizmikus Kutatási Üzemének állományába, ahol a szeizmikus mérések kiértékelésének területén kapott beosztást. Egy rövid ideig tartó, 1968 és 1970 közötti kitérőtől eltekintve, amikor gépi adatfeldolgozással foglalkozott, egész pályája során a szeizmikus kiértékelői, értelmezői szakterületen működött. 1959-től 1963 októberéig, első gyermeke megszületéséig, dolgozott terepen az ország különböző részein (Dél-Dunántúl, Nyugat-Dunántúl, Hajdúság, Nyírség, Jászság). Ezt követően az üzem budapesti központjába került. A hetvenes években a szeizmikus mérés technika jelentős, korszerűsödése és a kutatás eredményessége következtében, megnőtt az igény további szénhidrogén lelőhelyek feltárása iránt. Így többszörösére növekedett a mérések volumene. Ennek következtében, 1970-től csoportvezetői beosztásba került a vállalat szeizmikus kiértékelési osztályán. Üzemük átalakult az OKGT Geofizikai Kutató Vállalatává. Munkája során az ország különböző térségeiben bemért sok száz szeizmikus szelvényt értékelt ki, kutatófúrások telepítését szolgáló térképeket és kutatási jelentéseket készített. Legtöbbet a dunántúli területekkel foglalkozott. Részt vett az

OKGT és a zágrábi INA-Naftaplin közötti, határ menti kutatási együttműködés, a közös mérések és térképszerkesztések munkáiban. A nyolcvanas években, az OKGT által felvett világbanki kölcsön keretében több, az USA Geológiai Szolgálatának közvetítésével tartott mérnöki továbbképző tanfolyamot végzett el, 1987 márciusában az USA-ban, egyhónapos tanulmányúton ismerkedett meg itthon nem látható geológiai szerkezetekkel. 1990-ben megbízták a vállalat szeizmikus kiértékelési osztályvezetői teendőinek ellátásával. 1992. december 31-én került nyugdíjba, amikor a MOL Rt. megalakulása után végrehajtott átszervezés az addig önálló vállalatukat megszüntette. Nyugdíjas geofizikusként, megbízásos szerződések alapján, majd 1995 és 1999 között, mint nyugdíjas vállalkozó, tovább dolgozott a MOL Rt. hazai kutatási munkáiban. A MOL Rt. 1999 októberében meghirdetett új stratégiája sok tevékenység leépítéséhez vezetett. Megszűnt az a mérnöki iroda is, aminek közvetítésével addig dolgozott. Ezzel, a hazai olajiparban 40 évig folyamatosan végzett munkája befejeződött. Mint szakértő, Magyarországon szénhidrogén-kutatást végző külföldi cég számára is végzett geofizikusként munkát 2001 és 2004 között. 1958-tól tagja a Magyar Geofizikusok Egyesületének.

Németh György

gyémántokleveles
bányaművelőmérnök

(1936.05.02. Sopron)

oklevél száma: 83/1959.

kelte: 1959. május 7.

1936. május 2-án született Sopronban. Itt járta elemi (majd általános) iskoláit és végezte a gimnáziumot. 1959-ben a Sopronban utolsóként végzett bányamérnöki évfolyam tagjaként bányaművelőmérnöki oklevelet, 1984-ben második diplomaként a Budapesti Műszaki Egyetem Építésmérnöki Karán építőipari gazdasági mérnöki oklevelet szerzett. A szénbányászatban Jókai bányán szakvezető aknászként, Padragon körletvezetőként

dolgozott. A Közép-dunántúli Szénbányáknál, illetve ennek utódjaként a Veszprémi Szénbányáknál – rövid tatabányai kitérő közbeiktatásával – osztályvezetői, főosztályvezetői és gazdasági vezérigazgató-helyettesi beosztások után a vállalat vezérigazgatójaként fejezte be szénipari tevékenységét. 1990 és 1996 között Budapesten a Magyar Bányászati Szövetség (kezdeti elnevezése szerint Magyar Bányászati Kamara) alapító elnökeként vett részt a bányászat vállalkozói érdekképviselésében. 1991 és 1993 között a Rumpold GmbH szerződéses mérnöke volt, ahol tüzelőanyag-kereskedelemmel és kommunális hulladék-gazdálkodással foglalkozott. Ezt követően a veszprémi székhelyű Bányászat Ipar Technika Kft. ügyvezetőjeként, később társtulajdonosaként a vállalkozás bányagép-kereskedelmi és acélszerkezet-gyártási tevékenysége mellett a hazai radioaktív hulladékelhelyezési programban vállalt különböző feladatokat. 2008 és 2016 között az angol érdekeltségű Mott -Mc Donald tervező iroda magyar mérnök kamarai tervezői jogosítványokkal rendelkező megbízottjaként a Bátaapáti NRHT felelős bányászati tervezői feladatait látta el. Tagja volt nemzetközi energetikai bizottságoknak, a Rotary Klubnak, a Központi Bányászati Múzeum felügyelő bizottságának. ez utóbbinak 2004-től elnöke. Az OMBKE-nek 1959-től tagja.

Kitüntetései:

- Bányász Szolgálati Érdemérem bronz, ezüst, arany fokozatai (1974,-84,-89)
- Bányászat Kiváló Dolgozója (1975,-78)
- Munka Érdemrend bronz fokozata (1985)
- Magyar Köztársasági Érdemrend Középkeresztje (1994)
- Kiváló Bányász (1995)
- Szent Borbála-émlékérem (1996)
- Nottinghamshire Basetlaw érem (1997),
- Pro Facultate Rerum Metallicarum (1998)
- Sóltz Vilmos-émlékérem (1999, 2009)
- A Magyar Bányászatért szakmai érdemérem (2002)
- Arany Emlékérem Veszprém Önkormányzatától (2005)
- Aranyoklevél (Miskolci Egyetem, 2009)
- Magyar Bányászatért – „Köszönjük Elnök Úr” (2012)

Dr. Németh Gyula

gyémántokleveles földmérőmérnök

(1936.06.25. Sopron)

oklevél száma: 56/1959.

kelte: 1959. május 6.

Szülővárosában végezte iskoláit és a Nehézipari Műszaki Egyetemen kapott kitüntetéses oklevelet. Tizenöt éves mérnöki gyakorlatát a BGTV III. Osztályán szerezte meg. Nagy létszámú kirendeltségeivel közel húsz településen végzett a 60-as 70-es évekre jellemző földmérési munkákat. Szívesen kedveltette meg az érettségizett fiatalokkal a földmérő szakmát. Gyakorlatban szerzett tapasztalatait 1973-tól az EFE Földmérési és Földrendezői Főiskolai Karán hasznosította. Harmincöt év alatt végigjárta a felsőoktatás szinte minden lépcsőfokát. Oktatóként docens, tanár, nyugalmazott tanár; vezetőként igazgatóhelyettes, igazgató, főigazgató helyettes, osztályvezető pozíciókban dolgozott. Nyugdíjazása után megbízás alapját a TDK és a szakdolgozatok bírálatával foglalkozott.

A Budapesti Műszaki Egyetemen 1980-ban sikeres műszaki doktori vizsgát tett. 1990-ben megkapta az ingatlanrendezői földmérői minősítést. is. A Geodézia Tanszéken több szakmai és szervezési témájú tantárgyat oktatott. Jelentős szerepet játszott a digitális tananyagok bevezetésében és a sukorói mérőgyakorlatok sikeres végrehajtásában. A főiskolán országos elsőként vezette be a GPS oktatását. Rendszeresen látogatja a Kar tudományos rendezvényeit, műszer- és szoftverbemutatóit. Negyvennél több hazai és külföldi publikációval rendelkezik. Szakmai társadalmi tevékenységét nyolc szervezetben húsz éven keresztül fejtette ki. Tíz alkalommal kitüntetéssel ismerték el munkáját. Oktatótársai és hallgatói körében jelentős szerepet vállalt az évszázados selmeci diákhagyományok elterjesztésében és továbbfejlesztésében. Támogatta az intézmény Székesfehérváron történő fejlesztését és az Óbudai Egyetemhez történő csatlakozását is. A székesfehérvári földmérőmérnök képzés érdekében kifejezett négy évtizedes

lelkiismeretes oktatói és vezetői munkáját 2022-ben az Agrárminisztérium a Fasching Antal Díjjal ismerte el.

Sághy Györgyné

(szül. Szabados Éva)
gyémántokleveles földmérőmérnök

(1935.12.26. Györszemere)

oklevél száma: 70/1959.

kelte: 1959. május 7.

1935. december 26-án Györszemerén született. Általános és középiskoláit Pápán végezte, majd 1954-ben felvételt nyert a Nehézipari Műszaki Egyetem földmérőmérnöki szakára Sopronban. Az évfolyamtársak között találta meg élete párját, Sághy György geofizikus mérnökhallgatót, akivel még egyetemistaként összeházasodtak. Így kerülhettek 1959-ben, a diplomavédés után ugyanarra a munkahelyre, az Országos Kőolaj- és Gázipari Tröszt (OKGT) Szeizmikus Kutatási Üzeméhez.

Két évig vidéki szeizmikus mérő csoportoknál dolgoztak együtt. Kislányuk születését követően az OKGT Vezetéktervezési Főosztályára helyezték át. Ebből a főosztályból, valamint a VEGYTERV egy részlegéből és az URÁNTERV-ből alakult meg 1963. január 1-én a Kőolaj- és Gázipari Tervező Vállalat, az OLAJTERV. Mintegy 300 fővel indultak, majd a '80-as évekre úgy 1200 főre nőttek fel. 1980-tól nemcsak tervező, hanem fővállalkozó vállalat lett, Olajipari Fővállalkozó- és Tervező Vállalat elnevezéssel. A szeizmikus kutatások alapján, a mélyfúrások által felderített szénhidrogén-mezők gyűjtővezetékeit, gyűjtőállomásait, majd onnan a szénhidrogének nagynyomású vezetékeken való elszállítását, feldolgozását, elosztását a vállalatuk tervezte meg. A telepítési osztályon dolgozott, 1977-től annak vezetőjeként. Az osztály feladata a vezetékek tartozékaként létesülő indító-, fogadó-, szakaszoló-, leágazó-, átadó állomások helyének kijelölése, felmérése, a gépészeti berendezések elrendezési tervének elkészítése, kitűzése, művezetése, kisajátítási

---

terveinek és megvalósulási térképeinek elkészítése volt. Az ország földgázzal való ellátásának igénye gyorsan növekedett, egyre több nagynyomású gázvezeték terveztek, amelyek behálózzák szinte az egész országot. Az OLAJTERV-ben készültek a nagynyomású kőolajvezetékek tervei, mint az Algyő-Százhalombatta, a Barátság II., az Adria kőolajvezetékek, továbbá a termékvezetékek tervei is. A csővezeték építéssel kapcsolatos szakmai ismereteinek elmélyítésére részt vett az 1975-ben Budapesten kezdődött, majd Miskolcon befejeződött csővezeték-építő szakmérnöki képzésben. Szakmérnöki diplomáját 1977-ben védte meg a miskolci Nehézipari Műszaki Egyetemen. 1983-ban középfokú angol nyelvvizsgát tett.

Mivel az OLAJTERV megalakulása előtt a megépített vezeték bemérése és térképezése nem történt meg, a meglévő vezetékekkel párhuzamosan tervezendő vezetékhez fel kellett térképezni a régi vezetékeket. E feladat már messze meghaladta a vállalat geodéziai kapacitását, ezért a továbbiakban geodéziai vállalatokkal készítették el a vezeték, és a vezetékhez tartozó állomások megvalósulási térképeit. E munkák koordinálásában ő is részt vett. Így minden új vezeték fektetésénél, a kivitelezéssel egy időben bemérték a csővezeték és tartozékait, ami a további tervezési munkáknál már nagy biztonságot adott. A legnagyobb feladatot a százhalombattai kőolajfinomító, a Dunai Kőolaj-ipari Vállalat (DKV) jelentette, ahol állandó, egyidejű tervezés és kivitelezés folyt. Folyamatosan vezették az újonnan megépült létesítmények bemérésével kiegészített tervezési térképeket. A beméréseket a Geodéziai Osztály végezte, a tervezési térkép vezetését pedig az egyik szakosztályuk. A személyi számítógépek alkalmazásának gyorsuló terjedésével a nyolcvanas évek végén már nyilvánvalóvá vált, hogy ezt a tevékenységet a továbbiakban számítógépes tervezéssel célszerű végezni. Az erre irányuló első lépés a meglévő térképek digitalizálása volt. Ezt a nyugdíjba vonulása előtt két évvel kezdték el.

Munkája elismeréseként egyebek között a „Nehézipar Kiváló Dolgozója” kitüntetésben részesült. 1990 decemberében vonult nyugdíjba.

Schmidt József

gyémántokleveles
bányaművelőmérnök

(1934.02.14. Fulókercs)

oklevél száma: 88/1959.

kelte: 1959. május 7.

1934. február 14-én született Fulókercsen. A bányaművelőmérnöki oklevelét 1959-ben a Soproni Egyetemen szerezte meg jeles eredménnyel. Első munkahelye 1959. május 15-től a Borsodi Szénbányászati Tröszt Ormosbányai Bányüzeme, ahol 1980. augusztus 30-ig volt állományban. Az üzem IV. aknáján, mint beosztott mérnök, majd az üzem biztonsági mérnökeként dolgozott és az akna bezárásáig az akna vezetője volt. Az akna bezárása után 1968-tól újra biztonsági mérnök a 4000 fős üzemnél. 1972-ben a II. aknán bányamester.

1974-1978 között Kubában bányászati szaktanácsadóként dolgozott 1980. szeptember 1-től a Bakonyi Bauxitbánya Vállalatnál műszaki csoportvezető, ahol 1991. december 31-ig, nyugdíjazásáig dolgozott üzemi munkája mellett.

Az üzem bányamentő parancsnoka.

A Miskolci Megyei Bíróság Bányabiztonsági tanácsadója.

A Magyar Kereskedelmi Kamara tagja.

Vállalaton kívül Homok és kavicsbányák felelős vezetője.

Idegen nyelvi ismeretei:

- Orosz nyelvi államvizsga
- Spanyol nyelvi nyelvvizsga
- Német nyelv közepes szinten

Szamosi Györgyné

(szül. Donka Rozália)
gyémántokleveles
bányaművelőmérnök

(1935.06.20. Kistelek)

oklevél száma: 94/1959.
kelte: 1959. május 7.

Egyetemi tanulmányait 1959. május 7-én fejezte be Sopronban. 1959-től a budapesti székhelyű Szénbányászati Földkotró Vállalat Pécsi Külfejtési Üzemében dolgozott és innen, – a jogutód Mecseki Szénbányák Külfejtési Üzeméből – 1990-ben ment nyugdíjba. A kezdeti években közvetlenül a termelés irányításában, később, mint műszaki-fejlesztési vezető dolgozott. Lánya a Pécsi Tudományegyetem Anglisztika Intézetének oktatója, az irodalomtudományok doktora. Fia Liszt-díjas orgonaművész-karnagy. A Filharmónia Magyarország ügyvezető igazgatója. Hét unoka nagymamája.

Tiszai László

gyémántokleveles
bányaművelőmérnök

(1935.11.01. Beremend)

oklevél száma: 72/1959.
kelte: 1959. május 7.

A pécsi bányaiipari technikum elvégzése után, 1954-ben felvételt nyert az akkori Nehézipari Műszaki Egyetem Bányamérnöki Karára, majd 1959-ben, Sopronban vette át a bányamérnöki oklevelét. Mind szakmai, mind társadalmi-családi szempontból Pécs és környéke vonzotta, ezért az egyetemi szakmai

gyakorlatokat is, valamint a teljes hivatásbeli aktív időszakát is Baranya megyében, Pécsen és Komlón teljesítette. Egy év kivételével – amikor a pécsi vágóiskolában szaktárgyakat oktatott – végig egy vállalatnál, a Mecseki Szénbányánál dolgozott, szinte mindvégig műszaki fejlesztési munkakörökben betöltve. 1961 és 1978 között komlói bányászati üzemekben (Béta, Zobák) dolgozott, majd 1978-tól nyugdíjazásáig (1991) a vállalat műszaki fejlesztési osztályát vezette. Tevékenységének jelentősebb feladatai között szerepel a Zobák bányászati üzem műszaki irányítási rendszer korszerűsítése és a liász program bányászati technológiai folyamatok gépesítésére irányuló törekvése. Sajnos nemcsak a fejlesztési program, a vállalat, hanem az egész hazai iparág is becsődölt, mellyel a saját és több száz kollégájának szakmai karrierje is kettétört.

Unger Péter †

gyémántokleveles
bányaművelőmérnök

(1935.03.14. Szombathely)

oklevél száma: 98/1959.
kelte: 1959. május 8.

1935. március 14-én született Szombathelyen. Általános és középiskolai tanulmányait is itt végezte, 1953-ban érettségizett.

Helyhiány miatt egy év késéssel, 1954 őszén kezdhette meg egyetemi tanulmányait a miskolci Nehézipari Műszaki Egyetem Bányamérnöki Karán. Az első két évet Miskolcon, majd a következő három évet Sopronban hallgatta. 1959-ben védte meg bányaművelőmérnöki diplomáját. Az aktív munkát közvetlenül ezután, a Külszíni Szénbányászati Vállalatnál kezdte el és végig a vállalatnál, illetőleg jogutódjánál tevékenykedett. Két évig Oroszlányban a szépvízeri külfejtésen, termelésirányító munkakörben, majd 1961 májusától az akkori tervezés és szervezés alatt álló visontai bányászati üzem talajmechanikai és hidrológiai

kutatási, valamint víztelenítési munkálataiba kapcsolódhatott be, csoportvezetőként. Több beosztás után, 1971-től a víztelenítő üzem vezetőjeként dolgozott. 1966 és 1968 között a miskolci Nehézipari Műszaki Egyetemen szerzett külfejtési szakmérnöki diplomát. 1973-tól az üzem műszaki osztályvezetője, majd 1976-tól a termelési osztályvezetője. 1981-től bányaművelési, 1983-tól technológiai főmérökként tevékenykedett. 1985 őszétől az akkor induló bükkábrányi külfejtésnél főmérnöki teendőket, majd 1987-től üzemigazgatói feladatot látott el, egészen 1997 végéig, nyugdíjba vonulásáig. Az itt eltöltött 12 évben részese lehetett az üzem tervezési, beruházási, szervezési tevékenységének, amely nyomán az induló kiscépes technológiát a korszerű nagygépes-szalagos technológia váltotta fel. Eredményként korszerű, 3,5-4 millió tonna/év kapacitású külfejtés alakult ki. A bányászatban eltöltött 40 éves tevékenység során számos elismerésben, kitüntetésben részesült. Munkássága utolsó évében a Magyar Köztársasági Arany Érdemkereszt kitüntetést kapta (1997. szeptember) a Magyar Köztársaság Elnökétől. A Bükkábrányban eltöltött 39 év alatt a község fejlődésében is szerepe vállalhatott, két ízben 1994-1998 és 2002-2006 között önkormányzati képviselőként. 2017-ben Bükkábrány Község Díszpolgárává választották. Az OMBKE-nek 1971-től tagja.

Dr. Varga József

gyémántokleveles bányagépészmérnök

(1936.04.26. Halimba)

oklevél száma: 39/1959.

kelte: 1959. április 30.

Végzettség:

- Okleveles bányagépészmérnök (1959, Sopron)
- Okleveles bányaiipari-gazdaságimérnök (1966)
- Egyetemi doktori minősítés (1985)

Munkahelyek:

- 1959-1974 Bakonyi Bauxitbánya Vállalat: beruházási műszaki ellenőr, osztályvezető
- 1974-1990 Magyar Alumíniumipari Tröszt: létesítményi főmérnök, osztályvezető, főosztályvezető-helyettes, bányászati igazgató
- 1991-1995 HUNGALU Rt: szakértő
- 1996-2024 Országos Munkahigiénés és Munkaegészségügyi Intézet, majd Országos Közegészségügyi Intézet, Nemzeti Népegészségügyi Központ: osztályvezető, szakértő

Tudományos- kutatás, oktatás

- 1985-1990 NME meghívott előadó (bányagazdaságtan, ergonómia tárgyak)
- 1985-1990 NME Államvizsga Bizottsági tag
- 1980-2009 MTA Bányaegészségügyi és Bányászati Ergonómiai Bizottsági tagság
- 2009-2017 MTA BEBTB Ergonómiai Albizottság tagság, titkári tevékenység ellátás
- 1988-1991 OTKA: A bányamunka humanizálása
- 1998-2000 OTKA: Fiziológiai mérések, komplex igénybevétel
- 1999-2002 ETT: Ergometria, terhelési-küszöb meghatározása
- 2003-2007 OMMF: A szívfrekvencia variabilitás (HRV) módszerének alapjai és felhasználása a foglalkozás-egészségügy prevenciója területén
- 2008-2012 ETT: Fizioergonómiai ismeretek, innováció a foglalkozás-egészségügyben
- 2015-2017 ETT-TUKEB: A váltóműszakos munkarend élettani hatásai

Szakmai közlemények

- Társ szerző: Bányaegészségügy története (2007), Uránbányászok egészségi vizsgálata (2007),

Szerző: Fiziológiai mérések (2009), Fejezetek a fizioergonómia témaköréből (2012), Emlékkönyv a magyar bauxitbányásatról (2020), Fizioergonómia (2024)

A kutatások témakörében 5 közlemény jelent meg nemzetközi folyóiratokban, hazai és nemzetközi szakmai kongresszusokon, konferenciákon több mint 80 alkalommal hangzott el előadás.

Kitüntetések: Vállalati Kiváló Dolgozó (1962,1966,1973), a Nehézipar Kiváló Dolgozója (1964) Munka Érdemrend bronz (1973), ezüst (1988), Pro Facultate Rerum Metalicarum (NME 1990), MTA Emlékérem (2007), Bányász Szolgálati Érdemérem bronz, ezüst, arany fokozat.

Vida Zsolt

gyémántokleveles geofizikusmérnök

(1935.08.23. Nagykanizsa)

Oklevél száma: 16/1959

kelte: 1959.04.28

1935. augusztus 23-án született Nagykanizsán. Elemi iskoláit Csáktornyán, majd Letenyén végezte, gimnáziumi tanulmányait a keszthelyi (Premontrei ill.) VJ Gimnáziumban. 1953-ban érettségizett. Egyéves kényszerű terepi villanszerelői munka után iratkozhatott be Sopronban a Nehézipari Műszaki Egyetem Földmérőmérnöki Karának geofizikusmérnöki szakára, ahol 1959. április 28-án kapta meg oklevelét. 1956 decemberében neki is alkalmá lett volna Torontóban folytatni tanulmányait, de visszatért. Mint tanszéki demonstrátornak megvolt a lehetősége Sopronban maradni, de inkább az ipart választotta. Közel negyvenéves olajipari pályájának első állomása a nagykanizsai székhelyű

Kőolajfúró Vállalat Geofizikai részlege. A kötelező műhely-munka után kiértékelő, majd szelvényező operátor, főként a gellénházi, budafai és babócsai mélyfúrásokon. Ez nem ritkán 24 órás non-stop műszakot is jelentett.

1961 szeptemberében kikérte munkahelyéről a budapesti székhelyű Vízkutató és Fúró Vállalat, ahol két évet töltött, mint vezető szelvényező-mérnök. Az olajiparban szerzett tapasztalatát, műszerismeretét eredményesen tudta hasznosítani. Több mint 150 település artézi kútjának geofizikai vizsgálatában, szűrőzésében, létrejöttében van része. 1963 szeptembere és 1968 májusa között a Geofizikai Mérőműszergyárban, mint villamos tervezőmérnök dolgozott. Közép-európai értelemben számítva egy új korszakot nyitó szelvényező-berendezés tervezése és gyártása folyt itt, az ún. EL-7000 műszerkocsié. Korábbi terepi tapasztalata és villamosmérnöki végzettsége révén aktívan be tudott kapcsolódni, sőt szolgálati szabadalmat is érvényesített, később pedig a műszer exportjában, átadásában vállalhatott vezető szerepet, főként az NDK viszonylatában. Megbízták szakmai film forgatókönyvének írásával is. 1968 tavaszán a Geofizikai Kutató Vállalathoz lépett át. Hat éven át a Geoelektromos Osztályon dolgozott, ahol a terepi csoportok képzése, a műszerezettség karbantartása, fejlesztése volt a fő feladata, továbbá a módszerfejlesztés. Itt tényleg értelmes kutatómunka folyt - állítja. A szénhidrogén tartalmú rétegek felszíni lehatárolásával foglalkozhatott, amikor a TESCO révén lehetősége nyílt volna líbiai munkavállalásra. Erről a GKV vezetése lebeszélte és kinevezte egy akkor alakult szervezet, a Beruházás és Állóeszközgazdálkodás vezetésével. Két év után azonban visszatért a szakmába, annak egy másik szejletébe, a szeizmikába. Egy nagyteljesítményű számítóközpontot vásárolt a vállalat, annak féléves tanfolyamán vett részt Franciaországban (ill. az USA-ban), majd a számítóközpont üzemeltetéséért felelt hét éven át.

1984-ben nagy kihívást kapott. Az OKGT felkérte, hogy az ún. első világbankos kölcsön kapcsán a Chemokomplex-ben képviselje az olajipar érdekeit. A felkérésből négy év szakértőség

lett, rövidesen vezetői beosztásban. Közel-keleti nemzetközi vásárokon is rábízták a képviselőket. 1988-tól már a Tröszt alkalmazottja, a Világbank Iroda helyettes vezetője lett. Megnyert egy pályázatot: egy ún. Világbankos Osztályt kapott, majd ezt a szervezetet létszámban és minőségben megerősítette. Feladata volt, hogy az olajipar (ez most már a MOL Rt.) által felvett második és harmadik világbankos kölcsön procurementjét bonyolítsa le, a szerződéseket írja alá és kövesse a tartalmi és pénzügyi teljesüléseket. Ez 240 MUSD-t jelentett és kb. 500 szerződést. Sok száz céget kellett megismernie, velük kapcsolatot tartania, s esetenként őket telephelyeiken meglátogatnia, mely sok esetben tengeren túl volt. A kölcsönök mélyfúrások lemélyítésére, üzemek létesítésére, olajipari berendezések vásárlására, konzultánsok alkalmazására vonatkoztak elsősorban. Munkálkodását külön doppingolta, hogy rá tudta venni a Világbankos delegációkat, hogy az eredeti szakmája, a mélyfúrási és felszíni geofizika többet kaphasson az összegből. A 3D-s szeizmika is sokat profitálhatott. 1997-ben ment nyugdíjba, de az aktív munkát nem hagyta abba. 2000-ig a MOL Rt.-nél külsősként dolgozott tovább. 1998-tól hat éven át a siófoki Kőolajvezetéképítő Rt.-nél volt tanácsadó. 2001 és 2011 között egy olajiparhoz közeli nagyvállalatnál először tanácsadó, majd később a Felügyelőbizottságának tagja volt. Térinformatikus fiával, immár huszadik éve családi Betéti Társaságot visznek. Szabadidejében sajátkészítésű geoelektromos műszerével vizet kutat, baráti alapon.

A geofizikusmérnöki oklevél mellett rendelkezik villamosmérnöki (műszeres) diplomával is (1968). 1978 óta digitális rendszertervező szakmérnök. 1985 és 1987 között elvégzett itthon egy felsőfokú külkereskedelmi tanfolyamot, majd 1990-ben Washingtonban ill. a torontói York egyetemen egy többhónapos világbankos ill. közgazdasági kurzust. Kimondottan jelentős (kutató munkával kapcsolatos) publikációi nincsenek, csupán a rutinszerű szakmai tanulmányok, értekezések. Több nyelven tárgyalóképes. 1959 óta tagja a Magyar Geofizikusok Egyesületének. (Archivált film anyaga értéknek számít az idősebb

kollégák körében.) A szokásos munkahelyi kitüntetések, oklevelek mellett természetesen rendelkezik a Bányász Szolgálati Érdemérem (időarányos) fokozataival is.

Befejezésül: Életének meghatározó szomorú emléke, hogy - saját elhatározásából - gyerekkori Mura-menti falujában egy olyan második világháborús aknamezőt lokalizálhatott speciális fémkereső berendezésével majd számoltatott fel, ahol 1945-ben családi gyermek tragédiák történtek.

**GYÉMÁNTOKLEVÉL JUBILEUMI DIPLOMÁBAN
RÉSZESÜL**

Bánik Jenő

aranyokleveles bányagépészmérnök

(1939.12.16. Szekszárd)

Oklevélszáma: 305/1964.

Kelte: 1964.06.27.

1939. december 16.-án született Szekszárdon. Az általános iskolai tanulmányait Dombóvárott és Pécsen végezte, majd a Pécsi Széchenyi István Általános Gimnáziumban érettségizett 1958-ban. Érettségi után egy évet operátorként a Pécsi Uránércbánya Vállalatnál dolgozott. 1959-ben felvételt nyert a miskolci Nehézipari Műszaki Egyetem Bányamérnöki Karának bányagépészeti szakára, ahol 1964-ben bányagépészmérnöki oklevelet szerzett. Az egyetemet az Uránércbánya Vállalat társadalmi ösztöndíjával végezte el, -így a diploma megszerzése után a munkát is ott kezdte el. 1964-1967 között az Uránércbánya Vállalat jogutódjaként működő Mecseki Ércbányászati Vállalat különböző üzemekben kezdő mérnöki beosztásokban dolgozott, majd 1967-től 1981-ig a vállalat III. számú bányaüzemének gépészeti vezetője volt. Ez idő alatt sikeresen üzembe állították az önjáró dízel meghajtású fúrókocsikat és az LHD rendszerű rakodógépeket, amelyek ezt követően a termelés alap berendezései lettek. Közben rövid megszakítással (1971-1973) a Pécsi Kerületi Bányaműszaki Felügyelőség gépészeti felügyelőjeként dolgozott.

1981-től a vállalat Szolgáltató üzemének, 1992-től az összevont külszíni üzemek üzemigazgatója volt. 1994-ben a vállalat átszervezése kapcsán létrehozott, az ércbányászat és a feldolgozás feladataira alapított Mecsek Urán Kft. ügyvezető igazgatójának nevezték ki. Ez idő alatt feladata volt a termelés befejezésének és az azt követő bánya bezárási munkáknak az előkészítése és végrehajtása. A termelés befejezése után 1998-tól ezt a munkát műszaki igazgatóként előbb a bonyolító Mecseki Ércbányászati Vállalat (később Mecsekérc Rt.), majd 2004-től 2007 évi nyugdíjba vonulásáig a Mecsek Öko Rt. alkalmazásában végezte. 2004-től feladatai közé tartozott a Gyöngyösorsoszi Ércbánya, és a Recski Ércbánya

végleges bánya bezárási és rekultivációs munkái tervezési és kivitelezési feladatainak irányítása.

Szakmai elismerései: - Bányász Szolgálati Érdemérem bronz, ezüst és arany fokozata; Bányászat Kiváló Dolgozója 1977.; Kiváló Munkáért Miniszteri Kitüntetés 1985; Gépipari Tudományos Egyesületi Érem 1987; Köztársasági Érdemrend Kiskeresztje 1995; Borbála Emlékérem 1997; Eötvös Lóránd Díj 2007; Hell-Bláthy Díj 2007; Magyar Bányászatért Szakmai Érdemérem 2009;

Az OMBKE. tagja. Tagja és tisztségviselője volt a Gépipari Tudományos Egyesület Baranya megyei Szervezetének, csatlakozó tagja a Bányagépészet a Műszaki Fejlődésért Alapítványnak.

Bárkány Péter

aranyokleveles bányagépészmérnök

(1939.10.07. Cegléd)

Oklevélszáma: 306/1964.

Kelte: 1964.06.27.

1939. október 7-én született Cegléden. Középiskolai tanulmányait Egerben végezte, 1958-ban érettségizett a Dobó István Gimnáziumban. Egy éves fizikai munka után felvételt nyert a miskolci Nehézipari Műszaki Egyetem Bányamérnöki Karának bányagépészmérnöki szakára. A diploma megszerzése után (1964) az Oroszlányi Szénbányák XVI.-os számú bányauzemében üzemmérnöki beosztást kapott. 1965-től a XVIII. bányauzem, majd 1967-től a XVI.-os és XVIII.-as összevont üzem gépészeti és villamossági vezetője lett. 1971-ben szerezte meg a bányavillamossági szakmérnöki diplomáját. A bányauzemek egy részének bezárása után 1977-ig a Majki, az öreg XX.-as és a XVI-os összevont üzemek gépészeti és villamossági vezetője volt. 1977-től másfél évig a Tatabányai Bányaműszaki Felügyelőség felügyelje volt. 1979-ben visszakerült az Oroszlányi Szénbányák Műszaki – Fejlesztési Osztályára, ahol területi főmérnöki és

osztályvezető helyettesi beosztást kapott. 1993-ban az Oroszlányi Szénbányáktól vonult nyugdíjba.

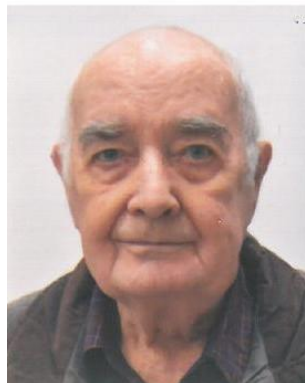
Bártfai Miklós

aranyokleveles bányagépészmérnök

(1941.06.04. Szombathely)

Oklevélszáma: 307/1964.

Kelte: 1964.06.27.

Született 1941. június 4.-én Szombathelyen. Édesapja Bártfai Miklós MÁV mérnök, a második világháborúban elhunyt. Édesanyja Halász Ilona kórházi asszisztens, 1950-ben ismét férjhez ment és nevelőapja Lakatos István orvos lett. Általános iskolai tanulmányait Szombathelyen kezdte, majd 1952-ben Tatabányára költöztek, ahol azt sikeresen befejezte. 1955-ben felvételt nyert a Pannonhalmi Szt. Benedek rendi katolikus gimnáziumba, ahol 1959-ben jeles eredménnyel sikeresen leérettségizett. Ezt követően Tatabányai környezete, műszaki érdeklődési köre hatására, valamint családja egyetértésével jelentkezett a Miskolci Nehézipari Műszaki Egyetem Bányamérnöki Karára, Bányagépész szakra, ahová felvételi vizsgája eredményeképpen 1959-ben felvételt nyert. A műszaki egyetemen eltöltött öt év megfelelő alapot és felkészültséget biztosított élete hosszútávú megtervezéséhez, többek között gépjármű vezetői engedély megszerzése is lehetővé vált számára, valamint angol nyelv elsajátítását, középfokú nyelvvizsga sikeres letételét is biztosította. Az 1964-es év jelentősége két szempontból is kiemelkedő lett életében: bányamérnöki diplomát szerzett és megnősült. Felesége Németh Gertrúd magyar-történelem szakos tanár. A diplomája megszerzése után rövid pihenő következett, majd mérnöki gyakorlatot a Tatabányai Cement és Mészművek gyáránál és kőbányájánál folytatta. Az itt eltöltött kettő év után pályázott a Komárom megyei Vízmű Tatabányai Üzemegysége vezetői állására, ami eredményes lett és fél év gyakorlati idő után 1967-ben

üzemvezetői kinevezést kapott. A hatvanas évek végétől a víziközmű szolgáltatás mennyiségi és minőségi fejlődésével párhuzamosan a Vízműnél betöltött szerepem is folyamatosan fejlődött. Kialakult a Komárom-Esztergom megyét teljesen ellátó vízközmű rendszer, majd a 80-as évektől a regionális rendszer a megyehatáron is túllépett. Észak Dunántúli térség vízbázisát részben a tatabányai karsztvíz, részben a Duna, mint ivóvízbázis biztosította. A feladatok növekedése számára egyre magasabb szakmai lépcsőfokot követelt meg. A tatabányai üzemvezetőségről Üzemfőmérnökség vezetői munkakörre változott, majd a terület bővülése Üzemigazgatói munkakört jelentett. A közvetlen feladati irányítást 1994-ben felváltotta a regionális vízmű irányítóközpontjába történő áthelyezése, ahol szolgáltatási főosztályvezető lett, majd 1998-ban műszaki vezérigazgatói helyettesi beosztást kapott. Ez a munkaköre 2004-ben nyugdíjba vonulásával szűnt meg. Jelenleg Budapesten él feleségével három unokája közelében, akikkel kapcsolata bensőséges, családi!

Falk Miklós

aranyokleveles olajmérnök
(1941.02.08. Sopron)

Oklevélszáma: 32/1964.
Kelte: 1964.06.27.

Sopronban született 1941. február 8-án. Az írás-olvasás rejtelmével Nagykanizsán ismerkedett-barátkozott meg, 1959-ben Sopronban érettségizett a Széchenyi István (akkor még fiú) reálgimnáziumban-ott, ahol évtizedekkel az előtt (az 1916-17-es tanévben) Édesapja is végzett. Ezt követően 1964-ben olajmérnökként végzett a miskolci egyetem Bányamérnöki Karán és még az év őszén az Alföld kőolaj- és földgáztermelését irányító, szolnoki székhelyű vállalat (NKFV) állományában lett tagja a magyar kőolaj- és földgázipar nagy családjának. A vállalat központi Gáz-osztályáról áthelyezéssel került első munkahelyére a hajdúszoboszlói földgáz üzembe. „Termelési-üzemvezetői”

beosztásomban első dolga volt a gázmező területén lefúrt kutak kútkönyveit áttanulmányozni (kutatástörténet, geológiai-rétegtani ismeretek, kútkiképzések, réteggerforációk, gázmennyiségi és – minőségi laboradatok). Az üzemegység feladata volt a kútkörzetek felügyelete, karbantartása, a termelő kutak és vezetékek napi ellenőrzése a kútjavítási igények jelentése-koordinálása. A gázüzemi technológia igényelte napi mennyiséget a közös fejcső 0-pontján adták át (műszeres adatok és laborvizsgálatok kíséretében, folyamatos mennyiségi és minőségi kontroll alatt). A szoboszlói feladatai mellett a helyi munkatársaival együtt részesei voltak a karcag-berekfürdői gázállomás megvalósításának (tervezői-kivitelezői kapcsolatok) és a terv szerinti, sikeres próbaüzem után a létesítmény végleges üzembe helyezésének. „Célfogyasztó” volt a Berekfürdői Üveggyár. Normál üzemelés mellett hetente egy alkalommal tartott helyszíni szemlét. Ilyenkor-bejelentett időpontban- a gyári kollégái várták egy „érdeklődő” kávéval. A gyártási folyamatok szinte művész látványosságok voltak! A szoboszlói üzemi rendnek megfelelően minden nap a reggeli üzemvezetői értekezleten neki is be kellett számolnia az elmúlt nap történéseiről, a termelési adatokról. A magyarországi kőolajkutatás-termelés súlypontja 1937-től kezdve a Dunántúl volt. A figyelem 1958-tól az Alföld felé fordul. A békési és a hajdúszoboszlói sikerek után a két fő terület a Tisza-Maros szöge (Algyő) és a Kiskunság lett. 1964 júniusában megkezdődött a Szank-1. sz. kút fúrása és augusztusban megtörtént a kút termelésbe állítása is. A következő évben megépült az első jelentős felszíni létesítmény a SzkT-1 sz. tankállomás, valamint a jászszentlászlói vagonöltő állomás az összekötő olajvezetékkel együtt. A szanki mező feltárását 1965-ben (január 23-24.-én) a Szank-4 sz. kút kitörése tette emlékezetessé. Sorban tűzték ki az új és újabb kutakat és ideiglenes tankállomások is épültek. Váratlanul érte, hogy felelős műszaki-vezetői megbízással, üzemmérnöki beosztásban 1967 őszén áthelyezték Szankra. A Duna-Tisza közén a folyamatos és egyre intenzívebb kutatás Szank-Kiskunhalas körzetében kedvező, növekvő eredményeket hozott. A terület jelentősége a kőolaj-földgáztelepek számának növekedése, a számítható, tervezhető kőolaj- és földgázvagyron változásai és leművelésük felelőssége a hazai energiagazdálkodásban, ellátásban, mind a vállalati mind az OKGT-MOL, sőt túlzás nélkül országos, nemzetközi szinten jelentős. Ezt a tényt hangsúlyozta az a

vállalati döntés, amely szerint-megszüntetve a társüzemi felügyelet gyakorlatát-1969. január 1-én az alföldi üzemeinek sorában ötödiknek létrehozta az önálló szanki üzemet, amely az alapítás időpontjában Bács-Kiskun megye területére kapott illetékességi hatáskört. Feladatuk sokrétű volt: a CH-bányászattal kapcsolatos tevékenységek szervezése, koordinálása, hatósági kapcsolatok megteremtése, a tervezési, beruházási, kivitelezési munkák figyelemmel kísérése mellett felkészülni a létesítmények próbaüzemi állapotára, a folyamatos üzemeltetésre. Ezzel egyidőben a felelős műszaki-vezetők megbízás mellett (üzem-) igazgatói besorolást kapott, így üzemen belül és azon kívül nagymértékben megnőtt a felelősséggel járó kötelezettségei száma. Erre jó példa volt az 1979. január 24-én éjjel bekövetkezett zsanai gázkitörés, amikor kiépítés közben a fűrólyukszájnál jelentős mértékű túlfolyás mutatkozott, a kút kitört. Ezt követően egy erőteljesen felfelé irányuló, minegy 30 méter magasságú fő láng és egy talajszinten kiáramló, mintegy 30-40 méteres oldalirányú láng alakult ki. Én hajnali 1 óra után kaptam tájékoztatást a történetről a fűrómérnök kollégáitól. Volt egy névsora olyan telefonszámokkal, amiket vészhelyzet esetén- napszaktól függetlenül- bármikor hívhatott. Megtette... s ennek eredményeként reggel 7-8 óra között már a helyszínen tartottak szemlét a Budapestről, Nagykanizsáról, Szolnokról, Algyő-Szegedről odasietett szakemberek, s a környező települések vezetői és különböző hatóságok (bányahatóság, rendőrség, határőrség, tűzoltóság, kórházak, eü-szolgálat) munkatársai is szép számmal érkeztek. 1979. február 15.-én sikerült a fűrólyukat lezárni, egyensúlyát helyreállítani, Az állandó életveszélyben végzett befejező munkálatok után, 30 nap múlva lett újra „süketítő csend”. A kút gáztermelővé képezték ki, 1992-ig termelt, majd átképezték földalatti gáztároló kúttá – a mai napig így funkcionál. A néhány évre tervezett feladtból az ezredfordulón is átnyúló évtizedek lettek, a provizórikus megoldásoktól a világszínvonalú műszaki berendezések üzemeltetéséig. Ez a felelős felkészültségi, megfelelési igény a kezdetektől és minden szintű szervező-irányító vezetőtől folyamatos tanulást, tanítást és önképzést követel meg. A magyarországi szénhidrogén-előfordulások földtani, kutatási, termelési adatai, eredményei benne vannak a hazai és a nemzetközi szakirodalmi adattárakban, könyvtárakban, archívumokban. Munkájuk emléke tehát megmaradt! Az üzem történetében 5-10

évenként fekete-fehér és színes fotókkal gazdagon illusztrálva vállalati-üzemi kiadványaikban írásban foglalták össze a tárgyidőszak eseményeit. Az első üzem- és ipartörténeti kiadványuk 1974-ben jelent meg. Benne Szank község településtörténete, geológiai és kőolajföldtani ismeretek, kutatás-termelési eredmények a publikálható adatokkal, beruházási-kivitelezési-üzembehelyezési programok évszámok és dátumok kíséretében, létesítményjegyzékek, munkaerőgazdálkodás-oktatás, a szakmai üzemegységek felkészültsége és a kiemelten fontos események-dátumok, pl. kútkitörések. Az üzemi rendezvényeinkről az oktatási központokban (a volt SzkT-2. számú tankállomáson – ma Bányáspark) tartott sikeres, kedvelt Szakmai Napokról, baráti találkozókról, könyvbemutatókról, hagyományápoló szakestélyekről és az ünnepi, jubileumi megemlékezéseikről, emléksziklaállításokról és bronz domborművek avatásáról is készültek feljegyzések, fotók, filmfelvételek. Ha ezeket valaki mind fellapozza, elolvassa, megismerheti a Szank-Kiskunhalasi Üzem fél évszázados történetét. (60 éves sikertörténetét?)

Összefoglalva:

A sikeres geológiai, geofizikai kutatások és fokozott intenzitású feltáró-fúrás eredményeknek köszönhetően az üzem kőolajtermelése 11 olajtelepük termeltetésével, 14 gyűjtőállomás üzemeltetésével valósult meg. Az eltérő minőségű 10 gáztelep gázának fogadására, feldolgozására különböző kapacitású földgázüzemek létesültek Szankon, Tázláron, Kiskunhalason, Zsanán és három ütemben befejeződött a zsanai földalatti gáztároló üzembe helyezése is, folyamatosan működik az ország (leg-!) jelentősebb tárolójaként, szintén üzemi kollégáik felügyelete, irányítása mellett. Elkészültek a biztonságos termelést szolgáló felszíni létesítmények, a termelő vezeték-rendszerek, a társüzemi összekötő vezetékek, az országos gáz-távvezetékekre (Kecskemét) történő rácsatlakozás feltételei (indítóállomás, vezeték, nyomásfokozó kompresszor-állomás) is. Végül szerencsésen és tervszerűen megoldódott a környező települések (városok, községek, intézmények) lakossági vezetékes gázellátása is.

Az utóbbi időkben szeretett szakmájuk különböző szintjein egyre gyakrabban – hol irigykedve, hol kissé gúnyosan, de sokszor dicséretként is – fogalmazzák meg a „szanki iskola”, „szanki szellemiség” valós értékeit. Hogy ezek valóban voltak-e, és rájuk még ma is jellemző fogalmak lennének?

Reméli!

Ui.:

- Szank község ebben az évben ünnepli fennállásának 150. évfordulóját.
- Szankon 60 éve kezdődött a kőolaj- és földgázkutatás-termelés.

Bizony-bizony, egy szép napon...A kiskunsági Homokvilág szanki szegletében megöregedtünk itt, ahol az „aranyhomok” drága kincset, CH-vagyont rejt a mélyben.

A következő verssorokat nagy költőnk, Szank becses díszpolgára, testvérfalunk, az erdélyi Nagyalambfalva szülötte, Kányádi Sándor írta *Előhang* című versében. Legyen ez a záró gondolat, s egyben üzenet is:

„Vannak vidékek...

tavaszok nyarak őszeim

maradékaim s őseim

meggyötörten is gyönyörű tájak...

ahol a keserű számban édessé ízesül

vannak vidékek legbelül.”

Selmecbánya, Sopron, Miskolc/Diósgyőr. Köszönjük, Szank!

Huszár Józsefné †

(szül.: Franciszci Éva)

aranyokleveles bányageológusmérnök
(1940.05.11. Békéscsaba)

Oklevélszáma: 92/1964.

Kelte: 1964.06.27.

1940. május 11-én született Békéscsabán. A középiskolai tanulmányait a békéscsabai Rózsa Ferenc Gimnáziumban végezte, ahol 1958-ban érettségizett. 1959-ben felvételt nyert a Nehézipari Műszaki Egyetem Bányamérnöki Karára, ahol 1964-ben, mint bányageológusmérnök végzett. Az egyetem elvégzése után a Várpalotai Szénbányákhoz került, ahol 1971. március 1-jéig a vállalati központban dolgozott. 1971. március 1-jétől az S.II. Bányaüzemnél volt üzemi geológus, majd 1981-től az üzemi központ vezetőgeológusának nevezték ki. 1994. január 1-jétől a várpalotai bányaüzem felszámolása miatt nyugdíjas lett. 1994. április 1-jétől 2002. január 31-ig a Központi Bányászati Múzeum kezelésében lévő Várpalotai Bányászattörténeti Gyűjtemény vezetője volt. Az OMBKE tagja 1967 óta, a 40 éves tagságért járó Sóltz Vilmos emlékérmét is megkapta. Munkája elismeréseként a Bányász Szolgálati Érdemérem bronz és ezüst fokozatait, valamint „Kiváló Munkáért” miniszteri és a „Földtani kutatás kiváló dolgozója” elismeréseket kapta.

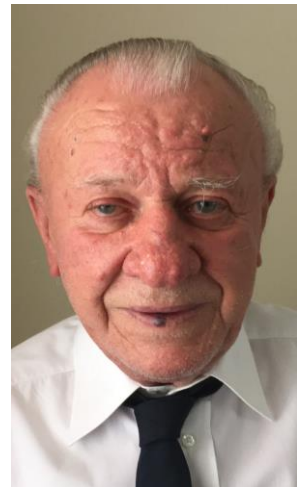
Harsányi Lajos

aranyokleveles bányageológusmérnök

(1940.07.10. Szentgáluskér)

Oklevélszáma: 105/1964.

Kelte: 1964.06.27.

Tanulmányok:

Nehézipari Műszaki Egyetem Bányamérnöki Kar

Bányageológusmérnöki szak Miskolc 1958-1964

1964-ben végzett Miskolcon a Nehézipari Műszaki Egyetem Bányamérnöki Karán bányageológusmérnöki szakon, diplomamunkaként geofizikus tervet készített.

Munkahely:

Mecseki Ércbányászati Vállalat

Az egyetem elvégzését követően Pécsen kezdett dolgozni a MÉV-nél geológusként. Kezdetben készletszámítással és térképek szerkesztésével foglalkozott, később körletgeológusként közvetlen a termeléssel foglalkozott.

A 70-es években földtani szakértői engedélyt kiváltva homokbányák, kőbányák tervezését, kutatását és készletszámítását végezte.

A 70-es évek közepétől vezető geológusként, 1980-tól, mint geológiai vezető dolgozott a MÉV V. bányüzemben.

1990-től a MÉV-nél, mint geológiai szakszolgálat vezető, hozzá tartozott a bányamérés, bányafúrás, geológia, geofizika vezetése.

Kiváló dolgozó elismerésben is részesült, megkapta a Szent Borbála Érmét is.

Az uránbánya bezárását követően, 1997. után a bányabezárással kapcsolatos földtani tevékenységet végezte. (Az uránbányászattal kapcsolatos földtani adatok összegyűjtése, leírása.)

2000. óta nyugdíjas.

Hermann György

aranyokleveles bányaművelőmérnök

(1940.07.04. Úrkút)

Oklevélszáma: 233/1964.

Kelte: 1964.06.27.

1940. július 4-én született Úrkúton. Általános iskolai tanulmányait Salgótarjánban és Ajkacsingervölgyben végezte, majd Székesfehérváron a József Attila Gimnáziumban érettségizett. Felvételt nyert a miskolci Nehézipari Műszaki Egyetemre, ahol 1964-ben bányaművelő mérnöki oklevelet szerzett. A Várpalotai Szénbányák Ernő bányüzemében üzemmérnök, majd szellőztetési felelős volt. 1966-ban áthelyezték a Nehézipari Minisztérium Országos Energiagazdálkodási Hatóságához. Feladata a távlati energiamérlegek szilárd energiahordozói ellátásához, energiaigények felméréséhez, mérlegek készítéséhez kapcsolódott. Közreműködött energiahordozói kijelölésekben. Részt vett 1966 és

1968 között a szénbányászat korszerűsítésére vonatkozó munkabizottsági elemzés készítésében. 1971-ben kérte áthelyezését a Várpalotai Szénbányákhoz, ahol a Műszaki Fejlesztési Osztályon a hidraulikus pajsok üzemeltetésével, kísérleteivel végezték a megfigyeléseket. Gépesített fejtési kereszteződések, hidraulikus homlokelfogók, fejtési terhelésmérések fejlesztésében, mint az osztály bővítése során létrehozott bányászati csoport vezetője vett részt. Erre az időszakra esett az F6-os gépsorok, villamos hajtódobok, villamos csavar behúzó gépek, végtelenköteles vitlák alkalmazása, és S.II. bányán a 90 fokos fronthomlok elforgatás. A vállalatnál a gépi jövesztés, rakodás és szállítás 100%-os lett. Összevonás után Veszprémben a Termelési Bányaművelési Főosztályon a biztosítási elemek, gépek, berendezések hatékonyabb átcsoportosítása volt a feladata. 1982 és 1984 között S.I. bányán volt bányavezető helyettes. Ekkor kezdődött Új-Ferenc bánya bekapcsolása. 1985-től a Várpalotai Bányák biztonságtechnikai vezetője lett. 1989-ben a Várpalotai 2-es számú Központi Bányamentő Állomás (Balinka, Dudar, Várpalota) vezetését kapta feladatul, majd az Ajkai KBÁ-val történő összevonás után a vállalat bányamentési tevékenységének szakmai irányítását végezte. A Veszprémi Szénbányák felszámolása után a Bakonyi Erőműnél volt bányászati szakértő az építendő inotai új erőmű előkészítési munkáival, az MVM tervezett integrációs (Balinka, Lyukóbánya, Dubicsány, Mány) feladataival foglalkozott. Szakmai munkája mellett 1972-ben bányaiipari gazdasági mérnök, 1991-ben munkavédelmi szakmérnöki oklevelet szerzett. Megszerezte a bányászati szakértői engedélyt, hites bányamérői minősítést, szaktervezői engedélyt. Az OMBKE-ben 1962 óta tevékenykedik, két ciklusban választmányi tag volt és a Bányabiztonsági Szakbizottságot vezette. A Bakonyi csoportnál most is vezetőségi tag. Munkássága alatt szerzett elismerései: Kiváló Dolgozó, Bányászati Szolgálati Érdemérem fokozatai, Szent Borbála Emlékérem, Egyesületi Munkáért Plakett, Soltz Vilmos érem (40 éves, 50 éves), Mikoviny Sámuel emlékérem, BDSZ művészeti nívódíj, Várpalota Város Oklevele kulturális munkáért. A Bakonyi Erőmű Rt. privatizációja után 1998-ban vonult nyugdíjba. Nyugdíjazása után 2010-ig a Várpalotai Bányász Kórus Baráti körének volt az elnöke és a Várpalotai Bányásztörténeti Gyűjteménynek volt vezetője.

Huszár József

aranyokleveles bányageológusmérnök

(1941.01.28. Várpalota)

Oklevélszáma: 98/1964.

Kelte: 1964.06.27.

1941-ben született Várpalotán bányászcsaládban. Általános iskoláit Várpalotán végezte. 1955-ben felvételt nyert a budapesti Szabó József Geológiai Technikumba. A nyári kötelező iskolai gyakorlatok és az évközbeni kirándulások sokat segítettek szakmai fejlődésében. 1959-ben sikeresen érettségizett és felvételt nyert a miskolci Nehézipari Műszaki Egyetem Bányamérnöki Kar, bányageológus szakára. 1964-ben sikeresen befejezte az egyetemet, államvizsgát tett és megvédte a Bakonyi Bauxitbányánál készített diplomatervét. 1964. júliusától a Várpalotai Szénbányák Beszálló-bányájánál helyezkedett el üzemmérnökként, majd szellőztetési mérnökként és mérnökség vezetőként dolgozott. Üzemi munkája mellett 1964 és 1966 között a Bányaiipari Akadémia képző és a Bányagép- és Villamosipari Technikumok várpalotai esti tagozatán is tanított. A Beszálló-bánya bezárása után 1969. január 1-jétől a Bánta-bányához került biztonsági mérnök, szellőztetési mérnök és gépesítési mérnöki beosztásokba. 13 év bányaiüzemi munka után 1977-ben kinevezték a vállalati központ Személyzeti és Oktatási osztályvezetőjének. 1978-ban elvégezte a Nehézipari Minisztérium féléves bentlakásos vezető utánpótlás képző tanfolyamát a NIMTK-ban. 1981-től összevonták a Várpalotai és a Közép-dunántúli Szénbányákat (Veszprémi Szénbányák), kinevezték a Veszprémi Központba személyzeti önálló osztályvezetőnek, majd 1985-től főosztályvezetőnek és 1988-tól pedig személyzeti szociális igazgatónak. A Veszprémi Szénbányák 1992-ben kezdődő felszámolása után humánpolitikai vezető, majd 1994-től felszámolási biztos volt. 1999-ben vonult nyugdíjba. 1997-ben a

Várpalotai Bányász hagyományok Ápolásáért Egyesület elnökévé választották, 2011-től pedig tiszteletbeli elnöknek. 1966-tól tagja az OMBKE-nek. Munkája során több elismerést és kitüntetést kapott: Kiváló Ifjú Mérnök, Kiváló Dolgozó, Kiváló Munkáért, Bányász Szolgálati Érmek fokozatai, Munka Érdemrend Bronz fokozat (1988), Magyar Köztársaság bronz érdemkereszt (1997), Sóltz Vilmos Emlékérem (2006), Honvédelemért Kitüntető Cím ezüst fokozat (2010).

Kecskés István

aranyokleveles bányagépészmérnök

(1940.12.04. Váchartyán)

Oklevélszáma: 312/1964.

Kelte: 1964.06.27.

1940. december 4-én született Váchartyánban. Édesapja asztalos volt. Az általános iskolát szülőfalujában Kosdon és Verezegyházán végezte. 1959-ben „Bányagépész Technikusi” oklevelet szerzett Esztergom Kenyérmezőn a Hell József Károly Bányagépészeti Technikumban. 1964-ben a miskolci Nehézipari Műszaki Egyetem Bányamérnöki Karán Bányagépészmérnök szakon végzett.

1964. július 16-tól a Mecseki Szénbányászati Trösztnél, a Komlói Kossuth bányüzemnél helyezkedett el. A Gépüzemnél gyakorló mérnökként, majd III. aknaüzemnél földalatti művezetőként dolgozott. 1965-ben a Szénelőkészítő Üzemhez helyezték át, ahol a Műszaki Osztályon üzemmérnöki beosztásban üzemeltetési, karbantartási és tervezési feladatokat végzett. 1970-ben az Észak-Magyarországi Tervező Vállalatnál helyezkedett el, ahol épületgépész szerkesztő, majd tervező volt. 1973. október 11-től a Mátraaljai Szénbányák Thorez Külfejtéses Bányüzeméhez nyert felvételt. Különböző termelési egységeknél műszaki előadó, illetve művezető beosztásban ellenőrzési, üzemeltetési, üzemzavar elhárítási, karbantartási feladatokat végzett. 1976-ban a Műszaki Fejlesztési Osztály kötelékében szállítószalagok görgőinek, hevedertisztítóinak, hevederfordítóinak stb. fejlesztése, illetve

tervezése volt a feladata. 1983-ban a Mátraaljai Szénbányák Igazgatóságára (Gyöngyös) a központi szállítási csoport vezetőjének nevezték ki. Feladata a vállalat állományában lévő gépjárművekkel, valamint a közúti és vasúti szállításokkal kapcsolatos tennivalók végzése, illetve összehangolása volt (nyilvántartási, üzemanyag elszámolás, hatósági ügyek, közlekedés biztonság, költség elemzés stb.). 1987-ben elvégezte a Közlekedési Minisztérium felsőfokú szállítási szaktanfolyamát. 1993. április 1-jétől a Mátrai Erőmű Rt. állományába került, ahol a Műszaki, majd a Termelési Osztályon előadói, illetve főmunkatársi beosztásban szervezési, tervezési és adminisztratív feladatokat végzett. 1996. március 1-jétől a Mechanikai Üzemviteli Osztályon szállítószalagos „művezetőként” dolgozott (karbantartás, hibaelhárítás) 1996. december 30-ig, amikor korengedményes nyugdíjba vonult. A termelési feladatokat időként tartalékos katonai tanfolyamok, továbbképzések és gyakorlatok szakították meg. Végül tartalékos tisztként tüzér százados lett. A vállalati MHSZ klub tartalékos szakosztály vezetőjeként a sorkötelesek előkészítését és a tartalékosok továbbképzését végezte, illetve szervezte. Elismerései: Kiváló Dolgozó (1981), Honvédelmi Érdemérem (1987), Bányász Szolgálati Érdemérem – bronz fokozat (1988), Szolgálati Oklevél – 30 év (1996).

Király Béla

aranyokleveles bányagépészmérnök

(1939.06.04. Alberttelep)

Oklevélszáma: 309/1964.

Kelte: 1964.06.27.

1939. június 4-én született Alberttelepen (közigazgatásilag Múcsony községhez tartozik). 1957-ben érettségizett a miskolci Gépipari Technikumban. Két év üzemi munka után felvételizett a Nehézipari Műszaki Egyetemen és 1964-ben bányagépészmérnök diplomát szerzett. Az első munkahelye az Országos Bányagépgyártó Vállalatnál volt a Kísérleti Osztályon. Ezt követően gázhálózati tervezéssel foglalkozott a Mélyéptervnél és a

Bányászati Tervező Intézetnél. Irányító tervezőként a Központi Bányászati Fejlesztési Intézetnél bányagépész tervezést végzett 1979 és 1990 között. A bányászat visszafejlesztése miatt eltolódott egyre jobban a szénbányászatról a földgáztervezésre a tervezések száma. A gázfűtés bevezetése miatt egyre nagyobb igény volt a gázhálózat tervezésére az önkormányzatok megbízásából. A családi állapotról annyit, hogy 1965 óta él házasságban, egy fia és három unokája van.

Kiss László Imre

aranyokleveles bányaművelőmérnök

(1941.11.09. Marosvásárhely)

Oklevélszáma: 219/1964.

Kelte: 1964.06.27.

A Borsodi Szénbányák miskolci bányaüzeménél Lyukóbányán, 1964. 08. 01-én kezdett dolgozni különböző üzemmérnöki beosztásban. Itt indította földalatti elővájási körletvezetőként a gyorsított gépi vágathajtási programot, sikerrel.

1975-től az Országos Érc- és Ásványbányák budapesti központjában területi főmérnökként dolgozott az úrkúti Mangánérc Mű, az egri Kutató és Termelő Mű, a recski Rézérc Mű Mélyszinti Bányaüzem vonatkozásában 1981-ig.

A Bakonyi Bauxitbánya Vállalat tapolcai igazgatóságán a Beruházási Főosztályon, mint bányászati műszaki ellenőr felügyelte a kivitelező Aknamélyítő Vállalat tevékenységét.

1994-től a Veszprémi Szénbányák központjában a termelési Főosztályon a vállalat gépi gyorsított vágathajtási programját menedzselve a gépkihasználás fokozását érték el.

A Bakonyerőmű-Ajkai bánya fűzőjakeinti Bányászati Igazgatóság Biztonsági Osztályán biztonsági mérnökként – Ármin-Jókai-Padrag-bányaüzemek vonatkozásában – 1997-ig dolgozott.

A NIM bányaművelési szakértőjeként 1978-tól működött.

Az esztergomi EUR-OKT Akadémia felkérésére 1996-ban " A mélyszinti bányászati diszpécserközpontok és kezelésük " c. szaktankönyvet írta.

Kuzsmiczky Sándor

aranyokleveles bányagépészmérnök

(1941.07.19. Szikszó)

Oklevélszáma: 313/1964.

Kelte: 1964.06.27.

1941. július 19.-én született Szikszón. Általános iskoláit Sátoraljaújhelyen és Miskolcon végezte, 1959-ben érettségizett a miskolci Földes Ferenc Gimnáziumban. Még ebben az évben felvételt nyert a miskolci Nehézipari Műszaki Egyetem Bányamérnöki Karának bányagépész szakára, amelyet 1964-ben sikeresen abszolvált. 1962-től társadalmi ösztöndíjasa volt az Oroszlányi Szénbányáknak, így a diploma megszerzése után itt kapott üzemmérnöki beosztást a XXI. aknán. 1965-ben a bányászathoz Dobson típusú önjáró fejtésbiztosító berendezés érkezett, amelynek gépészeti felügyeletével és karbantartási-üzemeltetési feladataival bízták meg. A vállalatnál 1968. januárjában alakították meg (az addig más üzem részlegeként működő) Központi Gépjavító Üzemet, ahová gépészeti üzemrészvezetőnek nevezték ki. Feladatukat képezte a bányászatok

- aknaszállítógépeinek üzemeltetése és karbantartása,
- főszellőztető berendezéseinek üzemeltetése és karbantartása,
- fővízmentesítő-telepeinek üzemeltetése és karbantartása,
- sűrített levegő ellátásának biztosítása,
- bányabeli vitlák és folyamatos szállítóberendezések javítása,
- alkatrészek és acélszerkezeti egységek gyártása,
- 35 kV energiaellátásának biztosítása.

1971-ben üzemvezető-főmérnök helyettesé neveztek ki, ezzel közvetlen irányítása alá került a gyártás előkészítés és az üzemi műszaki szerkesztés, valamint felügyeletileg a gépészeti-, erősáramú-villamos-, és a gyengeáramú (hírközlési) üzemsz. 1970-től kooperációs acélszerkezeti gyártás indult meg angol (Fletcher) önjáró fejtésbiztosító berendezések előállítására kapcsán, ami szükségessé tette hegesztő szakmérnöki képesítés megszerzését, ezért részt vett a BME szakmérnöki képzésén, ahol 1972-ben szakmérnöki oklevelet szerzett. A Központi Gépjavító Üzemben 1971 után több, jelentős fejlesztés történt:

- a bányabeli szállítóberendezések cseregépes, majd bérleti rendszerű javítása,
- villamos motorok és készülékek Sb és Rb javítása és minősítése,
- bányabeli létszámnyilvántartás elektronikus kialakítása.

1975-1985 között az Oroszlányban fejlesztett önjáró vágatkereszteződés-biztosítások acélszerkezeti gyártásában (saját, hazai és export), valamint lakossági üzemi felhasználású széntüzelésű kazánok gyártásában vettek részt. 1993-ban az Oroszlányi Szénbányák felszámolás alá került, a megmaradt termelő üzemek kft.-ként működtek tovább, melynek műszaki osztályára helyezték gépészeti csoportvezetőnek. 1994-ben a szénttermelő üzemeket a Vértesi Erőmű Rt.-hez csatolták, így a VÉRT Bányászati Igazgatóságától ment nyugdíjba 2001-ben.

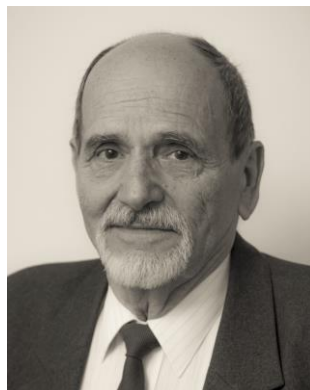
Lafferton Győző

aranyokleveles bányaművelőmérnök

(1940.06.21. Pécs)

Oklevélszáma: 225/1964.

Kelte: 1964.06.27.

Egyetemi tanulmányait a miskolci Nehézipari Műszaki Egyetem Bányamérnöki Karán végezte 1964-ben, ezt követően a Pécsi Szénbányászati Tröszt Műszaki Fejlesztési Osztályán kezdte szakmai tevékenységét. Egy év múlva a tröszt Vasas

Bányaüzemébe helyezték, ahol 21 éven keresztül dolgozott különböző beosztásokban:

1965-től üzemmérnök, (1967-ben bányamentő vizsgát tett, s aktív bányamentőként több mint két évtizeden át számtalan éles bevetésen vett részt).

1972-től műszaki fejlesztési csoportvezető.

1974-től fejlesztési főmérnökhelyettes, - ekkor hozzá tartozott az üzem beruházási, tervezési, és műszaki fejlesztési tevékenységének irányítása.

1980-ban a vállalat vezérigazgatója megbízta a bányauzem főmérnöki feladatainak – egyidejűleg a felelős műszaki vezető teendőinek – ellátásával.

1983-ban nevezték ki a bányauzem vezetőjének a felelős műszaki vezetői feladatok ellátásának megtartásával.

1986-ban ismét a vállalat igazgatóságára került előbb, mint létesítményi főmérnök, majd, mint vállalati tervezési-fejlesztési főmérnök. Utóbbi beosztásban közel 3 éven át a vállalat tervezési és fejlesztési tevékenységét, valamint a bányamérési és geológiai szakszolgálatok munkáját irányította.

1992-től a vagyonhasznosítási iroda vezetőjének a helyettese.

A vállalat felszámolásának időszakában a bányabezárási munkákat irányította felelős műszaki vezetőként.

A Mecseki Bányavagyon-hasznosító Rt. megalakulását követően 1994-től a vagyon-hasznosítási osztály vezetője, 2002-től értékesítési vezető-majd végelszámolás fázisában annak lezárásáig – értékesítési menedzserként tevékenykedett.

Elismerések, kitüntetések:

Kiváló Dolgozó és Vezérigazgatói Dicséret – több alkalommal, Bányamentő Szolgálati Érdemérem, Honvédelmi Érdemérem és Bányász Szolgálati Érdemérem – kitüntetések valamennyi fokozata, Borbála Érem, Sóltz Vilmos Emlékérem (40 és 50 éves egyesületi tagság alkalmából)

Egyéb szakmai tevékenységek:

Az OMBKE-nek közel hat évtizede tagja, a mecseki csoport vezetésébe három ízben beválasztották, s annak (egy ciklusban) elnöke volt (2000-2004)

Bányásztörténeti Alapítvány FB tagság (2001-2021 Pécs)

Központi Bányászati Múzeum Alapítvány FB tagság (2009-2022 Sopron)

A Somogyudvarhelyi Kavicsbánya szakmai munkáját felelős műszaki vezetőként 33 éven át irányította és felügyelte.

Madai László

aranyokleveles bányageológusmérnök

(1938.11.23. Csenger)

Oklevélszáma: 106/1964.

Kelte: 1964.06.27.

1938. november 23.-án született a Szatmár megyei Csengerben gépész iparos családban. Itt végezte általános iskolai tanulmányait. A Mátészalkai Gimnáziumban érettségizett, majd felvételt nyert a miskolci Nehézipari Műszaki Egyetem Gépészmérnöki Karára, ahonnan 1 hónap múlva átkérte magát a Bányamérnöki Karra, mivel az előző nyári oroszlányi munkájával egy életre megfertőződött a bányászattal. Itt a legfelejtetlenebb időszaka a negyedik év második féléve volt, mert kísérletként dolgozva és tanulva, a félév végén minden tantárgyból levizsgázva vághattak neki a nyárnak. A végzős évfolyamuk, elsősorban a valéta elnöküknek köszönhetően, a mai napig is nagyon összetartó társaság lett.

Végzés után munkáját a Mátraaljai Szénbányák Igazgatóságának Geológiai osztályán kezdte 1964. aug. 1-gyel, majd 8 hónap után kihelyezték a Visontai Thorez Kűlfejtéshez.

Visontán az ott folyó talajmechanikai és hidrogeológiai kutatás műszaki ellenőréként tevékenykedett. 1966-ban létrehozták a Víztelenítő Üzemet, ahol az addigi feladatát is magával vitte, s a Fűrási Részleg vezetője lett.

1971 nyarán kinevezték a kűlfejtésre fődiszpécsernek, ami a folyamatos üzemben dolgozó négy szak egyikének irányítását jelentette. Itt rengeteg olyan dolgot tanult, ami későbbi

pályafutását jó irányban befolyásolta. Geológus szemmel is végezve a termelésirányítást, a művelési technológia ismeretében tudta később termelés centrikusan irányítani a geológiai munkát.

1974. augusztus 1.- vel kinevezték az Igazgatóság Kutatási és Földtani Osztályára osztályvezető főgeológusnak. Ebben a beosztásában maradt az Erőművel való fúzió után is egészen az 1999. évi nyugállományba kerüléséig. Itt fő feladatai voltak:

- az ország lignit előfordulásaival kapcsolatos kutatás, értékelés, nyilvántartás;
- kutatási tervek, földtani értékelések készítése;
- geotechnikai, mélyfúrási, kútépítési, víztelenítési, ásványvagyongazdálkodási üzemi tevékenységek tervezése, előkészítése, koordinálása;
- a külfejtéssel összefüggő földtani jellegű problémák megoldására irányuló műszaki fejlesztések irányítása.

A számítógépek megjelenésétől kezdve nagy súlyt fektetett a számítógép adta lehetőségek feltárására és bevezetésére a földtani gyakorlatban.

A nemzetközi tudományos együttműködés keretében két témában is munkabizottsági vezetőként vitte megoldásig a feladatot.

Publikációi: 9 önálló és 11 társszerzői.

Jelentős eredményének ismerik el az országos lignitkutatásban végzett tevékenységét, a vállalati és üzemi földtani szolgálatok megszervezését és azok munkájának segítségét, a külfejtések víztelenítéséből adódó környezeti hatások előrejelzésében, feltárásában, a károk megelőzésében, illetve elhárításában végzett munkáját.

Ezt támasztja alá, hogy a KFH Elnökétől két alkalommal is megkapta a Földtani Kutatás Kiváló Dolgozója kitüntetését. Vállalati elismerését a négy alkalommal megkapott Kiváló Munkáért Miniszteri Kitüntetés is jelzi. 1995-ben az MTA-tól megosztott Akadémia Díjat kapott. Az MFT részére 1993-ban Pro Geológia, majd 2009-ben Tiszteleti Tagságot adományozott.

2014-ben a Miskolci Egyetem Aranydiplomában részesítette.

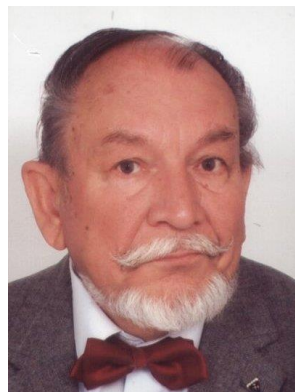
Nyerges Lajos

okleveles bányageológusmérnök

(1940.01.14. Miskolc)

Oklevélszáma: 97/1964.

Kelte: 1964.06.27.

Tanulmányok:

1958: érettségi az egri Dobó István Gimnáziumban

1964: bányageológus-mérnöki oklevél (Nehézipari Műszaki Egyetem, Bányamérnöki Kar)

1978: mélyfúrás geofizikus szakmérnöki oklevél (Nehézipari Műszaki Egyetem, Bányamérnöki Kar)

Munkahely, művelt szakterület:

1964-1972: Bauxitkutató Vállalat, „Központi kutatásirányító hidrológus”. Feladata a bauxitkutatás és a bauxitbányászathoz kapcsolódó vízföldtani, bányavízvédelmi problémák megoldásában való részvétel. Ezen belül például egy új kutatási terület vízföldtani képének megismerése, ehhez kapcsolódó módszertani problémák megoldása, a bányavíz-védelem részeként nagyátmérőjű fúrt kutak (aknák) telepítésében, tervezésében részvétel, karsztvízföldtani, karszthidraulikai kérdések, kutatások.

1972-1990: Bauxitkutató Vállalatnál a megalakított geofizikai csoport majd osztály vezetőjeként a magyar bauxitkutatás és bányászat saját kivitelezésű, geofizikai munkáinak irányítása a külső munkavégzés szervezése, koordinálása. Geofizikai mérések végzése, feldolgozása. Geofizikai és földtani kutatás komplex értékelése.

1990-2011: Terratest Kft. ügyvezetőjeként, egyben alkalmazottjaként vegyes földtani szaktevékenység. Ezen belül többségében *szilárd ásványi nyersanyagokra* irányuló kutatási, kisebb arányban *műszaki földtani, vízföldtani, környezetföldtani, geofizikai* kutatási feladatok megtervezése, kivitelezése, értékelése.

2011-től és jelenleg is: Geomérnöki Iroda címszó alatt egyéni vállalkozóként, kezdetben 3 db tervezői és 2 db szakértői papírral még felszerelve kisebb – ez idő szerint még kisebb – volumenben a fentiek folytatása.

Fentiekhez kapcsolódóan, ezek tartalmát vázolván: 1972-1992 között több, mint 5000 db kutatófúrás geofizikai szelvényének ellenőrzése, mintegy 1000 db értékelése, társszerzőként mintegy 40 db bauxitos zárójelentés készítésében részvétel, illetve mintegy 100 db komplex felszíni geofizikai kutatás értékelésében részvétel. Ezek egy részének hazai, külföldi fórumokon való bemutatása, publikálása.

Az utóbbi 25 évben mintegy 60 db nyersanyag kutatási munka (kavics, homok, homokkő, mészkő, dolomit, agyag, bazalt, gránit, gyógyiszap) tervezése, kivitelezés megszervezése, zárójelentése majd a bányászatot előkészítő anyagok elkészítése, külfejtéses bányáüzemeknél felelős műszaki vezetői feladatok végzése.

Oplasznik Gusztáv

aranyokleveles bányaművelőmérnök

(1940.05.01. Miskolc)

Oklevélszáma: 241/1964.

Kelte: 1964.06.27.

1940.05.01-én született bányász családból. Apai és anyai nagyszülei Szlovéniából, ill. a Morva medencéből az 1890-es években Királd bányatelepre betelepült bányamunkások voltak. Valamennyien KIRÁLDON földalatti szénbányáüzemekben dolgoztak, ahonnan apja 1970-ben bányamesterként ment nyugdíjba és ahol iskolás évei nyári szüneteiben csillésként dolgozott egy-egy hónapot. Ózdi gimnázium elvégzése után 1964-ben felvették az NME-re, ahol 1964-ben BANYAMŰVELŐ mérnöki oklevelet, majd továbbképzéssel 1968-ban BANYIPARI GAZDASÁGI mérnöki oklevelet is szerzett.

A bányamérnöki munkát 1964-ben Egercsehi bányáüzemben kezdte, ahol műszaki gazdasági csoportvezetői munkakörben, komplett földalatti létesítmények kiviteli tervezési munkáiban és komplex frontfejlesztési tervek készítésében és üzemeltetési munkáiban vett részt 1970-ig.

1971-ben az Egri Közút Építő vállalathoz ment el dolgozni, ahol kő-aszfalt és útminőség vizsgáló laboratóriumi vezetését látta el.

1972-83-ig a BÁTI-ban, a BKI-ban, majd az összevonásukból létrehozott Központi Bányászati Fejlesztési Intézetben (KBFI) végzett irányító tervezői, tudományos főmunkatársi, szakértőmunkakörhöz kapcsolódó terv dokumentációs és elemzési munkákat, jelentéseket.

1983-1993-ig nyugdíjazásáig a Bányászati Aknamélyítő Vállalatnál dolgozott kezdetben termelési és szervezési ovh, majd szervezési és vállalatgazdasági osztályvezetői beosztásban. E munkakörben ismerte meg alaposabban a magyar bányászat bauxit, urán, rézérc, továbbá felhagyandó pinceüregek tömedékelési munkáit.

1992 évben megalapították a Méring Kft.-t, ahol, mint nyugdíjas bányamérnök a Budapesttől DNY-ra elterülő kavicsvagyron előfordulásra települő 13-15 „szűz-mezős” homokos kavics bányaüzem létesítésének komplex tervellátottságát (ásványvagyron kutatási-, bányatelek fektetési, kitermelési műszaki üzemi-, tájrendezési-, bányamező bezárási- stb.) biztosította és az üzemelő kavicsbányák felelős bányaműszaki vezetését is ellátta.

Munkái során számos tervezési, szakértői, szervezési, elemzési dokumentációt és záró jelentést készített, amelyek alapján több szacikket írt és publikált a Bányászati Lapokban, továbbá orosz és német nyelvű szaklapokban.

2010-ben minden konkrét bányászati tevékenységet befejezett, „nosztalgia bányász” lett.

65 éve a bányász szakszervezet tagja, hagyományörző bányászati tevékenységekben ma is aktívan részt vesz.

1972 óta Budapesten él az ugyancsak a miskolci egyetemen végzett gépészmérnök feleségével, 2 fiával és 6 unokájával.

Pintér László Károly

aranyokleveles bányageológusmérnök

(1940.11.13. Pécs)

Oklevélszáma: 104/1964.

Kelte: 1964.06.27.

Pécsett érettségizett, majd 1964-ben szerzett diplomát a miskolci Nehézipari Egyetem Bányamérnöki Kar bányageológusmérnöki szakán.

1964 ősztől állt munkába. Mindvégig az olajbányászatban dolgozott.

1964-1966 Az OKGT Alföldi Kőolaj Fúrasi Üzemben mélyfúrási, geofizikai csoportvezető két évig. Csoportjuk mérte be az algyői mező első produktív kútját.

1971-ig az Alföldi Kőolajfúrasi Üzem (OKGT).

1990-ig OKGT Nagyalföldi Kőolaj- és Földgáz Termelő Vállalatnál csoport-, majd osztályvezető (tervezés).

1990 és 2000 között MOL Rt. Földtani Főosztály (Kutatás-Termelési Igazgatóság) Tervezési Osztályán csoport-, majd osztályvezetőként dolgozott.

2000. január 1-jétől csoportos létszámcsökkentéssel távozott munkahelyéről. Azóta nyugdíjasként él.

1990-ben Anglia konferencia,

1991-ben az USA-ban, TEXAS-ban ferde fúrások tanulmányozása, előkészítése geológiai téren,

1997-ben Norvégia tengeri platformokról bokorfúrások tanulmányozása konferencia keretében,

1999-ben Oroszország Szibéria, nagy távolságú vízszintes fúrások lehetősége természetvédelmi területen, az Ob környékén, konzultáció helyi szakemberekkel,

Tunéziában fúrások geológiai konzultációja, tervezése, felügyelete Magyarországról.

Kitüntetései:

Szolgálat Érdemérem – bronz, ezüst, arany fokozat, Kiváló Dolgozó, Kiváló Újító.

A Magyar Geofizikusok Egyesületének tagja.

Pocsai Gábor

aranyokleveles bányaművelőmérnök

(1941.05.30. Békés)

Oklevélszáma: 242/1964.

Kelte: 1964.06.27.

Az általános és gimnáziumi tanulmányait Békésen végezte, az érettségit követően 1959 évben felvételt nyert a miskolci Nehézipari Műszaki Egyetem Bányamérnöki Karára és 1964 évben a Bányaművelőmérnöki szakon diplomázott.

1964 júniusától 1979 márciusáig a Fejér megyei Bauxitbányák Vállalatnál helyezkedett el. A vállalatnál eltöltött 15 év alatt különböző beosztásokban dolgozott, a féléves gyakornoki időt követően a bányauzemek tevékenységét segítő csoportok (tűzvédelmi, szellőztetési, műszaki, fejlesztési) munkáiban vett részt.

1971-1977 közötti években a vállalat egyik bányauzemének (Iszka II) üzemvezetője és egyben felelős műszaki vezetője volt.

1978-tól 1979 márciusáig a vállalat beruházási osztályán fejlesztési főmérnökként dolgozott.

1979 áprilistól a Bányászati Aknamélyítő Vállalat (BAV) budapesti központjában a BAV előkészítési és vállalkozási feladataiban vett részt.

1982-1984 a BAV NSZK-beli vágatépítési vállalkozását vezette.

1985-1989 a vállalat vállalkozási osztályának vezetője volt.

1990-1993 a vállalat németországi önálló üzemrészét vezette a BAV felszámolásáig.

1993-2006 önálló vállalkozóként saját cégével mély- és magasépítési munkákat végzett.

2007-ben, miután minden vállalkozási szerződésük befejeződött, a céget végelszámolta, azóta aktív nyugdíjas.

Rajki Antal Ernő

aranyokleveles bányagépészmérnök

(1941.12.29. Hódmezővásárhely)

Oklevélszáma: 310/1964.

Kelt: 1964.06.27.

1941. december 29.-én Hódmezővásárhelyen született. Orosházán érettségizett. 1959-ben felvételt nyert a miskolci Nehézipari Műszaki Egyetem Bányamérnöki Karának bányagépész szakára. 1964-ben diplomázott.

A diploma átvétele után a tatabányai Péch Antal Bányaiipari Aknászképző Technikumba sikeresen pályázott, és ott dolgozott mérnök-tanárként nyugdíjazásáig. Az Aknászképzőbe a hatvanas években vājáriskolát végzett fiatalok kerültek, míg 1975 szeptemberétől 5-10 éves szakmai gyakorlattal rendelkező vājárok jöttek üzemi ajánlattal. 1971 szeptemberétől az iskolák átszervezési folytán valamennyi technikum szakközépiskolává alakult, ez az intézmény maradt az egyetlen technikum az országban. Tanított tantárgyai: 3. és 4. osztályban általános és bányagéptan, 4. osztályban bányagép és bányavillamossági gyakorlat. A párhuzamosan működő Általános Gépipari Technikumban a szakrajz és általános géptan érettségi tárgyakat, míg a Villamosenergiaipari Technikumban a gépelem I, II tárgyakat vitte. A bányászat fejlődésével szükség volt az összes szakmai tankönyv újra írására. Az I. oszt. Gyakorlat, a III. oszt. Általános és bányagéptan, valamint a IV. oszt. Bányagép és bányavillamossági gyakorlat tankönyvet írta. Ezek a tankönyvek színvonalukban és tartalmukban messzemenően szolgálták a bányaiipar további fejlődését. Közben a Budapesti Műszaki Egyetem Gépészmérnöki Karán mérnök-tanári diplomát szerzett. Részt vett az 1978-ban induló Bányagépészeti és Bányavillamossági Szakközépiskola indításában, a tanterv és a tananyag kidolgozásában. Itt szintén szakma-elméleti és gyakorlati tantárgyakat tanított. A végzett fiatalok szinte mindegyike kapott aknászi állást, évente jó páran a Bányamérnöki

Karon tanultak tovább. A napi munkája során nagyban támaszkodott a NME Bányamérnöki Karon tanultakra, hiszen ott hihetetlenül jó alap és kiváló szakmai képzést és emberi tartást kaptak, amire építeni lehetett. 1991. december 30.-án nyugdíjba ment. Munkája során azt csinálta, amit szeretett. Az Aknásképző 1996-ban volt 100 éves. Addig is és azóta is tartja a kapcsolatot az iskolával, volt diákjaival, kollegáival, akiktől sokat kapott emberségből, barátságból, szakmaszeretetből.

Sóki Imre

aranyokleveles bányageológusmérnök

(1940.12.27. Szolnok)

Oklevélszám: 100/1964.

Kelte: 1964.06.27.

1940. december 27-én született Szolnokon. Édesapja a Szolnoki MÁV Járműjavító műszaki igazgatója, édesanyja ugyanennek a vállalatnak a bérelszámolója volt. Egy testvére él. 1965-ben nősült meg, egy gyermeke és két unokája van. Elemi, általános és gimnáziumi tanulmányait Szolnokon végezte. 1959-ben érettségizett a Verseyhy Ferenc Gimnáziumban és ugyanebben az évben felvételt nyert a miskolci Nehézipari Műszaki Egyetemre, ahol 1964-ben bányageológusmérnöki oklevelet kapott. Egyetemi tanulmányait befejezve, a Tatabányai Szénbányászati Tröszt Bányaföldtani Osztályára került. 1964 és 1969 között a VII-es, VIII-as és XI-es aknák földtani szolgálatát látta el. 1969-ben bízták meg mint csoportvezetőt, a vállalat földtani kutatásának irányításával, műszaki ellenőrzésével. Az ezt követő időszakhoz kötődik a Dél-Gerecsében a széntelepek alatt előforduló, több millió tonnára becsült bauxitlencsék felfedezése, az úgynevezett áthalmazott dolomit meghatározása, a térség széntelepeinek feltárása. Ez a kutatás biztosította az adatokat a nagyegyházi, csordakúti, mányi bányák tervezéséhez. 1988 és 1993 között az Ásványvagyon Gazdálkodási Osztály osztályvezető helyetteseként tevékenykedett. 1993-ban a bánya-erőmű integrációja után, a

jogutód, Energetikai Kft. központjába került főmunkatársi munkakörbe. Az Energetikai Kft. megszűnése és a jogutód Vértesi Erőmű Rt.-be való beolvadása után, a Tatabányai Bányászati Igazgatóság Koordinációs Főmérnökségére helyezték át, majd a Tatabányai Külüzem dolgozója lett. 2004 decemberében (a tatabányai szénbányászat megszűnésével az utolsók között) vonult nyugdíjba, de a szakmai munkát folytatta. 1998 és 2012 között a Győrzámoly mellett működő (évi 100.000 m³ homokos kavicsot termelő) kavicsbányában (KAVIKÓ Kft.) látta el a felelős műszaki vezetői tevékenységet. Ezen kívül kollégájával részt vett az új bányák létesítésének tervezésében, kő, kavics és homok területek kutatásában. Készítettek bányatelek fektetési dokumentációkat, földtani zárójelentéseket, műszaki üzemi terveket, tájrendezési terveket, környezeti hatástanulmányokat. 1982-ben az Eötvös Lóránd Tudományegyetem Alkalmazott és Műszaki Földtan Tanszéke felkérte egyetemi előadónak. Azóta adta elő az 5. éves geológus hallgatóknak a „Mélyfúrás és Bányászat” tantárgyat, vizsgáztatási kötelezettséggel. 1998-ban jegyzetet írt Mélyfúrás és Bányászat címmel. Több társadalmi egyesületnek volt tagja, többek között az OMBKE Tatabányai Helyi Szervezetének (2007-2014 között vezetőségi tagként), a Tatabányai Bányász Hagyományokért Alapítványnak (2007-től vezetőségi tagként), a Magyarhoni Földtani Társulatnak, a Bányászati és Kohászati Lapoknak (2007-től szerkesztőként). Jelenleg nyugdíjas. 2021-ben könyvet írt „A Tatai medence és környéke földtani kutatásainak története (1740-2004)” címmel.

Szabó Ferenc Lajos

aranyokleveles bányaművelőmérnök

(1939.04.28. Karancskeszi)

Oklevélszám: 239/1964.

Kelte: 1964.06.27.

1957-ben érettségizett a salgótarjáni Madách Imre Gimnáziumban. Az érettségi után fizikai dolgozóként helyezkedett el a Nógrádi Szénbányák Vállalatnál.

1958-tól 1964-ig a miskolci Nehézipari Műszaki Egyetem (NME) hallgatója, ahol 1964-ben okleveles bányaművelőmérnöki diplomát szerzett.

1964-1969 között a Nógrádi Szénbányák Tiribes aknán beosztott mérnök, szellőztetési és szén-dioxid felelős, biztonsági megbízott.

1969-1972 között az Országos Érc- és Ásványbányák Gyöngyösorszi üzem főmérnök – helyettese, Mátraszentimrén felelős műszaki vezető, technológus, robbantásvezető.

1972-1979 között Cement és Mészipari Művek bélapátfalvi gyáránál bányauzemvezető, felelős műszaki vezető, robbantásvezető. A nagy beruházásnál a bánya tervezője és később műszaki ellenőre.

1980-1989 Nógrádi Szénbányáknál üzemi főmérnök, felelős műszaki vezető, Tiribes, Szorospaták, Ménkes bányáknál.

1989-1990 a Nógrádi Szénbányák Központi Bányamentő Állomás parancsnoka.

1990-2007 időszakban a salgótarjáni földalatti Bányamúzeum vezetője, felelős műszaki vezetője.

2007-től a „Mátra projekt” felelős műszaki vezetője ill. helyettese, a Gyöngyösorszi Bányauzem „Végleges Bezárás”-át a MecsekÖko és MecsekÉrc majd átszervezés után a Nitrokémia Zrt. folytatta, melyhez csatolták a Recski Ércbánya rekultivációját is.

1979-től földalatti és külszíni bányászati szakértői jogosítvánnyal rendelkezett. Nagyon sok homokbányát tervezett, üzemeltetett és rekultivációs tevékenységét irányította.

Kiemelkedően eredményes szakmai tevékenysége elismeréseként az Innovációs és Technológiai Minisztérium Miniszteri elismerő oklevelet adományozott 2020. december 4-én.

Jelenleg is Recsk II. felelős műszaki vezető helyettese.

Szélig János

aranyokleveles bányagépészmérnök

(1939.03.14. Véménd)

Oklevélszáma: 316/1964.

Kelte: 1964.06.27.

1939.03.14.-én született Véménd községben. Az általános iskola 8 osztályát is itt végezte el. 1953-tól a Pécsi Bányipari Mélyfúró Technikum tanulója volt, ahol 1957-ben technikus oklevelet szerzett. Bányászati munkáját 1957-ben a Pécsi Szénbányászati Tröszt Pécsbányi üzemében kezdte földalatti fizikai munkás beosztásban. 1958-tól a Pécsi Uránbánya Vállalat Kutató Mélyfúró Üzemében dolgozott fúrómunkás, majd fúrómester beosztásban. 1959-ben beiratkozott a miskolci Nehézipari Műszaki Egyetemre, ahol 1964-ben bányagépész- mérnöki oklevelet szerzett. Mivel vállalati ösztöndíjas volt, ezért visszament a munkaadóihoz dolgozni. A vállalat szolgáltató üzeménél termelésirányító beosztást kapott, Bányagépek javítását, felújítását irányította, mint pl. rakodógépek, szivattyúk, kompresszorok, valamint szerszámok és gőzkazánokat is gyártottak. 1971-ben a Mecseki Ércbányászati Vállalat Kutató Mélyfúró üzeméhez került gépészeti vezetői, majd üzemegység vezetői beosztásba. Mélyfúrási gépek karbantartása és javítása jelentette a munkáikat. Ez alatt elvégezte a Pécsi Pollák Mihály Műszaki Főiskola karbantartó szakát. 1989-től a bányauzemhez került gépészeti munkák irányításához, majd 1991-től a bányafúrást vezette az érctermelés leállításáig, 1997-ig. 1998-ban nyugdíjba ment. Ezzel egyidőben csatlakozott a rekultivációs munkát végző Mecsekurán Kft.-hez. Vízsint-megfigyelő kutak fúrása ill. régi érckutató fúrások felszámolása jelentette a munkáit 2009-ig.

Elismerések: Bányász Szolgálati Érdemérem bronz, ezüst és arany fokozat

Műszaki tanácsos, tartalékos főhadnagy.

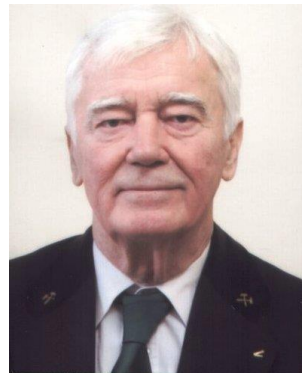
Szikrai Miklós

aranyokleveles bányaművelőmérnök

(1940.12.20. Penc)

Oklevélszám: 259/1964.

Kelt: 1964.06.27.

1940-ben született Pencen. Gimnáziumi érettségét tett Sopronban. Bányamérnöki tanulmányai befejezése után (1964) a Tatabányai Szénbánya Vállalatnál helyezkedett el. 1964 és 1974 között bányaüzemekben volt beosztott mérnök, majd szakterületeken felelős vezető. 1975-től 1988-ig felelős műszaki vezetői beosztásokat töltött be. Az első időszakban a tatabányai belső szénmedencében bányászati technológiai fejlesztések alkalmazásában és ennek révén a koncentrált termelés szervezésében tevékenykedett. 1979-től a Vállalat eocén bányáiban az állami nagyberuházások megvalósításában működött közre, ahol legfőbb szakmai munkája a beruházási megoldások gyakorlati-műszaki fejlesztése volt. 1984-től a műszaki irányítás végzése mellett a gazdasági, humán területek vezetése is feladatává vált, együtt látta el a bányaüzemekben az üzemvezetői és felelős műszaki vezetői munkaköröket. 1988-ban került a Tatabányai Bányák Vállalat vezetésébe. Műszaki-vezérigazgató-helyettesként irányította a diverzifikált működési területű vállalat divíziós szervezeti átalakítását. Részt vett szanalási folyamat levezénylésében, jelentős eredményekkel a vállalat a gazdasági működésében. Az eocén program megghiúsulásakor (mind a nagyegyházi, mind a mányi bánya bezárásakor) új, gazdaságosabb bányák indításával jelentős szerepe volt a tatabányai széntermelés folyamatosságának fenntartásában. 1991 és 1993 között a Tatabányai Bányák Vállalat vezérigazgatója volt. A bányászati iparral kapcsolatos országosan zajló negatív folyamat résztvevőjeként egy csődeljárást vezényelt le. Az általa vezetett gazdálkodó egység a magyar szénbánya vállalatok sorában utolsónak érkezett a felszámoláshoz. A piacgazdálkodáshoz igazodva új gazdasági társaságok magas számú alapítását vezette.

1994-ben a villamosenergia- és a bányáipar integráció során, a Tatabányai Energetikai Kft. megalakulásakor műszaki igazgatói munkakört töltött be. Ebben a feladatkörben szerzett villamosenergiaipari vezetési, működési tapasztalatokat. Tagja volt mind az integráció, mind a privatizáció lebonyolításához az MVM által létrehozott szervezési, szakmai munkabizottságnak. 1997 júniusában vonult nyugdíjba.

Szlabóczky Pál

aranyokleveles bányageológusmérnök

(1940.01.24. Miskolc)

Oklevélszáma: 102/1964.

Kelte: 1964.06.27.

Szlabóczky Pál miskolci történelmi, polgári család gyermekeként a Nehézipari Műszaki Egyetemen 1953/54-ben került hivatalos kapcsolatba, a Hidrológiai Társaság keretében tartott hidrogeológus-technikusi tanfolyamon. 1956. október 25-én iskolatársaival, tanáraival részt vett az egyetemi forradalmi nagy-gyűlésen. 1958/59-ben gyermekkori barátjával, a szintén miskolci születésű, rendkívül szellemes *Szabó Dénessel* a Gépész Karon szenvedett, majd átiratkoztak a Bányamérnöki Karra, ahol 1964-ben végeztek, de - ugyan más-más ok miatt - a diplomát csak később kapták kézhez. Mindketten még a budapesti műegyetemen is tovább képezték magukat munkakörük miatt, újabb diploma céljából. Két évtizeden át szorgalmazta *Cziffra György* világhírű zongorista egyetemi emlékművének kialakítását, aki az '50-es évek elején büntetését töltötte az egyetemi építkezésen.

Juhász József professzor úr sugallatára elsők között vállalta a műszaki földtudományok vízépítő mérnöki szolgálatát, igen rossz munkakörülmények, családi terhek és káderpolitikai körülmények között. Bányászati munkásságát az építőipari nyersanyagok kutatásán, a hagyományos ásványi nyersanyagbányászat vízvédelmi, kőzetmechanikai, bányaműszaki területein fejtette ki, főként 1969-1983

között az Országos Földtani Kutató és Fúró Vállalatnál, 1978-tól „vezető geológusi” beosztásban.

Geomérnöki munkássága a társszakmák felé tolódott: mélyépítés, metróépítés, vízkutatás, víztározó építés, később szennyvíz-, hulladéktárolás, hasznosítás, környezetvédelem. Rendkívül szerteágazó és nagyszámú munkájáról sok előadást tartott mérnöki szervezetekben, egyetemeken. Manapság a fiatalabb kollégákat, mérnökirodákat mentorálja, csupán baráti alapon. Utolsó hivatalos szakvéleménye 2008-ban a IV-es metró Duna alatti „hévizes” átvezetésével foglalkozott.

Napjainkban csökkent a fiatalok műszaki földtudomány iránti érdeklődése, pedig igen nagy szakember hiánnyal küszködünk! Ezt kívánta ellensúlyozni 6 évtizedes munkásságát összefoglaló kiadványaival, amik megtalálhatók a ME és BME könyvtáraiban. 2014-ben az arany diploma átadásakor Pro Facultate kitüntetésben részesült.

Népes családjában 7, valamilyen földtudományi végzettségű, valamint 5 egyéb mérnök van. Publikációja kb. 200, genetikai leszármazottja 19 (kb.) eddig...

Tasnádi Tamás

aranyokleveles bányaművelőmérnök

(1941.03.24. Újpest)

Oklevélszám: 226/1964.

Kelte: 1964.06.27.

Visszatekintve az oklevél megszerzésétől eltelt 50 évre, a mérnöki munkája összetettségét, változatosságát jegyzi meg.

A végzés után a pályafutása a Tatabányai Szénbányászati Trösztnél kezdődött, ahol a XII/a bányauzemben mérnökség vezetői beosztást kapott. Következett a Bányászati Tervező Intézet, amely névváltozás után Központi Bányászati Fejlesztési Intézet nevet kapott, ahol egészen a cég megszűnéséig, 1991-ig dolgozott. A Bányatelepítési osztályon még volt szerencséje megélni az új

---

alkotás, az új bányák tervezésének sok-sok gondját, örömét. Az Intézet kapta feladatul a község aláfejtések megoldását. A közép-dunántúli Dudarral kezdődött, majd Padragkúttal folytatódott, amely végül a nógrádi, borsodi, tatabányai területekre is kiterjedt. E feladat kapcsán beiratkozott és levelező tagozaton 4 év alatt elvégezte a Budapesti Műszaki Egyetem Építőmérnöki Karának szerkezetépítő szakát. A 3. évfolyamon kezdte, mert 2 évet és egy-két tárgyat különbözeti vizsgával elismertek.

1972 óta szakértői tevékenységet folytat. Először az Országos Bányaműszaki Főfelügyelőség keretében, majd a Magyar Mérnöki Kamara engedélyével. 2001 óta az Igazságügyi Minisztériumtól igazságügyi szakértői jogosultságot kapott. Ez a tevékenység is változatos, a munkát jórészt bírósági, rendőrségi megbízások adják. A legemlékezetesebb kirendelése volt, amikor negyedmagával a 2000. január végi nagybányai ciánszennyezéssel kapcsolatos ügyet megkapták. Az akkor látottak a mai napig lehangolóak számára, különösen, hogy Verespatak időről-időre visszakerül a köztudatba, amit végül is meg fognak csinálni, és aminek a kockázata nagyobb, mint a nagybányai esetnek volt. A Magyar Mérnöki Kamara Szilárd-ásványbányászati Tagozatában több ciklusban dolgozott, dolgozik, tagként, elnökként egyaránt.

Visszatérve a KBFI-re, a Bányászati Osztályra, amelynek vezetője volt, már nem új bányákat terveztek, hanem a meglévők bezárását - beszéljünk nyíltan - lerombolását végezték. A rájuk kényszerített feladatot megsínylették, de a politikai döntéssel szemben tehetetlenek voltak. 1991-ben a KBFI megszűnt, ekkor négyen kollégák Kft.-t alakítottak, amelyben régi intézeti profiljukat tíz éven át vitték tovább. Azóta nyugdíjasként magánszakértői, tervezői tevékenységet folytat.

Végig gondolva az elmúlt 50 évet, szakmai életével elégedett. Ehhez a kijelentéshez feltétlenül szükséges a jó családi háttér, amelyet számára felesége és gyermekei teremtettek meg.

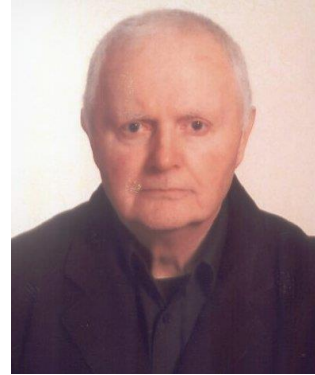
Török Ferenc József

okleveles bányageológusmérnök

(1941.09.09. Szolnok)

Oklevélszám: 107/1964.

Kelte: 1964.06.27.

1941. szeptember 9-én született Szolnokon. 1959-ben érettségizett a szolnoki Verseghy Ferenc Gimnáziumban. A miskolci Nehézipari Műszaki Egyetem Bányamérnöki Karának bányageológusmérnöki szakán 1964-ben kapott diplomát. Egyéb felsőfokú képesítései: területfejlesztő, vállalkozási mérlegképes könyvelő. 1964-től a Mátraaljai Szénbányászati Tröszt Petőfibányai Központ Földtani Osztályán geológus főelőadóként, majd a Műszaki Fejlesztés Osztályán, 1967-től a Thorez Külfejtési Bányáüzem visontai bányavíztelenítési üzemében üzemmérnökként dolgozott. 1969-től a Közép-dunántúli Külfejtési Üzemben a Paksi Atomerőmű hidegvíz csatornáját építette mérnökség vezetőként. 1971-től a Tiszamenti Regionális Vízmű és Vízgazdálkodási Vállalat szolnoki központjában építési csoportvezető. 1975-től az MSZMP-MB Gazdaságpolitikai Osztályán osztályvezető helyettes, majd osztályvezető. 1979-től a Szolnok Megyei Víz- és Csatornamű Vállalatnál igazgatóhelyettesként a fürdőszolgáltatást, műszaki tervezést, ipari-építőipari tevékenységet, az anyagi-műszaki ellátást irányította. 1993-tól a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Víz- és csatornaművek Rt. gazdasági igazgatóhelyettese, 1996-tól a VCSM Koncessziós Rt. gazdasági igazgatója. 2001-ben vonult nyugállományba. Szakmailag említésre méltó a Közlekedési és Vízügyi Minisztérium részére végzett 2.8.1. számú kútjavítás K+F munkája (1986-1989), kútjavítások hatékonyságának fokozása, különös tekintettel a homokolási problémákra; benne: Csókás János – Török Ferenc: A maximális homokmentes kútvízhozam meghatározása geofizikai fúrólúkszelvények alapján, Hidrogeológiai Közlöny 1992/2-3. Vállalati részanyagként a vízi közmű szolgáltatás átszervezését bírálta (1993-1996), melynek megalapozottságát a napjainkban folyó centralizáció

igazolja. Korábban a Magyarhoni Földtani Társulat, jelenleg a Magyar Hidrogeológiai Társaság tagja. A Vízművek Szakmai Szövetségében eseti ad-hoc bizottságokban, majd Felügyelő Bizottságában végzett munkát. 1970-ben a Bányászat Kiváló Dolgozója, 1975-ben a Vízgazdálkodás Kiváló Dolgozója, 1985-ben Kiváló Munkáért kitüntetésben részesült.

**ARANYOKLEVÉL JUBILEUMI DIPLOMÁBAN
RÉSZESÜL**

Antal Gábor Gyula

okleveles bányamérnök

(1951.05.25. Budapest)

Oklevélszám: 445/1974.

Kelte: 1974.06.26.

1951. május 25. én Budapesten született. A geológus technikai oklevél megszerzését követően a Nehézipari Műszaki Egyetem (NME) bányamérnöki kar bányagépész és bányavillamossági mérnöki szakán 1974-ben bányamérnöki oklevelet, 1994-ben hidraulika-pneumatika szakon szakmérnöki diplomát szerzett.

A végzést követően az Egyetem Ásványelőkészítési tanszén helyezkedett el, ahol tanszéki mérnökként, majd mérnöktanárként dolgozott. A másodlagos nyersanyagok felhasználhatóságának bővülésével a tanszék neve az évek során többször változott. Jelenleg a Nyersanyagelőkészítési intézet a rövidített név. Több mint 30 éven keresztül a tanszéki műhely vezetője volt.

Szinte azonnal belekapcsolódott az oktatásba. Kezdetben a „Szivattyúk szellőztetők kompresszorok”, valamint az „Áramlástan” tantárgyak gyakorlatait tartotta, később több tantárgy (Aprítás, Darabosítás, Szétválasztás, Dúsítás) laboratóriumi-kísérleti méréseit vezette.

Laboratóriumi, fél-üzemi, üzemi kísérleti berendezések, rendszerek, mérőeszközök tervezésével és megépítésével jelentős szerepet vállalt a gyakorlati oktatás, a tanszéki kutatások és innovációs fejlesztések, üzemi mérések megvalósításában (különleges környezetben dolgozó mágneses szeparátor, többfokozatú hidraulikus megtámasztású hengeres törő, új típusú Bond malom, hidraulikus szállítórendszer komplex mérése a Buna Werke- ben stb.)

Számos, hazai és nemzetközi kutatási projekt, kutatási jelentés, szakértői tanulmány elkészítésében működött közre, több szakmai cikk, hazai és nemzetközi konferencia előadás szerzője, társszerzője volt. Jelentős feladatokat vállalt hazai és nemzetközi kutatási projektek sikeres megvalósulásában.

A nemzetközi kutatási projektek közül meg kell említeni a Padernborni Egyetemmel több éven keresztül közösen végzett brikettálási alapkutatás projektet. Ennek keretében egy félüzemi kísérleti berendezés épült a tanszéken melynek tervezése kivitelezése is a feladatai közé tartozott.

1993-ban BT-t alapított, amely később KFT-vé alakult. A cég tevékenységi köre első sorban „egyedi gépi berendezések tervezése és kivitelezése” volt. A KFT vezetésével talajmechanikai fúróberendezéseket és szerszámokat, geofizikai szondázó (CPT) berendezéseket épített. A saját fejlesztésű gumiláncalpas talajfúrógéppel a 4 es metró fővámteri állomásépületénél a peronalagút előtűző fúrásai mellett, környezetvédelmi feltárófúrások, figyelőkutak kivitelezésében is részt vett.

Később, a cég tevékenységi körének kibővülésével, speciális laboratóriumi berendezések tervezését és kivitelezését (örvényáramú szeparátorok, finom őrlésre alkalmas kerámia bélésű malom, geofizikai alapkutatásokat kiszolgáló 1000 bar nyomású precíziósan szabályozott pumpák készítése stb.) A laboreszközök készítése keretében az Alcoa cég részére Ausztráliába speciális igényű Hardgrove malmot készített és azt a helyszínen üzembe is helyezte.

Kreatív és innovatív munkáját bizonyítja az egyetem főbejáratánál, az első „kutatók éjszakája” rendezvényre, „Föld Éve” keretében elhelyezett és ma is működő Faucault inga. Később külső felkérésre, az ungvári egyetemre és a lökösházi Bréda kastélyba is készített egy-egy ingát

Nagy aktivitással és kezdeményező készséggel vett részt minden évben „kutatók éjszakája” évenkénti rendezvényein, ahol az egyetem népszerűsítése érdekében több látványos kísérleteket mutatott be az érdeklődőknek (Tesla transzformátor, Eötvös -féle forgó mérleg, mágneses lebegtetés, elektrokémiai megmunkálás stb.)

2011-ben történt nyugdíjba vonulását követően is feladatokat vállalt az intézetben folyó kutatásokban. 2023-ban az egészségi állapotában történő negatív változások miatt úgy döntött, hogy abbahagyja vállalkozói tevékenységét és 30 év sikeres működést követően felszámolta a KFT-t.

49 éve él kiegyensúlyozott házasságban feleségével. 43 éves közgazdász fia fordítóként dolgozik Brüsszelben az EU bizottságában.

2009-ben a 35 éves eredményes munkájáért Bányász szolgálati oklevelet vehetett át.

Dr. Barabás László

okleveles bányamérnök

(1951.06.08. Nagykanizsa)

Oklevélszám: 332/1974.

Kelte: 1974.06.26.

1974-ben a Nehézipari Műszaki Egyetem elvégzése után a Kőolaj és Földgáz Bányászati Vállalatnál kezdett el dolgozni a gellénházi üzemben termelési mérnökként, később, mint üzemegység vezető.

Abban az időben az üzemhez tartozó mezőkön többnyire mélyszivattyús termelés folyt, területi tankállomásokkal és egy főgyűjtővel, ahonnan a víztartalom leválasztása után a kőolaj a finomítóba került. A területen termelő több mint 100 kút által termelt kőolaj vízszázaléka magas volt, sokszor elérte a 99%-ot is. Emiatt rövidesen sor került a CO₂-os harmadlagos művelési eljárás bevezetésére a nagylengyeli mezőben. A CO₂ gáz, vezetéken érkezett a bázakerettyei tároló rétegekből. Ezzel az új eljárással sikerült megnövelni a maradék olaj kitermelését.

Pár év elteltével a vállalat központjába került, mint gáztechnológiai osztályvezető. Ezen a területen a gázkutak rezsimszabályozásával és a pusztadericsi gáztároló működésével foglalkozott. Az országos szintű egyeztetést az alföldi testvérvállalat szakembereivel havi rendszerességgel rezsitárgyalásokon koordinálták.

1979-ben elvégezte a Közgazdaság Tudományi Egyetemet.

1980-ban az Országos Kőolaj-, és Gázipari Trösztbe helyezték át, a műszaki vezérigazgató mellé, mint műszaki-gazdasági tanácsadó. Ezekben az években megismerte az OKGT tevékenyégeinek és vállalatának teljes spektrumát (fúrás, termelés, szállítás, finomítás). Pár év múlva a Tröszt műszaki fejlesztési és energetikai főosztályának vezetője lett. Ez a főosztály hangolta össze a Tröszthez tartozó vállalatok műszaki fejlesztési- és energetikai politikáját.

1982-ben doktori fokozatot szerzett. Témája a gázkutak áramlási talpnyomásának matematikai módszerekkel történő meghatározása volt. (faktoriális tervezési eljárás)

1990-2000 között magánvállalkozóként részt vett Líbiában a Great Made Man Projekt vízkút fúrási és műszaki ellenőri munkálataiban. Ez volt a

világ legnagyobb vízügyi projektje, aminek kapcsán a sivatagok öntözési területei nagymértékben megnövekedtek. Érdekességképpen megjegyzi, hogy a sivatagban több mint 1000 db, átlagosan 500 m mély vízkút került lefűrésra, többnyire 1 méter átmérőjű kezdő csőmérettel. Ezek napi összteljesítménye több mint 6 millió m³ kiváló minőségű édesvíz volt. Ennek az óriási mennyiségnek egy része csővezetéseken került Líbia 3 északi legnagyobb városába, Tripoliba, Szirt-be és Bengáziba. E vezetékek átmérője olyan nagy volt, hogy a belsejében kamionnal lehetett közlekedni.

A későbbi években a Perzsa öbölben tengeri fúrásokon vett részt, mint iszap technológus.

2000-ben a Magyar Műszaki Biztonsági Hivatalban (MMBH) kezdett el dolgozni, eleinte felügyelőként, később vállalkozási igazgatóként, majd, az egész hivatal igazgatójaként, nyugdíjazásáig. Országos hatáskörű hivatal lévén hozzá tartozott a 9 területi igazgatóság.

Tevékenységük kiterjedt a nyomástartó edények, kazánok, veszélyes anyagot szállító járművek vizsgálatára, ellenőrzésére és engedélyeztetésére. Olajipari vonatkozásban ezek a finomítókat érintették. Tekintettel arra, hogy rengeteg külföldön gyártott ún. „veszélyes berendezés” került az országba, mindezek bevizsgálása és ellenőrzése a gyártás helyszínén történt az országba való bekerülését megelőzően.

Az olajiparral kapcsolatos újításai elismeréseképpen megkapta a kiváló újító kitüntetést.

Jó szerencsét!

Benkóczy Péter

okleveles gázipari szakmérnök

(1945.11.20. Budapest)

Oklevélszám: 477/1974.

Kelte: 1974.10.11.

Iskolai alapvégzettségek:

- 1960 – 1964 Zsigmondy Vilmos Kőolajbányászati és Mélyfűróipari Technikum, NAGYKANIZSA *okl. olajbányász technikus*
- 1964 – 1970 MISKOLC Nehézipari Műszaki Egyetem
okl. bányamérnök, olajbányász szak
- 1972 - 1974 MISKOLC Nehézipari Műszaki Egyetem
okl. gázipari szakmérnök

Munkahelyek, tevékenységek:

- 2004 - 2007 ATEL - CSEPEL Kft. - *Földgázszolgáltató Divízió- igazgató*
- 1999 - 2004 MAGYAR ENERGIA HIVATAL. *Vezető Főtanácsos,*
2002 *osztályvezető helyettes*
MOL Rt. engedélyezési és felügyeleti ügyeinek lebonyolítása.
Az új Földgáz Törvény (GET) /Vhr./ Üzemi és Kereskedelmi Szabályzat előkészítése,
EU. Gázipari szakértői feladatok ellátásában való részvétel, koordinálási feladatok.
- 1995 - 1998 PANRUSGÁZ - Magyar - Orosz Gázipari Rt.
- *Marketing Igazgató*
Az Orosz földgáz MOL Rt. részére történő importjának teljes körű bonyolítása, hazai és nemzetközi cégekkel való szerződések előkészítése, tárgyalása. A Panrusgáz Rt. marketing stratégiájának elkészítése, a cég külső piacokra történő kilépésének előkészítése.
- 1993 - 1995. MOL Rt. Kutatás - Termelési Ágazat, Stratégiai és Üzleti Tervezési Igazgatóság,
Stratégiai Tervezési Osztály, Osztályvezető
A MOL Rt. és a Kutatás - Termelési Ágazat stratégiájának – ezen belül a MOL Rt. földgáz stratégiájának elkészítése.

Project director - IRANGAS EUROPE, valamint a MIDDLE EAST GAS LOOP nemzetközi projektekben a MOL Rt. képviselője.

- 1991 - 1995 *MOL Rt. képviselőként a United Nations Energy Division/Working Party on Gas/Gas Centre munkájában való részvétel. A UN. GAS CENTRE Advisory Board elnökhelyettese.*
- 1988 - 1992 *OKGT-MOL Rt. Energiaellátási Főosztály Osztályvezető helyettes*
- 1980 - 1988 *OKGT-MOL Rt. Központi Diszpécser Szolgálat Vezető*
- 1974 – 1980 *Gáz és Olajszállító Vállalat – GOV. A nagynyomású földgáz távvezeték rendszert irányító Országos Diszpécser Központ 1974 évi megalakítása és vezetése, a földgáz hálózat egyensúlyban tartásának megszervezése.*
- 1970 - 1974 *KVV Kőolaj- és földgázszállítás, üzemi gázmérnöki tevékenység,*

Publikációk, előadások

a MOL Rt. a Panrusgáz Rt. és a Magyar Energia Hivatal keretében.

UN. Working Party on Gas - UN. Gas Centre eladások, szakterületi összefoglalók,

POZSONY, CYPRUS, ISTANBUL, LONDON, BRUSSEL, PARIS-GASTECH, PRÁGA, ZAGRÁB, BUDAPEST, TIHANY konferenciákon szakmai előadások.

Egyéb főbb képzési adatok:

- Orosz alapfokú Állami nyelvvizsga - 1985
- Angol középfokú Állami nyelvvizsga - 1990
- Business English nyelvvizsga - 1992
- Földgáz műszaki ellenőri szakvizsga - 2004.
- Közgazdasági / vezetői tréning - MOL Rt. Budapest, Közgazdasági Egyetem Budapest,
- Szállítóvezetési SCADA tréning OCCIDENTAL PETROLEUM - TEXAS USA -1985
- Közgazdasági, vállalatvezetési tréning 1995 Boston USA – IHRDC.

Berthold György

okleveles bányagépész és
bányavillamossági üzemmérnök

(1947.08.09. Esztergom)

Oklevélszám: 21/1974.

Kelte: 1974.10.09.

Felsőfokú végzettség

Vegyipari Gépészeti Technikum 1965-1968

Diploma Bányagépészeti és bányavillamossági szaktechnikus

Nehézipari Műszaki Egyetem 1974

Diploma: Bányagépész és bányavillamossági üzemmérnök

Szakmai tapasztalatok:

Kőolajvezeték Vállalat 1968-1971

Pozíció: Távvezeték építő területi referens / Művezető

Fő feladatok: kőolaj távvezeték építése / kötelező katonai szolgálat

Kőbányai Gyógyszerárugyár Dorogi Gyáregysége 1971-1976

Pozíció: Műszaki ügyintéző / Beruházási műszaki ellenőr

Fő feladatok: az épülő dorogi új gyáregységénél beruházási műszaki ellenőri feladatok

Dorogi Szénbányák Tervezőiroda 1976-1990

Pozíció: Tervező mérnök / Bányagépészeti tervező csoportvezető

Fő feladatok: meglévő bányászati létesítmények fejlesztése, új bányászati létesítmények tervezése:

- Lencsehegy II. bányaüzem szállítószalagok és szállítószalagrendszerek tervezése
- földalatti függősinpályás szállítás gyakorlati megvalósítása, szivattyútelepek tervezése

Magyar Viscosagyár 1990-1991 december

Pozíció: Tervező mérnök

Fő feladatok: az üzemelő gyáregységekhez kiegészítő gépek és gépegységek tervezése

Gombfol Kft. 1992 január-2005

Pozíció: Ügyvezető igazgató 1992 jan.-1998

Műszaki vezető 1998-2005

Bozsoki Lajos

okleveles bányamérnök

(1950.05.31. Iszkaszentgyörgy)

Oklevélszám: 368/1974.

Kelte: 1974.06.26.

1974-ben végzett a NME Bányamérnöki Karának bányagépész szakán mint a Bakonyi Bauxitbánya Vállalat tanulmányi ösztöndíjasa.

Az első és utolsó munkahelye így a fenti vállalat lett. A műszaki fejlesztési osztályon kezdett, mint beosztott mérnök, de 1975-ben már a Nyírádi Bányauzem gépészeti főművezetője lett. Ebben a beosztásban több aknaüzemben is dolgozott, fő motiváló erő számára az innováció volt. 1980-ban kinevezték a vállalat beruházás gépészeti osztály vezetőjének. Ebben a beosztásban sok föld feletti és föld alatti létesítmény gépészeti projektjét irányította. Többek között: Iza II. bővítés, Deáki III., Csabpuszta, Lengyelmajor, Halimba II. bővítés, Iharkút beruházások gépészeti megvalósításait vezette. Közben elvégzett egy felsőfokú beruházási kurzust. A projektek megvalósítása során továbbra is szem előtt tartotta az innovációt, ezért aztán bronz koszorús feltaláló, valamint miniszteri kitüntetésben is részesült.

A bauxitbányászat visszafejlődésével a beruházások volumene csökkent. 1990-ben megbízták a vállalat vállalkozási osztályának vezetésével. További leépítések és összevonások, valamint egy súlyos üzemi baleset után 2003-ban nyugdíjba ment.

Cserni József

okleveles bányagépészeti és
bányavillamossági üzemmérnök

(1942.12.27. Lendvaerdő)

Oklevélszám: 18/1974.

Kelte: 1974.10.09.

1942. december 27.-én született Lendvaerdőn (Jugoszlávia). Szüleivel és két testvérével áttelepültek Magyarországra, Lovásziba.

1949-ben itt kezdte meg és fejezte be az általános iskolát. A középfokú tanulmányait a Nagykanizsai Kőolaj Bányászati és Mélyfúró Ipari Technikumban végezte. 1961-ben technikus oklevelet szerzett. Felsőfokú tanulmányait az Esztergom-Kenyérmező Felsőfokú Vegyipari Gépészeti Technikumban folytatta, 1966-ban Bányagépész Szaktechnikus Oklevelet kapott.

1966-tól a Bakonyi Bauxitbánya Vállalat Halimbai Központi Gépüzemébe került termelés irányítónak. Irányításával a bányagépek beszerelését és nagyjavítását végezték. 1974-ben a Nehézipari Műszaki Egyetem Bányamérnöki Kar levelező tagozatán Bányagépészeti és Bányavillamossági Üzemmérnöki diplomát szerzett anyakönyvi száma:18/1974.

1974-ben a Bauxit Vállalaton belül a Vízüzembe helyezték. A Nyirádi Bányák víztelenítése volt az üzem feladata nagy teljesítményű bűvárszivattyúkkal. A szivattyúk üzemelését, kis és nagy javítását és a vízkiemelés automatizálását végezte a Vízüzem. A bűvárszivattyúkkal kiemelt víz ivóvíz minőségű volt. Sikeres volt az együttműködésük az EMU céggel (NSZK), akikkel szoros és jó kapcsolatuk volt. Ők szállították a bűvárszivattyúkat, és a javításhoz szükséges alkatrészeket. Az országban lévő EMU szivattyúk garanciális javítása is a feladataik része lett. Nagy sikernek tartották, hogy a bauxitbányákban nem volt vízbetörés a Vízüzem működése alatt.

Az 1990-es években a Tapolcai Bauxitbányát és a fejér-megyei Kincsesbányát egyesítették és megkezdődött a privatizáció, sajnos 1966-ban nyugdíjba küldték.

Felenségével 57 éve házasok, felneveltek két gyermeket, van öt unokájuk és két dédunokájuk, akik szebbé teszik a nyugdíjas napjaikat.

Dorkó Róbert Endre

okleveles bányamérnök

(1950.11.17. Bekölce)

Oklevélszám: 324/1974.

Kelte: 1974.06.25.

Személyes adatok

Születési hely és idő: Bekölce, 1950. november 17.

Állampolgársága: magyar

Családi állapota: nőtlen

Nyelvismeret:

angol, német-alapfok, spanyol-alapfok, orosz-alapfok

Iskolai végzettség:

1969-74 Nehézipari Műszaki Egyetem, Miskolc

- Bányageológus szak
- Geofizikus mérnöki ágazat

Jelenleg nyugdíjas

Szakmai tevékenység

2010-2011 Ministry of Water and Irrigation (Jordánia)

- Ez édes víz kutatásban végzett mélyfúrási geofizikai tevékenység szakmai felügyelete.

2006-2009 ER-PETRO Mérnöki Iroda Kft.

- Szénhidrogén kutató fúrásokban felvett geofizikai szelvények digitalizálásának irányítása, minőségi ellenőrzése és előkészítése további feldolgozásra.
- Geológiai térképek digitalizálása további geológiai térképezések számára.

2005-2006 General Water Authority (Vízügyi Főhivatal-Líbia)

- Az édes víz kutatásban végzett geofizikai tevékenység szakmai felügyelete a Great Man-made River projekt keretében a Líbiai Vízügyi Főhivatal szakmai tanácsadójaként.
- Vízkutatásban felvett geofizikai szelvények értelmezése.

2002-2005 GEO-LOG Környezetvédelmi és Geofizikai Kft.

- Kút szelvényező terepi szolgálat a víz és szilárd ásvány kutató fúrásokban.
- Terepi mérések. Csövezett és környezetvédelmi terepi tevékenység szakmai felügyelete.
- A geofizika szerelvényezés és környezetvédelmi terepi tevékenység szakmai felügyelete.

1996-2001 ER-PETRO Mérnöki Iroda Kft.

- Az édes víz kutatásban végzett mélyfúrási geofizikai tevékenység szakmai felügyelete a Great Man-made River projekt keretében a Líbiai Vízügyi Főhivatal szakmai tanácsadójaként.
- Földtani térképek digitalizálása.

1994-1995 Önálló geofizikai és geológiai szakértői tevékenység

- Kút-szelvényező terepi mérések. Csövezett és csövezetlen víz kutató fúrásokban felvett szelvények feldolgozása és értelmezése.
- Hidrodinamikai vizsgálatok vízkutakban.
- Vízhozamra, hidrodinamikai paraméterekre és vízminőségre vonatkozó összehasonlító vizsgálatok a Nagyalföldön lefűrt vízkutakban.

1974-1993 Magyar Állami Eötvös Lóránd Geofizikai Intézet (MÁELGI)

- 1976-1993: Mélyfúrási Módszertani Osztály, később Magyar Mélyfúrási Mérésügyi Bázis
- Mélyfúrási szelvényezési eljárások módszertani kutatása és tanulmányozása (főként neutron-neutron, gamma-gamma, természetes gamma).

- Szénhidrogén-, szilárd ásvány- és vízkutató fúrásokban használt szelvényező eszközök hitelesítése és minőségi vizsgálata.
  - A kőzetek természetes gamma sugárzása energiaszelektív mérései kőzet-, talaj- és vízmintákban a fontosabb elemek koncentrációjának meghatározására fúrólukban és laboratóriumi körülmények mellett.
  - Módszertani vizsgálatok és kútszelvényező eszközök kifejlesztése külszíni szénbányászatban végzett mérnökgeológiai tevékenységek számára.
  - Kútszelvényezési gyakorlatok vezetése az Eötvös Lóránd Tudomány Egyetem hallgatói számára 1987-től 1995-ig.
- 1947-1976 Mélyfúrési Kutatási Osztály
- Kútszelvényezési terepi szolgálat
  - Terepi mérések. Szilárd ásvány-, (főképpen bauxit és szén) valamint vízkutató csövezett és csövezetlen fúrásokban felvett szelvények feldolgozása és értelmezése.

Publikációk:

- Dorkó R.: Spectral measurements of natural gamma rays under model and borehole conditions. Geophysical Transactions, 1984, Vol.30, No. 1, pp. 73-82.
- Balás L, Szabó B, Dorkó R.: Methodological questions in interpretation of nuclear logs run in small diameter boreholes. 1982. Geophysical Symposium, Bratislava.

Dr. Ferencsin Imre Mihály

okleveles bányamérnök

(1950.11.14. Miskolc)

Oklevélszám: 342/1974.

Kelte: 1974.06.26.

Tanulmányok, képzettségek

1965-1969: Miskolc, Földes Ferenc Gimnázium matematika-fizika tagozat (érettségi).

- 1969-1974 miskolci Nehézipari Műszaki Egyetem Bányamérnöki Kar
bányagépezési és bányavillamossági szak (okleveles
bányamérnök)
- 1976 Kazincbarcika, bányamentő tanfolyam (bányamentő)
- 1980 Nehézipari Minisztérium Továbbképző Központja: Mérnökök
komplex továbbképző tanfolyam
- 1981 Nehézipari Minisztérium Továbbképzési Központja Műszaki és
Biztonságttechnikai oktatók továbbképző tanfolyam
- 1984 Nehézipari Minisztérium Továbbképző Központja: Értékelemzési
Szakképzés Alapfokú /gyakorló tanfolyam (alapfokú értékelemző)
- 1986 Idegennyelvű Továbbképző Központ Állami Nyelvvizsga:
középfokú nyelvvizsga, orosz nyelv.
- 1987 Ipari Vezetőképző Intézet Önálló/Irányító/Értékelemző tanfolyam
- Állami Nyelvvizsga Bizottság: középfok „A” nyelvvizsga, angol nyelv
- 1997 Miskolci Egyetem Doktori Tanácsa: Egyetemi doktorátus, „Doctor
Universitas” –DR.UNIV.” cím

Munkahelyek, beosztások

- 1974-1979: Szuhavölgyi Bányauzem, Feketevölgy I. akna:
bányamérnök (b.o. mérnök és föld alatti művezető)
- 1979-1989: Borsodi Szénbányák Igazgatósága Műszaki Fejlesztési
osztály, Bányaművelési és Műszaki Fejlesztési osztály
(bányamérnök és műszaki fejlesztési főelőadó)
- 1989-1992: Borsodi Szénbányák Igazgatósága Bányaművelési és
Műszaki Fejlesztési osztály (bányamérnök és területi
főmérnök)
- 1993-1994: Borsodi Szénbányák F.A. és Borsodi Energetikai Kft,
Lyukóbánya: (földalatti művezető, ” fő”)
- 1994-1995: Borsodi Energetikai Kft. (1996-tól AES tulajdon.)
[(beruházási (gépészeti) főelőadó, műszaki ellenőr)]
- 1998-2000: AES Borsodi Energetikai Kft (anyaggazdálkodási
csoportvezető)
- 2000-2001: AES Borsodi Energetikai Kft (ügyvezető, Kazincbarcikai
Iparterületfejlesztő Kft.)

Euro-Borsod Trade Kft. (üzletág vezető, igazgatóhelyettes)
 2002 Euro-Borsod Trade Kft. (műszaki és marketing igazgató)
 2002-2012 FITOFI Kft (ügyvezető, majd végelszámoló-2012)

Egyetemi tanulmányai idején a Borsodi Szénbányák Vállalat (BSZ) társadalmi ösztöndíjasa volt, bányászati tevékenységét e vállalatnál, majd az ebből a szénbányászati szerkezetátalakítás nyomán létrejött Borsodi Energetikai Kft-nél az abba integrált Lyukóbányán, mindvégig a borsodi barnaköszén medencében végezte. Legfőbb tevékenységei a gépi vágathajtáshoz kapcsolódott, ennek a BSZ-nél vállalati szintű irányítója lett. Speciális gépláncokat alakítottak ki, a munkát hidraulikus kéziszerszámok, lézerek alkalmazásával segítették, új fém biztosító szerkezetek váltak meghatározóvá. A folyamatot mélyműveléses szénbányászatukban elsőként értékelemeztek, gyorsvágathajtásokat szerveztek. Két hasznosított szabadalomban lett társaival feltaláló. Több magyar vágathajtó géptípus létrejöttét, elterjesztését segítette, az F8-1HF változat gépszoborként látható az egyetem parkjában. A Sokoldalú Bányagépgyártási Együtműködés keretében a vágathajtáshoz kötődő témákban szükség szerint a magyar delegáció tagja volt.

Az AES Borsodi Energetikai Kft-nél a bánya szempontjából nagyon fontos volt - sok más mellett - a szénfűtőérték gyors ellenőrizhetőségének és a beavatkozás lehetőségének megteremtése, a kiadások számítógépes nyilvántartási rendszerének megvalósítása. Igazi újdonság volt az AES Vállalkozási Tőkealap működtetése és nagy kihívás a Kazincbarcikai Iparterületfejlesztő Kft 2000 év végére nyereségessé tétele, a támogatási szerződéshez kötött fejlesztések megvalósítása. 2001 március 8-tól a bányászattal kapcsolatos aktív élete véget ért. 2012-ig kereskedelmi cégeknél látott el különféle feladatokat.

Egyéb szakmai tevékenység

Előadást tartott az OMBKE, a GTE rendezvényein, a Bányagépész-bányavillamos konferencián. Diplomaterveket bírált, üzemi konzulensként is tevékenykedett. A BSZ Oktatási Központjában tanfolyamokon oktatott, esetenként vizsgáztatott; Dr. Szentpétery Ernő és ... „Bányaművelési tudnivalók vezető vajúrok részére” (1982)

jegyzetének egyik társszerzője;

A Péch Antal Műszaki Szakközépiskola és Gimnázium Lyukóbányára kihelyezett tagozatán *óraadó* volt (1996-1998);

Tudományos élet

A Miskolci Akadémiai Bizottság pályázatán 1983-ban „Vágathajtások gyorsítása a Borsodi Szénbányáknál” című dolgozata eredményes volt, (juttalomban részesült).

Dr. Deák Endre PhD téziseinek védésére (1997) és Sümegi István doktori ügyében (2002) meghívást kapott a *Bíráló Bizottságba*.

A BKL- Bányászat lapban 3db nagyobb cikk társszerzője volt.

„A vágathajtási technológiák fejlesztése a Borsodi Szénbányáknál” (1984) tanulmány szerkesztője és társszerzője volt.

Szakmai szervezeti tagság

Országos Magyar Bányászati és Kohászati Egyesület (tag 1972-től, a Borsodi Helyi Szervezetnél 2022-től vezetőségi tag, a Nyugdíjas Baráti Társaságnál 2019 decemberétől elnök)

Bányagépezészet a Műszaki Fejlődésért Alapítvány, alapító tag.

Alapítvány a BORSODI BÁNYÁSZ HAGYOMÁNYOKÉRT csatlakozó tag (1995)

Borsodi Szénbányák FMKT titkár (1983-1992)

Elismerések

Kiváló Ifjú Mérnök I. oklevelek (1975,1976), FMKT oklevél (1979,1982); Kiváló Ifjú Szakember oklevél (1983). Kiváló Újító bronz fokozat (1985) ezüst fokozat (1988); Kiváló Dolgozó (1980,1981); Bányász Szolgálati Érdemérem bronz fokozat (1989); Bányász Szolgálati Oklevél (1994 és 1999); Oklevél JÓ MUNKÁÉRT (Borsodi Energetikai Kft) (1998); SÓLTZ VILMOS EMLÉKÉREM (2012); Hell-Bláthy díj (2013).

Ezúton mond köszönetet mindazoknak, akik élete során tanulmányait és munkáját segítették.

Hallerné Rendek Rita

okleveles bányamérnök

(1951.05.03.Budapest)

Oklevélszám: 472/1974.

Kelte: 1974.06.27.

1974.szeptember - 2024. január

Energia Hivatal és jogelődje (Állami Energetikai és Energiabiztonságtechnikai Felügyelet) igazgatóhelyettes

- országos energiahordozói mérlegek tervezése és készítése
- energiagazdálkodási feladatok
- korlátozási menetrend összeállítása és felügyelete
- gázszolgáltatók működési engedélyének kiadása és működésük felügyelete
- OKGT (MOL elődje) Gázérékesítő engedélyezése és felügyelete
- új (regionális) gázszolgáltatók engedélyezése és felügyelete
- részvétel a gázszektor privatizálásában.

2004. január-2005. augusztus

MOL Nyrt.- tanácsadó

- MOL Gázipari Ágazatvezető mellett tanácsadás

2005. augusztus-2007. október

Energodoktor Kft.-ügyvezető

- energetikai feladatok
- Energetikai tanúsítvány

2007.október-2010. augusztus

Bp. VIII. kerületi Önkormányzat-energetikus

- az Önkormányzat és intézményeinek energia beszerzése
- önkormányzati pályázatok előkészítése

2010. szeptember-nyugdíjas

Hantó András

okleveles bányamérnök

(1949.10.16.Rudabánya)

Oklevélszám: 334/1974.

Kelte: 1974.06.26.

Rudabányán született több generációs mérnök felmenőkkel rendelkező családban. Budapesten érettségizett az Ady Endre gimnáziumban, melyet követően egyéves szegedi katonai szolgálat után kezdte meg felsőfokú tanulmányait Miskolcon, ahol a Nehézipari Műszaki Egyetem Bányamérnöki Karának Olajbányászati Szakán 1974-ben okl. bányamérnöki képesítést szerzett.

Az egyetem elvégzését követően vállalati ösztöndíjasként került a MOL Nyrt. jogelődjéhez, az OKGT Dunántúli Kőolaj – és Földgáztermelő Vállalatához. Kezdetben a magyarországi olajbányászat bölcsőjében, a bázakerettyei Termelési Üzemegységénél termelési mérnöki beosztásban tevékenykedett. 1977 év elejétől a vállalat központjába (Gellénháza) a Termelési Főosztály Termeléstechnikai Osztályára került, ahol termelés- koordinátori, ill. osztályvezető helyettesi beosztásban dolgozott. Tevékenységi köréhez elsősorban a kútüzemeltetési, kútüzemellenőrzési feladatok tartoztak.

1992. júniusától a MOL Nyrt. Nagykanizsai Bányászati Üzem Beruházási Irodájának Létesítményi Osztályán létesítményfelelősi beosztásban folytatta tevékenységét, mely szakterület azután végig kísérte pályáját egészen a nyugdíjazásáig.

A rendkívül mozgalmas, összetett beruházói munkakörülményekbe hamar bele kellett szoknia, mivel éppen abban az időszakban kezdődött a „Nagylengyeli CO₂ – os művelés II. ütem” beruházási program megvalósítása, melynek rögtön létesítményfelelőssévé jelölték. Az akkori időszakban több egyidejűleg is futó beruházási program (Barcsi gázüzem előkészítő, kénmentesítő rendszer, Budafa – Oltárc gázmező termelésbe állítása, Ölbői nagytisztaságú CO₂ gáz hasznosítása stb.) lebonyolításában is résztvett, de mindezekon felülemelkednek az 1995-1997 években a „Zsanai Földalatti Gáztároló I. ütem” iparági nagyberuházás felszíni létesítményrendszer megvalósításának munkái.

1997. elejétől a beruházási tevékenység átszervezését követően a MOL Nyrt. Társasági Szolgáltatások Nyugat – Dunántúli Kivitelezési Osztályának vezetőjeként látta el a feladatokat, melyek az eddigi bányászati projekteken túl kiterjedtek a MOL Nyrt teljes vertikumának, úgymint gáztárolói, kompresszorállomási, finomítói, távvezetéképítési, infrastrukturális, környezetvédelmi, vagy éppen kereskedelmi (töltőállomásépítés) jellegű fejlesztésekre.

A MOL Nyrt. 2003-2005. évekre meghatározott létszámcsökkentési stratégiája a beruházási szakterületet sem kerülte el, így 2003 januárjában az eddigi tevékenység folytatására önálló gazdasági társaságot alapítottak. Ennek eredményeként a MOL Nyrt. beruházási munkálataiban külső vállalkozóként és gyakorlatilag változatlan kapcsolati rendszerben továbbra is közreműködve ügyvezetői szerepkört töltött be nyugdíjba meneteléig.

Az évek során szakmai továbbképző, Dale Carnegie üzleti manager képző, P-E Batalas minőségirányítási szabványossági, és nyelvtanfolyamokon gyarapította ismereteit. 2002-ben másoddiplomaként az European Business School Schloss Reichartshausen am Rhein Jogtudományi és Vállalatvezetési Nemzetközi Intézetnél (IRU) okl. Euromanager címet szerzett.

Élelmiszeripari mérnök feleségével Zalában telepedtek le, két lányuk született, akik ma már diplomásként élnek önálló életüket Budapesten.

Horváth János György

okleveles bányamérnök

(1949.10.23. Újfehértó)

Oklevélszám: 433/1974.

Kelte: 1974.06.26.

Munkahelyek:

- 1974-1981: Mátraaljai Szénbányák Gáz- és Olajvezeték Építő Üzeme, ahol technológus, termelési osztályvezető, kis ideig (két év) gazdasági vezetői beosztásban.
- 1981-2010: Egerfém KFT (tulajdonos: Kunpetrol), ahol vállalkozás vezető.

Feladatai: ajánlatok elkészítése, szerződéskötéseket megelőző tárgyalások, egyeztetések, kivitelezési munkák szervezése, felügyelete, teljesítésigazolás, számlázás.

Jelentősebb munkák: - Paks Atomerőmű acélszerkezet gyártás

- Százhalombatta 300-as vegyi benzin vezeték
- Tiszaújváros-Kazincbarcika közötti etilén vezeték
- Százhalombatta-Ferihegy közötti kerozin vezeték
- Szajol 20 ezer köbméteres gázolaj és háztartási tüzelő olaj tároló
- Monostorpályi olaj kútbekötő vezetékek
- Battonya, Kaszaperdél olaj és gázmező termelés beállítása
- Barátság II. kőolajvezeték rehabilitáció
- Mátradercske, Gyöngyös, Pusztavacs, Gödöllő, Hatvan, Cegléd, Nagykőrös gázátadó és katódvédelem építés
- Mecseki Szénbányák metán gyűjtő vezetékek
- EON földalatti gáztározóinak vezeték cserék, be- és kitaroló gépészetek rekonstrukciója
- Mol és Olajterv fő vállalkozásaiban való gyakori részvétel.

Horváth Sámuel Gyula

okleveles bányamérnök

(1951.02.03.Mosonmagyaróvár)

Oklevélszám: 431/1974.

Kelte: 1974.06.26.

Iskolai életút:

1957-1965 Általános Iskola Hegyeshalom

1965-1969 Gimnázium Hegyeshalom

1969-1974 Nehézipari Műszaki Egyetem Bányamérnöki karán a bányagépészet és bánya villamossági szakon

Végzettsége: okleveles bányamérnök

Első munkahelye: Észak-Dunántúli Közmű és Magasépítő Vállalat, Győr

Az alábbi munkakörökben dolgozott:

1974-76 technikus

1976-80 építésvezető helyettes

1980-82 főépítésvezető helyettes

1982-90 főépítésvezető

Épületgépészeti és külső közműépítési munkákat irányított.

Működési területük: Győr-Moson-Sopron, Komárom,

Veszprém vármegye területére terjedt ki.

Szakmai útjának első része 1990-ben a Vállalat felszámolásával lezárult.

Második munkahelye:

TÉSZER Technológiai és Épületgépészeti Szerelő Kft.

1990 – jelenleg is többségi tulajdonosa és ügyvezetője

Első munkahelye felszámolása miatt ott dolgozó munkatársai kis csoportjával megalakították a TÉSZER Kft-t.

Szakterületük ugyanaz, mint első cégénél.

Kivitelezéshez rendelkezik felelős műszaki vezetői engedéllyel 2007 óta.

Engedélyszám: FMV-Ép/ÉG 08-5014

FMV TÁVHŐ 08-5014

Tagja: Győr-Moson-Sopron Vármegyei Mérnöki Kamarának

MMK-08-5014

Huszár László

okleveles bányamérnök

(1949.05.17.Várpalota)

Oklevélszám: 157/1974.

Kelte: 1974.06.25.

Bányász családban született Várpalotán, 1949-ben. Általános iskolai tanulmányait Várpalotán, középiskolai tanulmányát a” Szabó József Geológiai Technikum” -ban végezte, ahol 1968-ban érettségizett. Egy év katonai szolgálatot követően, tanulmányát a miskolci Nehézipari Műszaki Egyetem Bányamérnöki Kar, bányaművelési szakán folytatta, ahol 1974-ben kapott bányamérnöki oklevelet. Közgazdász oklevelét 1980-ban a Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetem Mérnök-közgazdász tagozatának Ipar szakán, adótanácsadó képzését 1992-ben szerezte. 1991-ben Oxford Politechnik Menedzserképző tanfolyamot végzett.

Szakmai tevékenységét, 1974-ben a Fejér Megyei Bauxitbányáknál kezdte. Kezdetben Iszka II bányüzemben, mint beosztott mérnök, majd bányamester, később a Bitó II. bányüzem feltárásánál üzemvezető helyettes, felelős műszaki vezető helyettesi beosztásban. A vállalat központjába 1980-ban a közgazdasági osztályra került csoportvezetői beosztásba. Feladata a vállalat éves és középtávú terveinek készítése, statisztikai adatok szolgáltatása, feldolgozása volt.

1984-ben a magyar bauxit, timföld, alumínium vertikum központjába, a Magyar Alumíniumipari Trössthöz, későbbi nevén HUNGALU Rt.-hez kerül. Kezdetben a Beruházási Főosztályon bányászati létesítményi főmérnök. Feladata a bauxitbányászati beruházások koordinálása, felügyelete. Ezt követően a Bányászati Igazgatóságon bányászati területi főmérnök 1995-ig. 1995 – 1997 között, az alumíniumipari vertikum privatizációjának végéig a HUNGALU Rt. Pénzügyi Controlling Igazgatóságán igazgatóhelyettes.

1997-től a Magyar Aszfalt Kft. kő- és kavicsbányászati ágazatánál helyezkedett el, amely a későbbi átalakulást követően, az egyes eddig külön jogi személyként működő bányüzemek összevonásával létrejött Kő- és Kavicsbányászati Kft. néven üzemel. Kezdetben bányavezetői, felelős műszaki vezetői beosztásban. Az összevonást követően, 2000-2008 között a Kft. cégvezetője, 2009-től 2012-ig, nyugdíjazásáig a cég ügyvezetője.

Egyetemi tanulmánya során „Tanulmányi Emlékérem” ezüst fokozata elismerésben, a 38 éves szakmai tevékenysége elismeréseként, „Vállalat Kiváló Dolgozója”, a „Bányász Szolgálati Érdemérem”, 2003-ban „Borbála Emlékérem” kitüntetésben, 2012-ben „Miniszteri Elismerés” -ben részesült.

Az Országos Magyar Bányászati és Kohászati Egyesületnek 1971-től tagja. 1971-ben az egyesület egyetemi vezetőségébe választják. 2000-2004 között az egyesület Bányászati Szakosztály alelnöke, majd 2004-től tíz éven át a szakosztály titkára. 2014-2018 között a szakosztály elnöke, az egyesület alelnöke.

Az Egyesületben végzett kiemelkedő tevékenységéért 2006-ban Szentkirályi Zsigmond Emlékérem, 2011-ben Sóltz Vilmos Emlékérem kitüntetésben részesült. Az Országos Magyar Bányászati és Kohászati Egyesület küldöttgyűlése 2013-ban az egyesület Tiszteleti Tagjává választotta. 2022-től a szervezet Ellenőrző Bizottságának a tagja.

Jeskó Endre

okleveles bányagépészeti és
bányavillamossági üzemmérnök

(1945.08.04.Vízkelet)

Oklevélszám: 17/1974.

Kelte: 1974.10.08.

1945. augusztus 4-én született Vízkeleten /galántai járás/, általános iskolában Bánkon /Nógrád vármegye/ járt. 1959-ben felvételt nyert az Esztergom-Kenyérmezői Hell József Károly Bányagépészeti és Bányavillamossági Technikumba, ahol 1963-ban érettségi vizsgát tett. Az érettségi után a technikumunkban működő Felsőfokú Vegyipari Gépészeti Technikum bányagépészeti és bányavillamossági szakot indított, amelyre jelentkezett. 1966-ban bányagépész szaktechnikus oklevelet szerzett. 1974-ben a miskolci Nehézipari Műszaki Egyetem Bányamérnöki Karán bányagépészeti és bányavillamossági üzemmérnöki diplomát szerzett. 1966 nyarán a Várpalotai Szénbányák S-2 üzemében helyezkedett el, ahonnan két hónap után a jobb távlati lehetőségek miatt /szénbányák leépítésének kezdete/ az Országos Érc és Ásványbányák Dunántúli Művei zebegényi üzemében helyezkedett el gépészeti művezetőként. 1968. március 1-én az Országos Érc és Ásványbányák Dunántúli Művei pilisvörösvári központjának gépészeti osztályára helyezték át gépészeti előadói munkakörbe. Az OÉÁ Dunántúli Művei központ irányítása alá tíz termelőüzem, egy központi műhely és egy kotró üzem tartozott. Az ásványbányászat még a 70-es évek elején is elavult, korszerűtlen, kis kapacitású, gyengén gépesített technológiákkal rendelkezett. A Dunántúli Műveknél ebben az időben a felső vezetésben változás történt, jól képzett, gyakorlattal rendelkező fiatal mérnökök kerültek vezető pozícióba. Ez a körülmény pozitív hatással volt a Művek fejlődésére, mivel a vezetés fő célként tűzte ki a termékszerkezet bővítését, a technológiák korszerűsítését, a kapacitás növelését és gépesítéssel a fizikai munka csökkentését. Ebbe a kedvező munkafolyamatba kapcsolódhatott be, amelynek során a mindenkori beosztásának megfelelő feladatokat bíztak rá. 1972-ben gépészeti osztályvezető-helyettes lett, majd 1981-ben gépészeti osztályvezető. 1983-ban főmérnök helyettesi megbízatást

kapott. A kitűzött célokban a gyors előrehaladást a szűk anyagi lehetőségek korlátozták. Ezért, hogy minden lehetőséget kihasználjanak, sorozatban készítették a fejlesztési javaslatokat, tanulmány terveket, hogy a pénzügyi feltételeket megteremtsék. Ezek a törekvések az akkori lehetőségeken belül sikerrel jártak és jelentősebb fejlesztéseket hajtottak végre. Néhány közülük: Pilisvörösvár: nemesvakolat és hőszigetelő vakolat gyártósor, perlitduzzasztó és mikroórló technológia; Fehérvárcturgó: üveghomok előkészítő flotálási technológia bővítése, mágneses szeparátorok beépítése, új homok feladó zagyosító osztályozó rendszer létesítése; Kisórs és Sósút: homokmosó osztályozó rendszer építése.

A rendszerváltoztatással egyidőben megkezdődött az Országos Érc és Ásványbányák privatizációja. Elsőként Pilisvörösváron osztrák-magyar vegyesvállalat jött létre Magyar Terranova Kft. néven, amely a jó minőségű dolomit bázisra alapozva az építőanyagok gyártásának nagy lehetőségét irányozta elő. A Kft. megalakulásával egyidőben műszaki vezetői beosztást kapott. A Kft. működésének beindulása a termékszerkezet gyors változását hozta magával. Megkezdődött a vékonyvakolatok, lábazati vakolatok gyártása, a hőszigetelő rendszerek forgalmazása és az ehhez szükséges segédanyagok és ásványi habarcsok gyártása. A termékszerkezet bővülése és a termelés felfutása a gyártó kapacitások növelését tette szükségessé. Ezen beruházások a következők voltak: Vékonyvakolat gyártó technológia létesítése majd bővítése, új dolomit előkészítőüzem építése, két torony elrendezésű keverő üzem építése, külső tárló terek bővítése és a bányaudvar rekultivációja. 2003-ban nyugdíjazták, de külső vállalkozásban tovább dolgozott a Kft.-nél egészen 2009-ig, amikor is szerződése megszűnt.

Kitüntetései: Kiváló dolgozó, 1972, 1977. Kiváló munkáért miniszteri kitüntetés, 1979. Bányász Szolgálati Érdemérem bronz fokozat, 1981, Munka Érdemrend bronz fokozat, 1985

Kocsi Zsuzsanna

okleveles bányamérnök

(1951.05.09. Miskolc)

Oklevélszám: 470/1974.

Kelte: 1974.06.27.

Tanulmányai:

1974 - bányamérnök, olajbányászati szak, gázipari ágazat

1978 - környezetvédelmi szakmérnöki oklevél - NME Kohómérnöki Kar

1982 - felsőfokú energetikus tanfolyam - BME

1999 - certify energy manager - BME Rendszer- és Irányítástechnika

Tanszék

1974– 2007 Tiszai Vegyi Kombinát

különböző átszervezések mellett, mindig az energiaszolgáltatás műszaki-energetikai feladatait látta el: üzemmérnök, energetikus, főmunkatárs, főtanácsos, csoportvezető beosztásokban.

1974-ben a leninvárosi Tiszai Vegyi Kombinát (TVK) ösztöndíjasaként az Energia és Környezetvédelmi Főosztályra irányították, mert célfeladatként az ország első etilén távvezetéke Tiszaújváros-Kalus magyarországi szakaszának üzembehelyezését irányította ez a szervezet, a Kombinát energia Üzemeinek szolgáltatásai és környezetvédelem biztosítása mellett. Első feladatként a távvezeték üzembe helyezésében vett részt, majd a távvezeték szakaszoló állomásainak nyomásviszonyait ellenőrző számítógépes hidraulikai program eredményeinek grafikus feldolgozását, technológiai utasításokat készített. Lehetőséget kapott a távvezeték üzemeltetésre, de inkább az energiagazdálkodással és a környezetvédelemmel kívánt foglalkozni, melyhez szükséges szakmai ismereteket megszerezte.

Környezetvédelmi feladatként a hulladékgazdálkodással, az épülő Hulladékégető beruházás előkészítésével, és a levegőtisztasági bevallások készítésével bízták meg (később a Környezetvédelem önálló szervezetté vált). A TVK-ban az Olefingyár üzembehelyezése után sorra épültek az új gyárak (polimergyártás és azok feldolgozásai) szükségessé

vált valamennyi energia szolgáltatásuk (fűtési forróvíz, gőz, villamos energia, földgáz, nitrogén, levegő, ipari víz, ivóvíz, hűtővíz, kezeltvíz, szennyvíztisztítás) nyilvántartási rendszerének (mérés és elszámolás, rendszeres havi éves- adatszolgáltatások) megszervezése, adatok karbantartása, úgy az elszámolás, a controlling, az éves üzleti terv készítés, előállított termékek fajlagos energiafelhasználásainak értékelése, az energiahordozó veszteségek feltárása, megtakarítási javaslatok intézkedések céljából, ill. rendszeres beszámolásokra és értékelésekre a műszaki, gazdasági felsővezetés számára, mely feladatok irányításával bízták meg.

Az 1990-ben elkezdődött privatizálással a TVK területén működő közel 80 gazdasági társaság számára az energiahordozók szolgáltatási feltételeinek megszervezése, az energiaszolgáltatási szerződések készítése, a Szolgáltatói- Felhasználói kapcsolattartás, reklamációk elbírálása, a szolgáltatások díjtételeinek meghatározása, a számlázásra történő előkészítése, mint folyamatos feladatokat készíti, irányítja.

Úgy a hatósági, mint a liberalizált piacon a vezetékes energiahordozók villamosenergia, földgáz (gőz, fűtési forróvíz) éves és hosszútávú vásárlási szerződéseit készíti. A TVK Ipari Nagyfogyasztói energiafelhasználásának adottságai alapján kötelezett volt az Energia Hivatal, Minisztérium számára adatszolgáltatásra az éves energiamérleg készítésére, (földgáz, villamos) energiatörvények, rendeletek tervezeteinek véleményezésére, mely adatszolgáltatások felelőse.

A TVK energiamegtakarítását célzó kiemelt projektek előkészítésében, (Egyetemek és Kutató Intézetek által készített) tanulmányok, ajánlatok értékelésében és a megvalósítás koordinációjában vett részt:

- nyári gőzfölöslegükre kondenzációs turbina vásárlás gazdaságossági vizsgálata;
- gőzhálózatuk optimalizálása, ill. a távfűtő rendszer korszerűsítése, megvalósítás előkészítése;
- Energia Felügyeleti Információs Rendszer: az igények meghatározását végzi, a szolgáltatott energiahordozók mérése, a mért adatok gyűjtése, tárolása online módon (érték/grafikus lekérdezésekkel), megkönnyítve a liberalizált piacról történő villamosenergia, földgáz vásárlás menetrend megadását, a teljesítménygazdálkodás ellenőrzését, ill. költséghatékony tervezését (javaslatára vezették be a teljesítmény díjas árszabást);
- a TVK saját 35 MW kombinált ciklusú ERŐMŰ építésére kényszerült, a megfelelő ajánlat kiválasztása, a kapacitások

meghatározása, ill. a beruházás előkészítése szintén az irányítása alatt lévő szervezet feladata volt.

Egyéb szakmai tevékenysége:

- 1989 - 1994 Tiszaújváros, Miskolc térségében családi házak gáztervének készítése
- Miskolci Egyetem IV. éves kohómérnök hallgatók számára készült Energiagazdálkodás c. jegyzet Vállalati energiagazdálkodás fejezet rész szerzője
- BME által akkreditált mérnök – asszisztens képzés vegyipari technikummal rendelkezők számára Vegyipari energiagazdálkodás c. jegyzet hő- és gázellátás, energiagazdálkodás fejezetének szerzője

2007. aug. - 2008. dec. 31. - TVK rendelkezési állományában, 2008. dec. 31 -től nyugállomány

2007. szept. - 2010. júl. MÁV Magyar Államvasutak Zrt. megbízott szakértő

2012-től tagja az Energiapolitika 2000 Társulatnak (energia-és klímapolitika állásfoglalások megadása).

Kovács József

okleveles bányamérnök

(1949.06.13.Szigliget)

Oklevélszám: 466/1974.

Kelte: 1974.06.27.

Nős 50 éve, 4 gyermeke van.

A Középiskolát Nagykanizsán végezte el a Zsigmondy Vilmos Kőolajbányászati és Mélyfűróipari Technikumban 1963-67-ig. A középiskola elvégzése után a miskolci Nehézipari Műszaki Egyetem bányamérnöki karára jelentkezett és felvételt nyert 1967-ben. 1974-ben fejezte be az egyetemi tanulmányait Bányamérnöki Kar Olajbányász szak Gázipari ágazatán. Az első munkahelye a TIGÁZ Pest megyei kirendeltsége lett, ahol tervező mérnökként alkalmazták. Vezetékes

gázellátás tervezési tevékenységet végzett lakossági, közületi és ipari fogyasztóknak. Továbbá feladata volt a propán-bután gázfogyasztók ellátásának tervezési szintű kiszolgálása ott, ahol a vezetékes gáz nem állt rendelkezésre. Ennek keretében közületi nagykonyhákat, vágóhidakat, kisebb ipari ügynevezett elpárologtatás rendszerben tervezett. Öt évig dolgozott a Kirendeltségen majd az Olajtervhez került, ahol elosztó vezeték tervezését végezte. Családi állapotának változásával 4 gyermekes édesapaként lakóhelyén Fóton, ahol jelenleg is családjával él, vállalt munkát az Önkormányzat tanácsi rendszerében a hivatal műszaki osztályát vezette 21 éven keresztül. Közben elvégezte a közigazgatási és építési felügyeleti szakvizsgát. Itt is hasznosítani tudta szakmai képességeit, mert 1980-1990-es évektől a település gáz ellátásának szervezésében, bonyolításában tevékenyen részt vett, illetve ennek vezetése és irányítása volt az egyi legfontosabb feladata. 1983-ban a magántervezői Névjegyzékbe felvételt nyert, így lehetősége nyílt arra, hogy gázellátási terveket készítsen, lakosság és közületek részére. 2001-től magán vállalkozást alapított, ennek keretében közmű hálózat tervezésével és kivitelezésével foglalkozott. Jelenleg nyugdíjas éveiben is szívesen dolgozik ebben, mivel szereti a szakmáját, munkájában ma is örömet talál.

Kozár János

okleveles bányamérnök

(1949.11.03.Bakonycsérnye)

Oklevélszám: 430/1974.

Kelte: 1974.06.26.

Középiskola: 1964-1968 Hell József Károly Bányagépészeti Technikum,
Esztergom

Egyetemi tanulmányok: 1969-1974 Nehézipari Műszaki Egyetem
Miskolc

Diploma: Bányamérnök, bányagépészeti szak

Munkavégzés: 1974.07. hótól 1990.06. hóig Fejér Megyei Bauxitbányák,
Kincsesbánya

Fontosabb beosztások:

- főművezető
- Beruházási csoportvezető
- karbantartási szolgáltató üzemvezető

1990: Megkezdődött a mélyműveléses bauxitbányászat leépítése, a Szolgáltató-karbantartó üzem külön válik a bányauzemtől, önálló Kft. alakul PROFIX Kft. néven, melynek az üzemvezető igazgatója és egyben tulajdonosa lett. Önállóan vállalkoztak országszerte a bányauzemnél megszerzett tudásra és tapasztalatokra alapozva, ill. azok felhasználásával. A munkavégzés jellemzően multinacionális vállalatoknál történt karbantartási, szerelési feladatok végzésével. A PROFIX Kft.-nél a munkát 2017-ben 27 év folyamatos munkavégzés után hagyta abba. Azóta nyugdíjasként él.

Kugler István

okleveles bányagépészeti- és
bányavillamosságai üzemmérnök

(1945.07.16.Esztergom)

Oklevélszám: 26/1974.

Kelte: 1974.10.09.

Pályafutását 1966. augusztus 1-jén kezdte a Pestvidéki Kőbányák Szobi Üzemében, mint gyakornok. A kőbánya minden részlegének megismerése után októbertől már a karbantartó műhely művezetője lett. Idővel, ezzel párhuzamosan a termelési műszakvezetői pozíciót is betöltötte.

Egy év után gépészeti vezető és energetikus feladatkört látott el. Feladata kőbányászati gépek, berendezések karbantartásának, javíttatásának szervezése volt. 1971-ben üzemvezető helyettesnek nevezték ki. Közben a kőzet jövesztést is megismerte, megtanulta.

1972. augusztusában megkeresték a Budapesti Vízügyi Igazgatóság vezetői és a dunabogdányi kőbánya vezetői, hogy vállalja el az üzemvezető helyettesi feladatot Dunabogdányban. Így 1972. novemberétől ott dolgozott. Feladata az üzem megismerése után az ott beruházást végző cég irányításának ellenőrzése volt (Bős-nagymarosi

vízlépcső). Közben a robbantásvezetői vizsgát is letette. Nyolc év után, 1980-ban üzemvezetővé nevezték ki. (Ezt a pozíciót egészen 2005-ig töltötte be.) A feladat elsősorban a Bős-Nagymarosi vízlépcső rendszerhez és a Dunakiliti Víztorozó védőtöltés és üzemvízcsatorna építéséhez szükséges kőmennyiség biztosítása volt. Évi 1 millió tonna kő lerobbantását, feldolgozását és hajókba történő berakodását végezték vezetésével. A vízlépcső építésének leállítása után a helyreállításhoz szükséges kőmennyiséget kellett biztosítani. Mindezen munkák közben a jövőre gondolva a kő más célú felhasználásának lehetőségét kereste. Így a dunabogdányi követ újabb gépesítéssel tudták hasznosítani. Kiskocka, nagykocka, építőkő, szegélykő gyártását sikerült megkezdeni. Ezután nagyobb útépitésekhez (11-es főút, M3, Megyeri-híd) útépitési követ gyártottak. Ehhez új gépek kiválasztását, beszerzését is elvégezte.

Az üzemeltetéssel párhuzamosan szakmai tanfolyamokon árvízvédelmi, jégvédelmi ismereteket szerzett, gyakorlatot végzett. Letette a jégrobbantás-vezetői vizsgát.

Árvizekkor (2002-2013) az elhárításon a kőbánya teljes tehergépkocsi parkjával, rakodó-gépeivel dolgoztak. Az országos vízügyi igazgató esetenként a helyi árvízvédelmi biztos mellé szakértőnek rendelte ki.

2005-ben a dunabogdányi kőbánya privatizációjának feladatait intézte. Az új tulajdonos építőkő készítését nem tervezte, így a már 1992.

decemberében létrehozott kft. keretein belül vállalkozóként folytatta tevékenységét 2006-ig. Bár 2006-ban hivatalosan nyugdíjba vonult, 2006-tól 2020-ig Dunabogdányban saját kivitelező csapattal önálló, saját kft.

ügyvezetőjeként díszítő és építőkövet gyártatott, melyet elsősorban térburkolatként használtak fel (pl. MOM Park, Puskás Stadion). 2020-ban értékesítette kft-jét, ekkor fejezte be végleg szakmai pályafutását.

Dr. Lénárt László

okleveles bányamérnök
(1951.02.23. Budapest)

Oklevélszám: 375/1974.
Kelte: 1974.06.25.

Szakmai tapasztalat

egyéni vállalkozó

Lénárt László e.v. Karsztvízgazda, 2023.01.06 –

ny. (egyben) c. egyetemi tanár, óraadó:

Miskolc, Miskolci Egyetem, Víz- és Környezetgazdálkodás Intézet,

Hidrogeológiai – Mérnökgeológiai Intézeti Tanszék, 2018.07.01 –

ny. (egyben) c. egyetemi docens:

Miskolc, Miskolci Egyetem, Környezetgazdálkodási Intézet,

Hidrogeológiai – Mérnökgeológiai Intézeti Tanszék,

2016.02.25 – 2018.06.30

egyetemi docens:

Miskolc, Miskolci Egyetem, Környezetgazdálkodási Intézet,

Hidrogeológiai – Mérnökgeológiai Intézeti Tanszék,

2009.09.01 – 2016.02.24.

adjunktus:

Miskolc, Miskolci Egyetem, Hidrogeológiai – Mérnökgeológiai Tanszék

1999 – 2009.08.31;

ügyvezető:

Karsztvízgazda Bt., 1996.07.01 – 2022.08.31

tanszéki mérnök

Miskolc, Miskolci Egyetem, Hidrogeológiai – Mérnökgeológiai Tanszék

1995 – 1999;

adjunktus:

Miskolc, Miskolci Egyetem, Hidrogeológiai – Mérnökgeológiai Tanszék

1990.07.01 – 1995;

adjunktus:

Miskolc, Nehézipari Műszaki Egyetem, Hidrogeológiai –

Mérnökgeológiai Tanszék

1984 – 1990.06.30;

tanársegéd

Miskolc, Nehézipari Műszaki Egyetem, Hidrogeológiai –

Mérnökgeológiai Tanszék

1977.08.29 – 1984.

félállású tanársegéd:

Miskolc, Nehézipari Műszaki Egyetem, Földtan – Teleptani Tanszék

1976.02.01 – 1976.06.30

talajmechanikus:

AGROBER Miskolci Kirendeltség, 1975.05.02 – 1977.08.28

terepi geológus:

Országos Földtani Kutató és Fúró Vállalat, Észak-magyarországi Üzemegység, Miskolc, Torony-Dél lignitkutatás 1974.08.15 – 1975.04.30

Tanulmányok:

PhD doktori iskola TUK, Kassa/Košice, 2006.

Környezetvédelmi szakmérnöki diploma NME, Miskolc, 1990.

Egyetemi doktori cím NME, Miskolc, 1984.

Geológusmérnöki diploma

Nehézipari Műszaki Egyetem (NME), Miskolc 1974

Nyelvismeret

- Angol
- Orosz

Külföldi tanulmányutak:

Hallgatóként 1973-ban 1 hét Kassa, 3 hét Moszkva-Kaukázus

Hallgatói tanulmányutak vezetése Szovjetunióba (Moszkva, Kaukázus, 1981 és 1983)

3 hét terepi hidrológiai mérés, NATO Science for Peace (SfP 973684-SQUASH) Project, Szatmárnémeti, Románia, 2002.

Hallgatói tanulmányút vezetése Romániába a NATO Science for Peace (SfP 973684-SQUASH) Project keretében (2002, 2004)

Nemzetközi konferenciák (Nemzetközi tudományos konferencia a Kárpát-medence ásványvizeiről; a Kárpát-medencei Környezettudományi Konferencia; Bányászati, Kohászati és Földtani Konferencia; CERECO, SQUASH, Karsztfejlődés stb.) 1-2 napos szakmai tanulmányútjain való részvételek Ausztriában, Szlovákiában, Lengyelországban, Ukrajnában, Romániában, Horvátországban, összesen kb. 25 alkalommal.

Egyetemi oktatói külföldi 1-3 hetes tanulmányutak Csehszlovákia (Kassa), Lengyelország (Krakkó), Csehszlovákia (Ostrava), Bulgária (Szófia), Szovjetunió (Szimferopol-Ogyessza)

Nemzetközi barlangkutató konferenciákhoz kapcsolódó 1-3 hetes tanulmányutak Belgium (Helecín 1992), Szlovénia (1993). Ausztria (Rax-Semriach 1994, Hallstadt 1998), Németország (Berchtesgaden, 1995) Svájc (La Chaux-de Fonds, 1997, Muotathal, 2012), Románia (Erdély, Bihar, 1998) Franciaország (Vercors, 2008)

Szakmai szervezeti tagság

Marcel Loubens Barlangkutató Egyesület tag 1969 –
(*Elnök* 1983 – 1990)

Magyar Karszt- és Barlangkutató Társulat tag 1973 –
(*Oktatási Bizottság vezető* 1984 – 2004;

Elnökségi tag 1991 – 1995;
Társelnök 2007 – 2010
Felügyelő Bizottság elnök 2011 – 2016
Érembizottsági tag 2016 –)
 Magyarhoni Földtani Társulat tag 1974 – 1987; 2012 –
 Magyar Hidrológiai Társaság tag 1975 –
 (Borsodi Területi Szervezet vezetőségi/elnökségi tag 1996 –;
 Hidrogeológiai Szakosztály elnök 2011 –)
 National Speleological Society (USA) tag 1976 – 1978
 MTE SZ B.A.Z. Megyei Szövetségi Tanács Társaság tag 1991 – 2003
 (Titkár 1998-2003)
 PHARE COST 620 Magyar Nemzeti Bizottság tag 1991 – 1999
 Nemzetközi Bányavíz Szövetség (IMWA) tag 1992 – 1994
 Miskolci Egyetem Bányamérnöki Kari Tanács tag 1995 – 1999
 Földtani Örökségünk Természetvédelmi Egyesület tag 1997 – 1999
 Mérnöki Kamara tag 1998 –
 (BOMEK Műszaki Földtudományi Szakcsoport elnök 2014 –
 Felszín Alatti Vizek Alapítvány Kuratóriuma Kuratóriumi tag 2013 – 2014
 (Kuratóriumi elnök, 2014 –)

Tudományos és társadalmi bizottságok

Nehézipari Műszaki Egyetem / Miskolci Egyetem, Egyetemi TDK KHSzCs
 Barlangkutató Csoport tanárvezető 1974 – 2003
 Nehézipari Műszaki Egyetem / Miskolci Egyetem, Műszaki
 Földtudományi Kar, Tudományos Diákköri Tanács tagja 1981 – 2015
 OTDT Fizika – Matematika – Földtudományok Szakmai Bizottság
 egyetemi képviselő 1981 – 2015
 Miskolc MJV Önkormányzata Környezetvédelmi Bizottság tag 1990 – 1994
 PHARE COST 620 Magyar Nemzeti Bizottság tag 1991 – 1999
 Miskolci Akadémiai Bizottság Bányászati Környezetvédelmi Mbiz. titkár
 1991 – 2003
 Miskolci Egyetem, Bélyeggyűjtő Kör tag, majd titkár 1995 - 2005
 Miskolci Egyetem Bányamérnöki Kari Tanács tag 1995 – 1999
 A Bükk-térség Fenntartható Vízkészletgazdálkodásáért
 Közalapítvány Kuratóriuma elnök 1998 – 2014
 BM Orsz. Katvéd. Főigazgatóság Iparbizt. Tanácsadó Test. tag 2015 – 2020

Fontosabb projektvezetői projekt résztvevői feladatok

OTKA 3005 (1991 – a 1994): A radon nyomdetektoros mérésén alapuló
 geológiai, hidrogeológiai, karsztgenetikai, környezetvédelmi célú és a

természetes radon balneo- és szpeleoterápiai szerepét is vizsgáló környezetkutatás (Rész-téma vezető).

BKÉR (1992-napjainkig): Bükki Karsztvízszint Észlelő Rendszer létrehozása és folyamatos működtetése a Miskolci Egyetemen, az ÉRV Zrt, a HMVZrt, a Zsóry-fürdő, a MIVIZ (2011-ig), 2004-2005-ben a Smaragd-GSH Kft. megbízásából.

PHARE COST Action 65 (1992-94): Karszterületek vizeinek hidrogeológiai kérdései (Szakértő)

COST-620: Karsztos vízgyűjtők szennyeződésérzékenységének és veszélyeztetettségének térképezése (Részvevő)

OTKA T 016558 (1995-98): A természetes radon mérésén alapuló környezetkutatás. (Egyetemi témavezető)

NATO SfP-973684 (2001-04): NATO Science for Peace, Quantitative and qualitative hydrogeological study of the alluvial aquifer of Somes-Szamos (Romania-Hungary), SQUASH project. (Magyar programigazgató)

OMFB (2001-04): A Szamos-folyó határon átnyúló alluviális összletének komplex hidrogeológiai vizsgálata témában benyújtott NSfP pályázat magyar résztvevőjének támogatása (Egyetemi témavezető)

EC/FP5 (2001-04): Quality of Life Project Iron Curtain (Részvevő)

GVOP-3.1.1 - 2004 - 05 - 0530 /3.0 (2005-08): Vízgazdálkodási döntéseket támogató monitoring rendszer megvalósítása a Bükk-vidéken a fenntartható fejlődés érdekében (Konzorcium partner témavezető)

HUSKUA/05/02/404 InterregIII A (2006-2008): Természetvédelmi és természeti területek kezelését megalapozó kutatás a történelmi Bodroghözben (hidrogeológiai témavezető)

BAROSS_EM07-EM_ITN3_07-2008-0037 OMFB-00681/2009 (2009-2010) Egészségturisztikai Kutató Központ létrehozása, innovatív egészségturisztikai termékek kifejlesztése „egészség” (kari témafelelős)

TÁMOP 4.2.1.B-10/2/KONV-2010-0001 projekt (2011-2013): A felsőoktatás minőségének javítása kiválósági központok fejlesztésére alapozva a Miskolci Egyetem stratégiai kutatási területein (Fenntartható Természeti Erőforrás Gazdálkodás Kiválósági Központ; Környezet és Fenntartható Természeti Erőforrás Gazdálkodás Tudományos Műhely; Vízkészletgazdálkodás Főcsoport; Innovatív Vízgazdálkodás kutatócsoport vezető)

MKGR-HM (2012-től napjainkig) A Mályi-Kistokaj Geotermikus Rendszer Hidrogeológiai Monitoringjának létrehozása és működtetése (témavezető 2016-ig, onnantól a terepi adatgyűjtés felelőse)

HUSK/1001/2.1.2./0058 (2011-2013): Módszertani tanulmány a helyi önkormányzatok árvíz-elhárítási folyamatra való felkészülésének

segítésére, tudásszintjük növelésére a vízrajzi-vízföldtani adottságok alapján, az érvényes európai és nemzeti jogszabályokkal összhangban (magyar témavezető)

TÁMOP-4.2.2.A-11/1/KONV-2012-0049: KÚTFŐ (2012-2014): A Miskolci Egyetem Műszaki Földtudományi Karának felszín alatti vizekhez kapcsolódó nemzetközi kutatási potenciáljának fejlesztése célzott alapkutatási feladatok támogatása által (a 2. modul vezetője)

Az INNOVÍZ – („innovatív megoldások a felszín alatti vízkészletek fenntartható hasznosítása érdekében”) című, GINOP-2.3.2-15-2016-00031 projekt 1. moduljában a Bükki Karsztvíz Észlelő Rendszer (BKÉR) adatainak vizsgálata.

A REVITAL I. HUSKROUA/1702/6.1/0072 határon átnyúló projekt keretében „Az ukrajnai Solotvinói sóbánya komplex felmérése” tárgyában karszthidrogeológiai szakértői tevékenység (2021-2023).

Víz tudományi és Vízbiztonsági Nemzeti Laboratórium című, RRF-2.3.1-21-2022-00008 számú projekt keretén belül, a 3A modulban aktív résztvevő (Karsztvíz készletekkel kapcsolatos vízgazdálkodási kihívások innovatív kezelése)

MTA NP2022-II-4/2022 Fenntartható Fejlődés és Technológiák projektben a Bükki Karsztvízszint Észlelő Rendszer (BKÉR) adatbázisának gondozása, az adatok előkészítése hidrogeológiai elemzésekhez, azok közkinccsé tétele, hallgatói munkák (TDK, záródolgozat, diplomaterv, PhD) adattal való támogatása.

Díjak kitüntetések

- 1974 Tanulmányi Emlékérem, (Bronz fokozat)
- 1975 XII. OTDK Fődíja
- 1975 Magyarhoni Földtani Társulat Ifjúsági Díj
- 1986 A Minisztertanács Kiváló Munkáért kitüntető jelvény
- 1987 10 éves törzsgárda tag (NME)
- 1990 Bányász Szolgálati Érdemérem (Bronz fokozat)
- 1991 Magyar Karszt-és Barlangkutató Társulat, Kadić Ottokár Érem
- 1999 Bányász Szolgálati Oklevél (25 éves)
- 2002 Országos Tudományos Diákköri Tanács Tudással Magyarorszáért Emlékplakett
- 2002 Bányász Szolgálati Oklevél (30 éves)
- 2005 Felszín Alatti Vizekért Alapítvány Ezüstpohár
- 2007 Bányász Szolgálati Oklevél (35 éves)

- 2008 Környezetvédelmi Műszaki Felsőoktatásért Magyar Mérnökkamarai kitüntetés
 2010 Magyar Hidrológiai Társaság Pro Aqua Emlékérem
 2012 Miskolci Egyetem Kiváló Konzulensi Oklevél
 2012 Bányász Szolgálati Oklevél (40 éves)
 2015 Rektori köszönő levél a 40 éves szolgálatért
 2016 Signum Aureum Universitatis (Miskolci Egyetem)
 2017 Magyar Hidrológiai Társaság Dr. Schafarzik Ferenc Emlékérem
 2018 Emléklap – ME Google Scholar 2017 végére H=67 tagja
 2019 Emléklap – ME Web of Science 2018 végére H=41 tagja
 2023 Magyar Hidrológiai Társaság Kvassay Jenő Díj

Egyetemi szakmai (oktatási, kutatási és egyéb) tevékenységei

A Miskolci Egyetemen oktatott tárgyai:

Hidrogeológia, Hidrológia-hidrográfia, Hidrológiai gyakorlatok, Környezetvédelem, Ökológia, Természetvédelem, Vízbányászat, Vízkutatás, Vízvédelem, Magyarország hidrogeológiája (vízföldtana), Természet- és vízvédelem, Karszthidrogeológia, Ökológia-természetvédelem, Általános és műszaki hidrológia, Vízesítés, Vízesítés alapjai, Szakvélemények készítésének alapjai, Irodalomkutatás-dokumentációkészítés.

Diplomatervezet konzultálás:

1978 – 2023 között 104 miskolci egyetemi diplomatervezet konzultált. Továbbá 7 külső szakdolgozónak volt (és egynek Baján) témavezetője, külső bírálóként 11 esetben adott véleményt.

TDK dolgozatok vezetése, bírálata:

1975 – 2023 között 90 egyetemi TDK dolgozat készítését vezette, melyek közül mintegy másfél tucat került OTDK-n előadásra. A helyi és OTDK dolgozatok bírálatainak száma hasonló mértékű. (OTDK-n négy alkalommal volt zsűri elnök.) Az Országos Középiskolai Földtudományi Diákkonferencián (ami az OTDK „előszobája”) két alkalommal volt bíráló és zsűri elnök.

Kutatási aktivitása:

2023 elejéig kézirattal lezárt megbízásos kutatási munkái száma 318 db. Az egyetemen 210 ipari megbízásos munkában vett részt, ezek közül 197 esetben témavezetőként, vagy rész-témavezetőként.

Az összes kutatási munkája mintegy 85 %-ának színhelye a Bükk, ill. a Bükk-térség volt. Az egyetemi munkák zöme vízvédelem,

vízbázisvédelmi jellegű volt, főleg a Bükki Karsztvízszint Észlelő Rendszer (BKÉR), ill. a Mályi-Kistokaji Geotermikus Rendszer monitoringja keretében. A BKÉR adatokból kb. 110 kézirat (+kb. 265 havi jelentés), mintegy 25 versenydolgozat, diplomaterv, 3 PhD, kb. 245 hazai és nemzetközi előadás történt, aminek több mint feléből publikáció is készült. Az egyetemen kívül 150 megbízást teljesített témavezetőként.

Kutatási területei:

Karszthidrologia, karszthidrogeológia, víz- és vízbázisvédelem, vízgazdálkodás, vízminőség-védelem, vízkutatás, vízbeszerzés, környezetvédelem, természet-és tájvédelem, radiológia, barlangklimatológia, barlangi denevérvédelem.

Tudományos publikációk:

Az MTMT-ben szereplő tételek szerint önállóan vagy társszerzőkkel írt tudományos publikációi száma 362, melyből idegen nyelven összesen 71 db jelent meg 2023 elejéig. A tudományos közleményeire 135 független idézet történt, nem teljes feldolgozás alapján. 4 cikk impakt faktor értéke 2.359. Google Scholar szerint 2017 végére 1 cikkre 71 hivatkozás történt.

Sport:

A Miskolci Egyetemi Atlétikai és Futball Club kosárlabda csapatának tagja 1969-1970. Egyetemközi nemzetközi kosárlabda mérkőzéseken való részvétel Szovjetunióban (Harkov, 1970).

Egyetemen kívüli szakmai és szakmai-társadalmi tevékenységei

Mérnöki kamarai tagság 1998-tól (tagsági szám: 05-0651; Szakértő: KV-Sz; „A” kategóriás tervező: VZ-TEL; VZ-TER; VZ-VKG) Mérnökkamarai kredit pontjai a tervezéshez szükséges mértékig bőségesen megvannak (értéke 2007-2012 között 79)

Kúttervezés – tervezői művezetés:

2007 – 2023 között 4 figyelőkút, 3 porózus vízadóra mélyített víztermelő kút, 8 termálkarsztkút és 1 termálkarsztra mélyített kutatófúrás tervezője és/vagy tervezői művezetője volt. A kutak a tervezett célokat kivétel nélkül teljesítették. Összes mélységük 11.097 m, a legmélyebb termálkarsztkút 2.421 m, mely így a Bükk-térség legmélyebb (termálkarszt) kutja. 6 további porózus, hasadékos és karsztosodott kőzetre tervezett termálkút terveit – pályázati munka keretében – elkészítette, ezek közül még egynek sem indult meg a fűrása.

Tudományos szakmai tanácsadás:

2016 – Szeleta Park Látogatóközpont – Bükki Nemzeti Park. A tudományos és szakmai tanácsadók, kiállítási tématerv szakértők között 2 téma („A bükki barlangvilág” és a „Karsztvízrendszer”) szakmai segítése.
2021 – Miskolc, Tündérbert, védőidom felülvizsgálatban Miskolc MJV Polgármesteri Hivatal szakértője

Víz Világnapi Fotóposzter Pályázat a Vízről szervezése (MHT BTSz – ME MFK)

2006 – 2024 között 18 alkalommal lett kiírva, s erre összesen 1.740 pályázat érkezett. Az MHT 2016-ban az első 10 év legjobb alkotásait egy olyan DVD-n jelentette meg, ami 718 fotóposztert tartalmazott.

A legfontosabbnak tekintett publikációi

Lénárt, L. (1977a): Hidrogeológiai kirándulások a Bükkben. Egyetemi jegyzet, Tankönyvkiadó, Budapest.

Lénárt, L. – Somogyi, Gy. – Hakl, J. – Hunyadi, I. (1989b): Radon Mapping in Caves of Eastern Bükk Region. Proceedings of International Congress of Speleology, Budapest, 13-20. August 1989. II. 620-622. Budapest.

Hertlendi, E. – Lénárt, L. – Svingor, É. (1994): Participation in CEC program: COST-65. Hydrogeological Aspects of Groundwater Protection in Karstic Areas. ISOKARST '94 International Workshop on Environmental Isotope Study of Karst Systems 3-4 October 1994, Miskolc. ATOMKI-MÁFI-ME kiadvány, Miskolc.

Hertlendi, E. – Veres, M. – Futó, I. – Svingor, É. – Mikó, L. – Lénárt, L. (1995): Environmental isotope study of karst systems national report of Hungary. COST action 65. Hydrogeological aspects of groundwater protection in karstic areas. Final report. EUR 16547 EN pp.133-148.

Hakl, J. – Hunyadi, I. – Csige, I. – Géczy, G. – Lénárt, L. – Várhegyi, A. (1997): *Radon transport phenomena studied in Karst caves – international experiences on radon levels and exposures. Radiation Measurements 28. (1-6) pp. 675-684. Elsevier.*

Kun-Szabó T. [szerk] (1999): A környezetvédelem minőségmenedzsmentje. Általános környezetvédelmi ismeretek. Műszaki Könyvkiadó, Budapest. (Lénárt L.: Természet-és tájvédelmi, ill. biomonitorozás c. fejezetek.)

Lénárt, L. – Takácsné, Bolner K. (2002): A Bükk barlangjainak a vízminőség veszélyeztetés szerinti csoportosítása. A bükki karsztvízkutatás legújabb eredményei c. konferencia. Miskolc, 2002. jan. 24-26. Karsztvízkutatás Magyarországon II. 87-101. Miskolc.

- Lénárt, L. (2004): A bükki karsztvízszintészlelő rendszer és eredményei 1992 – 2004 között = *Körkép*, XVI. évf. 1. sz. I-II. negyedév, pp. 5-9.
- Lénárt, L. (2006): A karsztvízszint emelkedésének jellemzői a bükki karsztvízszintészlelő rendszer 1992 – 2005 közötti adatai alapján = *A Miskolci Egyetem Közleménye, A Sorozat, Bányászat*, 69. kötet. Tiszteletkötet Hahn György 70. születésnapjára, pp. 307-318.
- Lénárt, L. (2006): A karsztvízszint csökkenésének jellemzői a bükki karsztvízszintészlelő rendszer 1992 – 2005 közötti adatai alapján. *Táj, környezet és társadalom. Ünnepi tanulmányok Keveiné Bárány Ilona professzor asszony tiszteletére.* pp. 425-434. Szeged.
- Lénárt, L. (2006): A Bükk-térség karsztvízpotenciálja – a hosszú távú hasznosíthatóságának környezetvédelmi feladatai. *Észak-magyarországi Stratégiai Füzetek.* III. évf. 2. sz. pp. 17-28. Miskolc.
- Lénárt, L. (2010): The Interaction of Cold and Warm Karst Systems in the Bükk Region. *Proceedings of the 1th Knowbridge Conference on Renewables*, pp. 111-118, Miskolc.
- Lénárt, L. (2011): A bükki termálkarszt Egerszalók-Demjén-i rész feltártsága = *A Miskolci Egyetem Közleménye, A sorozat, Bányászat*, 81. kötet, pp. 17-25, Miskolc.
- Lénárt, L. – Hernádi, B. (2012): A bükki termálkarsztvíz hőmérsékletének morfológiai, földtani és vízföldtani okai. *A Kárpát-medence ásványvizei IX. nemzetközi tudományos konferencia, 2012.08.30-09.01, (ISBN 978-973-7625-37-3)* pp. 25-36, Herkulesfürdő, Románia.
- Lénárt, L. – Szegediné Darabos, E. (2012): The hydrogeological relations of the thermal karst of Bükk mountains (Northern Hungary). *Proceedings of the 13th National Congress of Speleology*, 29. Sept.-1. Okt. 2012, Speleodiversity, (ISBN 978-2-88374-021-1; ISSN 0069-8911; EAN 9782883740198) pp. 209-214, Muotathal, Schweiz.
- Lénárt, L. – Szegediné Darabos, E. (2013): The Hydrogeological Relations of the Thermal Karst of the Bükk Mountains Based on Monitoring Data – *Geosciences and Engineering*, Vol. 2. No. 3. pp. 91-99.
- Zeleňáková, M. – Lénárt, L. – Gaňová, L. – Mikita, V. [Editors] (2013): Hydrologic risks – floods and droughts. pp. 1-152. *Technická univerzita v Košiciach.* Košice.
- Lénárt, L. – Szegediné Darabos, E. (2013): The Hydrogeological Relations of the Thermal Karst of the Bükk Mountains Based on Monitoring Data – *Geosciences and Engineering*, Vol. 2. No. 3. PP. 91-99.

Lénárt, L. – Hernádi, B. – Szegediné Darabos, E. – Debnár, Zs. – Czesznak, L. – Tóth, M. (2014): The Importance of Bükk Karst Water Monitoring System (BKWMS) in Researching the Relations of Cold and Warm Karst Waters in the Area = Geosciences and Engineering, Vol. 3. No. 3. pp. 107-118.

Szegediné Darabos, E. – Lénárt, L. – Tóth, M. – Czesznak, L. – Hernádi, B. – Balla, B. – Hojzákné Kovács, E. (2014): Methodology Investigation of a Coherent Cold and Thermal Karst Water Regime in Northern Hungary. In: International Association of Hydrogeologists (szerk.) 41st IAH International Congress "Groundwater: Challenges and Strategies": Abstracts. Konferencia helye, ideje: Marrakech, Marokkó, 2014.09.15-2014.09.19.

A Műszaki Földtudományi Közlemények (a Miskolci Egyetem közleményei) 86. kötet. 3. szám (2017): A BKÉR 25 éves tevékenységét bemutató konferenciakötet szerkesztése, benne 2 saját cikkel

Miklós, R. – Lénárt, L. – Darabos, E. – Kovács, A. – Pelczéder, Á. – Szabó, P. N. – Szűcs, P. (2020): Karst water resources and their complex utilization in the Bükk Mountains, northeast Hungary: an assessment from a regional hydrogeological perspective. Hydrogeology Journal (28), pp. 2159-2172. doi.org/10.1007/s10040-020-02168-0.

Miklós, R. – Lénárt, L. – Darabos, E. – Kovács, A. – Czesznak, L. – Pelczéder, Á. – Szűcs, P. (2021): A Bükk hegység karsztvíz-készleteinek feltárása és hasznosítása. Hidrológiai Közlöny 101 (2). pp. 31-43.

Lénárt, L. (2021): Karszt, karsztvíz, barlangok; természeti és társadalmi értékük, hasznosításuk, védelmük. Könyvrészlet, pp 148-170. (In: Kocziszky György [szerk.] (2021): A Kárpát-medence régiói 15. Észak-Magyarország. pp. 1-830. HVG-ORAC,

Liebe, P. – Kumánovics, Gy. – Rózsa, A. – Szongoth, G. – Tahy, Á. – Szöllősi-Nagy, A. – Csiszár, E. – Pump, J. – Lénárt, L. (2021): A kutakkal kapcsolatos problémák a felszín alatti vízkészletekkel való fenntartható gazdálkodás és vízvédelem területén. (Körkép és kórkép). Vízügyi Közlemények, CIII. évf. 2. f., pp. 33-68.

Lénárt, L. (2022): 30 éves Bükki Karsztvízszint Észlelő Rendszer (BKÉR) és a rendszer legfontosabb észlelő kútja, az Nv-17. Hidrológiai Közlöny, 102. évf. 4. sz. pp. 22-30

Vetési-Foith, Sz. – Lénárt, L. – Leél-Őssy, Sz. – Virág, M. (2022): The Caves of the Bükk Mountains. pp. 323-359. In: Veress, M. – Leél-Őssy, Sz. [Editors] Cave and Karst Systems of Hungary. p. 629. ISBN 978-3-030-92959-6; https://doi.org/10.1007/978-3-030-92960-2, Springer

Mádai Sándor Jenő

okleveles bányamérnök

(1951.05.06.Miskolc)

Oklevélszám: 425/1974.

Kelte: 1974.06.26.

Kompetencia

Energetika

Fluidumbányászat

Földhőhasznosítás

Projektmenedzsment

Vállalatok, vállalati szervezetek irányítása, üzletfejlesztés

Munka

1974 – 1991 Országos Kőolaj- és Gázipari Tröszt

Nagyalföldi Kőolaj- és Földgáztermelő Vállalat

1991 – 2000 MOL Magyar Olaj- és Gázipari Nyrt.

2000 – Mérnöki, szakértői szolgáltatás

Képzetség

Okleveles bányamérnök

Nehézipari Műszaki Egyetem, Bányamérnöki Kar, 1974

Okleveles közgazda mérnök

Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetem, Mérnök - Közgazdász
Tagozat, 1980

Okleveles vállalati vezető

Jean Moulin Lyon 3 Egyetem, 1997

Közgazdasági szakokleveles menedzser

Janus Pannonius Tudományegyetem, Közgazdaságtudományi Kar, 1997

Nyelvismeret

Orosz Anyanyelvi képzés a Gubkin Olaj- és Gázipari Egyetemen, 1973

Angol Alapfokú állami nyelvvizsga, 1995

Francia Középfokú állami nyelvvizsga, 1995

Számítástechnikai ismeret

A szakmai tevékenység gyakorlásához, digitális kommunikációhoz szükséges szoftverek felhasználói alkalmazása

Szakmai szervezeti tagság

1974 – Országos Magyar Bányászati és Kohászati Egyesület

1996 – Energiagazdálkodási Tudományos Egyesület

1996 – Magyar Geotermális Egyesület

1996 – Magyar Mérnöki Kamara

Jogosultság

GO – Gáz- és olajipari építmények tervezése

Tanúsítvány

G-B-16 – Megújuló energia hasznosítása

G-B-18-Energiagazdálkodás

Markó István

okleveles bányamérnök

(1951.02.23.Sümege)

Oklevélszám: 158/1974.

Kelte: 1974.06.25.

Személyi adatok

- Családi állapot: Nős
- Életkor: 73 év

Munkaviszony

1974 – 1992 Borsodi Szénbányák Vállalat Mákvölgyi Bányauzem

1974 – 1978 Rudolftelep IV akna. Beosztott mérnök,

1978 – 1980 Rudolftelep IV akna. Elővájási körletvezető,

1980 – 1981 Mákvölgyi Bányauzem. Technológus,
szellőztetési felelős

1982 – 1984 Albert I. akna frontmérnök,

1984 – 1988 Rudolftelep IV akna frontfejtési körletvezető,

1988 – 1992 Rudolftelep IV akna aknavezető főmérnök,

1992- 2000 RUDOLF, Ipari Kereskedelmi és Környezetvédelmi
Vállalkozás KFT.

Tulajdonos, Ügyvezető, Felelős Műszaki vezető,

2000.08.31 – Bányászati szakértő, magántervező MIMAPPA Bt.

Végzettség

1969 - 1974

Nehézipari Műszaki Egyetem Miskolc okleveles bányamérnök

1981 - 1983

Nehézipari Műszaki Egyetem Miskolc okleveles bányaiipari gazdasági szakmérnök

Szakmai tevékenység rövid ismertetése

Szakmai pályáját teljes egészében a Borsodi Szénbányáknál, a földalatti szénbányászatban, a termelés közvetlen közelében – termelésirányítóként töltötte 1992.09.15-ig,

1983 – ban a gyors-vágathajtás technológiai és munkaszervezési módszerének kidolgozása és megvalósítása jelentett szakmai sikert a számára (457 m/hó F-6Hk géppel).

A bánya bezárási döntést követően az országban elsőként kisvállalkozási formában tulajdonosként a megalakított RUDOLF KFT-ben irányította, a földalatti szénbányászatot 150 – 250 fő foglalkoztatása mellett 2000.04.01 – ig.

Munkaköri feladatok mellett több esetben volt a vállalat által folytatott tervezési feladatokat végző team tagja (Dubicsányi bányanyitás, Rudolf-Albert aknák szállítási rekonstrukciós tervezése, kivitelezése, és logisztikai feladatok értékelemzés módszerével történő megoldása.

Jelenleg egy mérnökvállalkozásban tevékenykedik, több bányászati vállalkozónál, mint Felelős Műszaki Vezetőként és Robbantásvezetőként dolgozott.

Nagyistók Ferenc

okleveles bányamérnök

(1948.10.20. Magyarfés)

Oklevélszám: 280/1974.

Kelte: 1974.06.25.

Iskolai végzettség

Okleveles bányamérnök (geológusmérnök) NME 1969-1974

Okleveles vízépítő szakmérnök BME 1985-1986

Munkahelyek, munkakörök

1974-1975 OKG, Orosháza beosztott mérnök

1975-1996 Csongrád megyei Víz- és Csatornamű Vállalat, Szentes
csoportvezető, szolgáltatási főmérnök helyettes, vállalati
főmérnök, leányvállalati ügyvezető igazgató

1996-2006 tanácsadó mérnök, tervező magánvállalkozó

1996-2002 UPONOR Kft., Bp. tanácsadó mérnök

1996-2018 TRIÁSZ'96 Kft., Szentes (1996-2005 között BT.)
tulajdonos, felelős tervező, projektvezető.

Szakmai tevékenység

1975-1995

- szervezeti, személyi- és műszaki feltételek korszerűsítése, a vállalat vízbeszerzési és vízbázis védelmi feladatainak közvetlen irányítása
- vízmű üzemeltetéshez, vízbeszerzéshez, ivóvízkezeléshez, hévíztermeléshez kapcsolódó problémák megoldási lehetőségeinek keresése, gyakorlati megvalósítása
- a tapasztalatok ismertetése MHT és más rendezvényeken, szakmai folyóiratokban (Hidrológiai Közlöny, Vízügyi Közlemények), egyéb kiadványokban
- a minimális kockázatot biztosító új szervezeti feltételek kialakításában való aktív közreműködés a vállalat megszüntetését előidéző tulajdonosi döntés ismeretében.

1996-2018

- a részben saját tulajdonú tervezői-szakértői mikro vállalkozás technikai, műszaki feltételeinek kialakítása
- tervdokumentációk készítése:
  - o vízbázis védelemhez kapcsolódó védőidom meghatározások
  - o környezetvédelmi vizsgálatok, hatásvizsgálatok

- megvalósíthatósági tanulmányok, engedélyezési tervek települési rendszerek fejlesztéséhez a vízellátás- csatornázás területén
- szakértői tevékenység az ivóvízminőség javító programokhoz és egyéb fejlesztésekhez kapcsolódóan.

Omar Mohammad Suleiman

okleveles bányamérnök

(1950.01.19.Ariha-Jordánia)

Oklevélszám: 424/1974.

Kelte: 1974.06.26.

Állampolgárság: Magyar

Családi állapot: Házas és 2 felnőtt gyereke van és 3 unokája.

Egyetemi végzettség:

1974-ben végzett az akkori Nehézipari Műszaki Egyetemen, mint bányamérnök és 1988-ban, mint gazdasági mérnök.

Munkahelyek:

- 1974/1975 Budapest –Vízügyi Kutató Intézet
- 1975/1976 Irak/Kirkuk - Északi Kőolajipari Tröszt
- 1976/1977 Szeged-MOL
- 1977/1983 Irak/Kirkuk – Északi Kőolajipari Tröszt
- 1983/1984 Budapest - MOL
- 1984/1988 Tiszaújváros – MOL
- 1988/2012 Tiszaújváros – TVK

2012.12.01-én ment nyugdíjba.

Pál Zsolt

okleveles bányamérnök

(1950.11.28.Budapest)

Oklevélszám: 423/1974.

Kelte: 1974.06.26.

1974-ben szerzett okleveles bányamérnöki diplomát olajbányászati szakon. A munkát az OKGT algyői és orosházi üzemeiben kezdte, mint fűrómérnök, melyet a Kőolajkutató Ipari Laboratóriumban (OGIL) folytatott fűrasi optimalizálás fejlesztésében. A fejlesztés eredménye: rövidebb fűrasi idő és kevesebb görgősfűró felhasználása kutanként.

1979-től Líbiában dolgozott fűrómérnökként 1984-ig. A projekt alatt mintegy 50 db nagyátmérőjű vízkút került lefűrásra és termelésbe állításba. A kb. 40 km² terület sárga homoksivatagából zöld mezőgazdasági oázis jött létre nem elhanyagolható gabona és zöldség termeléssel.

1985-től a Chemokomplex külkereskedő vállaltnál mérnök üzletkötőként az export főosztályon tevékenykedett, ahol az olajipari vállalatok termékeit és szakembereinek munkáját értékesítette főleg az arab országokban.

1988-tól 1992-ig Kanada olajipari államában, Albertában képviselte a Chemokomplexet, ahol elsősorban a Dunántúli Kőolajipari Gépgyár termékeit értékesítette, mint tolózárakat és görgős fűrókat.

1993-tól megalapította az Euroturbo és a Westor Technologies Kft-eket, amelyekben tulajdonosként azóta is dolgozik. A két vállalat számos külföldi cég képviselőjeként (német, francia, holland, olasz, amerikai és kanadai stb) a magyar olaj- és vegyipari cégek beszállítója. Ezek: MOL, TVK, Nitrogénművek, MVM-MFGT, Borsodchem stb. Terméklistán: különféle alkatrészek és fődarabok gázmotorokhoz, gáz- és gőzturbinákhoz, finomítói expanderekhez, nagyméretű zárószerelvényekhez és olaj- és vegyipari szivattyúkhoz stb. A beszállításokon túl projektvezetést is végez külföldi szakemberek igénybevételével.

Az Euroturbo és Westor Kft. elnyerte mind a külföldi és a magyar partnercégek bizalmát termékeinek magas minőségével és a gyors és pontos szállítmányozás megszervezésével.

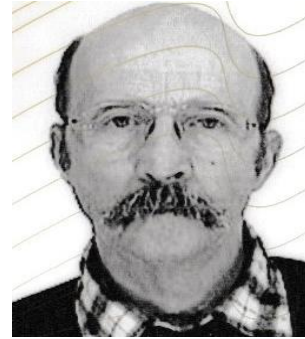
Pápa Antal

okleveles bányamérnök

(1950.06.27.Budapest)

Oklevélszám: 323/1974.

Kelte: 1974.06.25.

Képesítés: Bányamérnök, NME Miskolc 1974

Állampolgárság: Magyar

Nyelvek: magyar-anyanyelvi

angol-társalgási

orosz-társalgási

Munkahelyek, beosztások

2013. szeptember-2015. december MÁELGI, Pannergy Zrt. - szakértő

2012. június- Nyugdíjas

1992. április-2012 június MOL Nyrt. – Vezető geofizikus szakértő, Upstream tudásmenedzsment szakértő, Kutatás értelmezés vezető (MOL Középvezető), Hazai kutatási főgeofizikus, Kutatási projektvezető Kutatás-fejlesztési projektvezető geofizikus szakértő, K+F főmunkatárs.

1974. július – 1992. április MÁELGI (HU) – Szeizmikus Értelmezés osztályvezető, Kutatási projektvezető, expedíció vezető helyettes, szeizmikus csoportvezető, kutatási főmunkatárs, munkatárs, terepi geofizikus.

Szakterületek

- Szeizmikus szerkezeti és sztratigráfiai értelmezés, térképezés, földtani-geofizikai modell építés és fejlesztés, szénhidrogén (CH)-rezervoár szeizmikus karakterizáció, rezervoár modellezés, CH play és prospect analízis, ásványvagyon és készlet becslés, kockázat elemzés

- Földtani-geofizikai kutatási projektek tervezése, irányítása és megvalósítása
- Szakmai tervező, értelmező és modellező szoftverek alkalmazása
- Szakmai mentorálás, online oktatás menedzsment.

Regionális geofizikai és alapkutatói projektek

- Regionális geológiai és geofizikai térképezés Hentej körzetében (Mongólia) ELGI expedíció
- A Kisalföld komplex geofizikai feltárása (Magyarország) ELGI-MÁFI
- Földtani-geofizikai alapvonalak feltárása a Kárpát-medencében ELGI
- Regionális geológiai és geofizikai modellépítés a Pannon-medence CH-prognózisához (Magyarország) MOL.

Szilárd ásvány kutatási projektek

- bauxit kutatás Iharkút ELGI
- olajpala kutatás Várkesző, Pula ELGI
- barnakőszén kutatás Máty (eocén program) ELGI.

Vízbányászati és vízvédelmi, geotermikus kutatási projektek

- fúrásponthoz javaslat készítése Kehidakustány hévízkutatás ELGI
- mélyművelésű, karsztvízszint alatti bauxit bányászat (Fenyőfő) víztelenítésének hatásvizsgálata a Hévíz-i hőforrásokra
- árvízvédelmi projekt geofizikai megalapozása szeizmikus mérésekkel Poschiavo völgyben Neuchatel-i Egyetem (Svájc)
- víz visszatápláló fúrások tervezése a Dorog Lencsehegy-i bányá számára ELGI
- kutatási javaslat víztermelő Böny és víz visszatápláló Pér mélyfúrások kiterjesztéséhez Geotermikus projekt Győr Pannergy.

Szénhidrogén kutatási és mezőfejlesztési projektek

- CH kutatás az Alpokban Gmunden Ausztria a RAG olajvállalat részére ELGI expedíció
- rezervoár karakterizáció szeizmikus és karotázs adatokból Szeghalom I, II valamint a Dorozsma CH-mezők mezőfejlesztési projektjeihez OKGT megbízás ELGI
- Pusztaföldvár gázmező gáz átfertődéseinek szeizmikus vizsgálata bányák megállapításához OKGT megbízás ELGI
- Szénhidrogén potenciál meghatározás a Paleogén medence a MOL-OXY közös érdekeltségű kutatási területen MOL
- Szénhidrogén potenciál meghatározás a Flis öv Közép alföldi részén szeizmikus és mélyfúrás adatok alapján MOL

- CH proszpekt és play analízis, vagyon és készlet kategorizálás kockázat elemzéssel, proszpekt leltár (inventory) aktualizálás a MOL hazai kutatási területein kutatás irányítási döntések előkészítéséhez MOL
- 2D-3D szeizmikus adatok értelmezése, térképezés, proszpektok generálása a TAL -blokkban (Pakisztán) MOL
- szeizmikus értelmezés a TAL blok CH-rendszerének medence analíziséhez és modellezéséhez MOL
- interaktív modellépítés speciális szeizmikus adatfeldolgozáshoz MOL-TBI (Calgary) és MOL- CGG-Veritas (London) külső megbízás
- wildcat fúrési javaslatok készítése a Maramzai-, Makori East-Nashpa-, Tolanj X-, Mardan Khel (Tal blokk) olaj és gázmezők felfedezéséhez MOL
- statikus rezervoár modellek készítése a Manzalai-, Makori és Mami Khel CH mezők mezőfejlesztési projektjeihez MOL

Oktatási, mentorálási projektek

- IHRDC IPIMS online oktatási rendszerének bevezetése és menedzselése a MOL Upstream divízió nemzetközi szakember gárdájának egységes és rendszeres továbbképzéséhez
- 10+ végzős geológus és geofizikus hallgató (ME, ELTE) diploma témájának kiírása és szakmai mentorálása ipari konzulensként
- MOL - ME Műszaki Földtudományi Kar oktatási együttműködésének keretében módszertani előadások tartása a MOL Upstream kutatás-módszertani gyakorlatáról

Számos szakmai előadás és idézett publikáció szerzője. Az EAGE és MGE tagja.

Dr. Pataki Attila József

okleveles bányamérnök

(1949.07.17.Budapest)

Oklevélszám: 380/1974.

Kelte: 1974.06.25.

Budapesten született 1949. július 17-én. A budapesti Toldy Ferenc Gimnáziumban érettségizett kitűnő eredménnyel, majd a Nehézipari Műszaki Egyetemen, a Bányamérnöki Karon 1974-ben szerzett jó minősítéssel bányamérnöki (geologusmérnöki) diplomát.

Végzés után az ALUTERV Bányatervezési Osztályán kezdett el dolgozni. A nagygyházai bányanyitás bauxitföldtani előkészítésén dolgozott, ill. elkészítette a Fenyőfő I. bányaberuházás vízföldtani értékelését és bányavízvédelmi méretezését. Számításai alapján készült el a „Nyírádi bauxitbányászat továbbfejlesztése” c. tanulmány. Az általa számított várható vízhozam értékek a későbbiekben beigazolódtak.

1976-ban a Bakonyi Bauxitbánya Vállalathoz került. Itt egy évi 600 kt-t termelő üzem bányaföldtani irányítása, a bányászati feltárások földtani megalapozása volt a feladata. 1978-tól a Deáki Akna és az Iharkúti Külfejtéses Üzem vezető geológusa lett, évi 1,1 Mt bauxit kitermelésének földtani munkáit irányította és tervezte az új feltárásokat.

Ebben az időben kezdett el foglalkozni azokkal a paleokarsztos jelenségekkel, melyek a bauxitbányászat során váltak ismertté. Felismeréseit tanulmányokban, végül egyetemi doktori disszertációiban foglalta össze. Az Eötvös Lóránd Tudományegyetemen szigorlatozott és védte meg a disszertációját 1984-ben „Summa cum laude” minősítéssel.

1984-től műszaki-gazdasági tanácsadó, 1986-tól a bányavállalat földtani osztályvezető helyettese, 1993-tól a Bakonyi Bauxitbányászat főgeológusa, 1995-től a Földtani és Bauxitkutatói Üzem vezetője lett.

2003 novemberében megalakította a GEOÁSZ Kft.-t, melynek ügyvezetője is lett. A vállalkozás évi 15-18 efm mélyfúrési kapacitással működött és a fúrások teljes földtani feldolgozását is elvégezte. Elsősorban a Dunántúli Középhegység ásványi nyersanyagainak, főképpen a bauxitnak a kutatásával és értékelésével foglalkoztak. Az általa irányított kutatások nyomán nyíltak meg sikeresen a Fenyőfő II/1, a

Bakonyoszip I. a Halimba II. DNy mélyművelésű bauxitbányák, összesen többmillió nyersanyagtartalommal.

2007-2008-ban a MAL Zrt. megbízásából jelentős volumenű (12 ezer fm) külszíni földtani kutatást tervezett majd irányított Bosznia-Hercegovinában. Kutatási nyomán mintegy 500 kt új bauxitvagyont vált ismeretessé. 2010-ben cégtől megvált.

2010.októberétől - 2012. júliusáig irányította a vörösiszap katasztrófával kapcsolatos földtani fúrásos feltáró és értékelő vizsgálatokat.

2009.-2012. között az évi 200 ezer tonna bauxitot termelő boszniai Jajcei Bauxitbányák három aknájának földalatti kutatásait és vágatos feltárásait irányította. Ezzel egyidőben Montenegróban, Niksic térségében az évtizedekkel korábbi földtani kutatási térképeket és jelentéseket saját bauxittelep-genetikai megfigyelései alapján reambulálta és két új bánya terveinek földtani előkészítésén dolgozott.

Jelenleg szaktanácsadóval és szakértéssel foglalkozik.

Karának diáksága két alkalommal választotta tiszteletbeli évfolyamtársává.

2015-ben az OMBKE tiszteleti tagjává választotta.

Pipicz Veronika

okleveles bányamérnök

(1951.07.03.Gyula)

Oklevélszám: 422/1974.

Kelte: 1974.06.25.

Qualifications:

MSc in Petroleum Engineering from University of Miskolc, 1974

Diploma in English Technical Translation, Eötvös Lóránd University of Sciences, Budapest, 1988

Diploma in Management Studies, Buckinghamshire College, U.K. 1996

Workplace:

MOL. Hungarian Oil and Gas Producing Company, Central European E&P ,
MOL South-Eastern Region

Position: Asset Leading Reservoir Engineer, project manager

Positions and field of work so far:

2005- Position: Leading Exploitation Expert, senior reservoir engineer and project leader of the South-Eastern region of Hungary. Central European E&P, MOL

1997-2004: MOL Rt. UpStream Business branch Domestic Production and Storage Division: *senior engineer, expert* of exploitation

1995-1997: MOL Exploitation Engineering South -Great-Plain: Leader of the oil exploitation group

1984-1995: NKFV-MOL Department of Kerve Evaluation :Leader of the oil exploitation group of Algyó field

1974-1984: NKFV. (Oil and Gas Production Company of the Hungárián Great Plain): oil oduction engineer.

Publications:

1. *'Application of Carbon/oxygen Ratio Data Through Wellbore-Tubing Saturation Measurements to Reservoir Simulation Enhancement and Horizontul Well Planning "* SPE 96407 by Jeff Olson, Veronika Pipicz, Lajos Benedek and Andrea Lóveí, OffshoreEurope, 2005 Sept.6-10 Aberdeen, UK, -

2. *"Post-production Saturation Monitoring for Reservoir Model Updating and Horizontul Well Path Optimízation "*by Jeff Olson, Veronika Pipicz, Lajos Benedek and Andrea Lövei Applied Technology Workshop "Field Management of Mature Reservoirs" 2004. 18.10.-21.10., Vienna/Poster in Budapest EAGEIOR 2005. April 25-27

3. *"Increased OilRecovery methods in a mature Hungárián field, Algyó "*by Pipicz Veronika, Béla Kosztin and György Palásthy SPE-INA Sommer School for Petroleum Engineers, Dubrovnik, Croatia, 2004. 7-12.06.

4. *"Lean-Gas Injection into an Extra-Light Oil Reservoir-Initial Results and Further Steps "* by Gy. Palásthy, István Papp, Veronika Pipicz, Lajos Benedek and Andrea Lövei SPE 89365, IOR Conference April 17-21 2004 Tulsa, Oklahoma, USA

5. *"The Fourth Horizontul Project in the Mature Algyófield"* by L.Benedek,S.Joshi, Gy. Palásthy,V.Pipicz SPE/Petroleum Society of CTM IntConf. on Horizontal Well Technology SPE 78953 Calgary,Alberta 2002, November

6. *"Reservoir Management through Horizontal Well Technology in Algyo Field "* by L.Benedek, S. Joshi, Gy. Palásthy,V.Pipicz SPE/Conference on Horizontal Well Technology Calgary,Alberta 2000

7. *"Key to a successful IOR Project: Application of Horizontal wells "* by J.Geiger, MÓ.Hnisz, V.Pipicz et al SPE 65204 Europec 2000 Paris

8. *"Horizontal Wells in the Algyó field, Hungary—Evaluation of u successful IOR Project "*by J. Geiger, Gy. Palásthy,V.Pipicz et al. SPE/DOE 39644 Tulsa1998

9. "Reservoir Concepts of Horizontal Wells drilled with Becfield cooperation in the Algyő Field, Hungary" by J. Geiger, MÓ.Hnisz, V.Pipicz et al Celle 1997
10. "Increase of Productivity and Recovery in a lowpermeability, turbidite type reservoir by Horizontal Infill Drillings from Existing wells " by Veronika Pipicz Werovszky et al SPE 27357 IntSymp. of Formation Damage Control Lafayette, Louisiana 1994
11. "Magic Wand?- Solving the Recovery Problem of a Damaged, Turbidite-type reservoir by Horizontal Sections kicked off from existing vertical wells" by J.Geiger, MÓ.Hnisz, Veronika Pipicz Werovszky SPE/DOE 27810 Tulsa 1994
12. "Geomathematical modelling of a turbiditic reservoir in S.E, Hungary " by J.Geiger, MÓ.Hnisz, Veronika Pipicz Werovszky et al Troia, Portugal 1992
13. " The turbidite type Lower-Pannonian-13 reservoir in the Algyőfield Hungary " by J. Geiger, MÓ.Hnisz, Veronika Pipicz Werovszky et al EAPG Conf., Florence, Italy 1991
14. "Case history of the complex Algyő Field, Hungary " by Veronika Pipicz Werovszky et al SPE 20995 Europec 90

Sasvári József

okleveles bányagépészeti és
bányavillamossági üzemmérnök

(1944.05.10.Dorog)

Oklevélszám: 22/1974.

Kelte: 1974.10.09.

1962-ben érettségizett az Esztergom-kenyérmezői Bányagépészeti és Bányavillamossági Technikumban. 1966-ban az Esztergom-kenyérmezői Felsőfokú Vegyipari Gépészeti Technikum Bányagépész Szakán bányavillamossági és bányagépészeti szaktechnikusi oklevelet szerzett. 1974-ben a miskolci Nehézipari Műszaki Egyetem Bányamérnöki Karán bányagépészeti és bányavillamossági üzemmérnöki diplomát szerzett. 1976-ban a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karának Erősáramú szakán okl. villamosmérnöki végzettséget szerzett. 1966-1971 között a Dorogi Szénbányák Dorogi bányáuzeménél (mely I. osztályú sújtólégveszélyes bányáuzem volt) dolgozott villamos részlegvezetői

beosztásban. 1971-1976 között az Esztergom Város Egyesített Kórházainak (Esztergom, Dorog) műszaki osztályvezetője volt. Kórházi ténykedése alatt folytak a különböző gyógyító pavilon-épületek rekonstrukciós munkái, megépült az új szülészeti-nőgyógyászati pavilon, az urológiai osztály épülete, megtörtént a kórház villamosenergia- és hőenergia-ellátási rekonstrukciója.

1976-ban áthelyezéssel került a Dorogi Szénbányák Tervező Iroda állományába bányagépészeti tervező csoportvezetőként, később a gépészeti szakosztály vezetését látta el, majd megbízták az irodai főmérnöki teendők ellátásával, de mindvégig folytatta tényleges tervezői tevékenységét. 1990-ben kollégáival együtt alakították meg a Dorogi Tervező Iroda Kft-t, ahol először főmérnöki beosztásban dolgozott, majd 1992-től 2016-ig, a kft végelszámolásáig látta el az ügyvezető igazgatói teendőket a 2004. május 10-ei nyugdíjazása után is.

Az ottani tevékenységének ideje alatt az irodai profilnak (mélyépítési, építészeti tervezés, gépészeti-villamos tervezés, bányászati, geológiai, geotechnikai tervezés) megfelelő irányítási teendőket látott el, emellett bányászati, gépészeti, villamos, villamos-automatikai tervezési feladatokat végzett (bányászati és gépészeti technológiák, vízbányászat, acélszerkezetek, épületvillamosság, villamos-automatika, folyamatirányítás, villamosenergia-ellátás kis- és közép feszültségi szinten stb).

1996-2004 között a Komárom-Esztergom Megyei Mérnöki Kamara alelnöke, majd 2004-2008 között elnöke, jelenleg tiszteletbeli elnöke.

1993-tól 2005-ig a Dorogiak Dorogért Alapítvány kuratóriumi elnöki tisztségét látta el.

1985 -1990 között országgyűlési képviselő volt, tagja volt az ún. „rendszerváltó parlamentnek”, benne a Településfejlesztési és Környezetvédelmi Bizottságnak, melynek a titkára volt. Az 1989. évi háromoldalú tárgyalásokat a magyar országgyűlés független képviselőcsoportjának titkáraként felügyelte.

1990-től 1998-ig a dorogi városi önkormányzati Választási Bizottság elnöke volt.

Műszaki tárgyú cikkei jelentek meg az Országos Magyar Bányászati és Kohászati Egyesület lapjában.

Kitüntetés: Kiváló Ifjú Mérnök (1987, 1988).

Komárom-Esztergom Megyei Mérnöki Kamara díjai:

Mikovinyi Sámuel Díj (2008), az Év Mérnöke Díj (2010)

Irodalom: Magyarország Politikai Évkönyve (1988); Műszaki és természettudományi ki kicsoda (1995); Sztrapák Ferenc: Magyar nyitány - Turulpressz (2007); Dorogi lexikon (2008)

Sebestyén István

okleveles bányagépészeti és
bányavillamossági üzemmérnök

(1944.06.06.Esztergom)

Oklevélszám: 16/1974.

Kelte: 1974.10.09.

Sebestyén István lakatos és Karátsony Mária htb. gyermeke. Nős, neje Szabó Ilona gazdasági igazgató, 1974-ben kötöttek házasságot, gyermekeik Balázs 1975 és Nóra 1980.

Általános iskolai tanulmányait Dorogon fejezte be 1958-ban, középiskolai tanulmányait a Hell József Károly Bányagépészeti és Bányavillamossági Technikumban Esztergom-kenyérmezőn folytatta és itt szerzett technikus oklevelet 1962-ben.

Érettségi után a budapesti DUCLOS Bányagépgyárban dolgozott 1962-1963 őszeig, amikor is beiratkozott a Hell-ben ekkor induló Felsőfokú Bányagépészeti és Bányavillamossági Technikum nappali tagozatára. Államvizsgázott 1966-ban és szerzett Bányagépészeti és Bányavillamossági szaktechnikus oklevelet.

Az államvizsga után itt állt munkába, a Bányagéptani tanszéken dolgozott 1972. december 31-ig.

Munkahelye Felsőfokú Vegyipari Gépészeti Technikum Esztergom volt, a Bányagéptani tanszéken dolgozott 1972. dec. 31-ig, a felsőfokú technikum megszűnéséig. Időközben 1970-ben levelező tagozaton elvégezte a budapesti Műszaki Egyetem Gépészmérnöki Karának Műszaki tanári szakát.

1973 január 01-től a Hell József Károly Műszaki Szakközépiskola tanára, eleinte gyakorlati oktatással foglalkozott, bánya-villamosságtani szakmai gyakorlatokat oktatott a tanműhelyben, majd fokozatosan vette át

---

az elméleti tantárgyak oktatását, úgymint mérés és szabályozástechnika, elektrotechnika majd bánya-villamosságtan.

Az egyetemet (NME Miskolc) levelező tagozaton végezte, 1974. október 09-én szerzett bányagépészeti és bányavillamossági üzemmérnöki diplomát.

1978 és 2004 között megszakítás nélkül 26 éven keresztül osztályfőnök, amíg volt bányagépész képzés mindig a bányagépész, illetve a bánya-elektrolakatos osztályok osztályfőnöke, majd 1987/88 tanévtől osztályfőnök munkaközösség-vezető.

Időközben a technikai fejlődéssel haladva erőteljes önképzéssel belevetette magát a számítástechnika tanulásába, úgyhogy amikor bevezették a számítástechnika oktatását (melynek kísérleti tanterveinek összeállításában tevékenyen részt vett) fokozatosan áttért a számítástechnika, valamint CNC és PLC programozás oktatására. Az új ötéves képzési rendszer egyik fő tantárgyának a vezérléstechnika tantárgy tantervi követelményeinek kidolgozásában tevékenyen részt vett, ugyancsak a számítástechnika, valamint az informatika tantárgy tantervi követelményeinek kidolgozásában is.

Ő tanította az összes PHARE támogatású osztálynak az informatikát, valamint az alkalmazott számítástechnikát, a PHARE számítógépterem, valamint az iskola többi számítógépteremének a rendszergazdája volt. A Hell iskolavezetésnek tagja, 1999. október 01-től mint gyakorlati oktatásvezető-helyettes.

2000. augusztus 1-től a Hell és a Bottyán összevonása után új munkahelye a Bottyán János Gimnázium és Műszaki Középiskola Esztergom. A Bottyánban szintén az iskolavezetés tagja, mint gyakorlati oktatásvezető-helyettes, valamint informatika munkaközösség-vezető. Informatikát, valamint alkalmazott számítástechnikát tanított. Informatika és vezérléstechnika tantárgyak oktatásához több jegyzetet állított össze, rendszeresen készített az oktatást segítő multimédiás oktatóanyagot, szoftvereket.

2011 májusától véglegesen nyugdíjba vonult. *(45 év a katedrán!)*

Simon Balázs Péter

okleveles bányamérnök

(1951.05.18. Ózd)

Oklevélszám: 419/1974.

Kelte: 1974.06.26.

Simon Balázs: 1974-2015. 41 év a fúrási iparban.

Az egyetem elvégzése után, mint ösztöndíjas került az OKGT alföldi fúrási vállalatának (NKFÜ majd KV és MB) szegedi üzeméhez, ahol rövid gyakorlati idő után 3 fúróberendezést irányított, később a fúrási üzemegységet vezette. Későbbi pályáját nagyban segítette orosz, német és angol nyelvtudása, ami abban az időben ritka volt az iparban.

1980 szeptemberében 1 éves szerződéssel Irakba ment a Basra melletti területen dolgozó berendezés vezetőjeként. Sajnos öt nap múlva kitört az irak-iráni háború, így közvetlen a határtól Kuvaitba kellett evakuálni. A szerződést 1982-ben sikerült Bagdadban teljesíteni.

Közben Komádiba, majd Hajdúszoboszlóra került, ahol az üzem főmérnöke lett. 1986-ban a vállalat szolnoki központjába helyezték technológiai főosztályvezető, később vállalászási főmérnök helyettesi beosztásba. Jelentős mérföldkő volt 1985-ben egy három hónapos technológiai tréning az USA-ban, valamint a KV szíriai projektjének támogatása, ami lehetővé tette a Shell szerződések megismerését, ami később mintája lett a MOL nemzetközi szerződéseinek.

1994-ben levezényelt egy szibériai munkát minden nehézségével együtt.

1995-ben a MOL fúrási és kútjavítási tevékenységét irányító és felügyeletét ellátó szervezetének vezetője lett. 1997-től a külföldi projektek tervezése és előkészítése volt a meghatározó feladat.

1998-tól a 2015-ös végleges nyugdíjba vonulásig gyakorlatilag folyamatosan rotációban külföldön dolgozott a MOL projektjein fúrási vezető (Drilling Manager) beosztásban.

1998-2000. Szíria.

2001-2009. Pakisztán.

Megszakítást jelentett 2009-2011 között egy szerződés Weatherforddal, amely az egyik legnagyobb amerikai szerviz vállalat a fúrási területen. Ennek keretében Romániában Country Manager volt a WDI ottani vállalatánál, majd Ukrajnában a donyecki területen a szénbányák metán-lecsapoló fúrásainak előkészítését kellett elvégezni.

2012-2015. MOL Kalegran Kurdisztánban, ahol ebben az időszakban a tevékenység egyről öt berendezésre nőtt. Biztosítani kellett a zavartalan működéshez az irányító személyzetet és a fúrási anyagok beszállítását.

Néhány dolgot ki kell emelni ebből a hosszú sorból, ami különösen nehéz, veszélyes, de mégis szép, eredményes volt.

-A ferde és vízszintes fúrások tervezése és irányítása.

-A szibériai munka logisztikájának megszervezése a honvédség An-26-os repülőivel.

-1985-ben a Fábán-4-es gőzkitörés felszámolása a Red Adair Co. embereivel együttműködve.

-A pakisztáni projekt féltörzsi területen az afgán határ közelében 2001.09.11-et követően indult be.

Komoly fúrási problémákat okozott a terület intenzív tektonikai tevékenysége.

-Kurdisztánban az erőltetett tempó mellett lakott települések közelében extrém magas H₂S jelentkezett. A rendkívül alacsony rétegnyomás és a bitumen állapotot elérő nehéz olaj jelenléte különleges technikák alkalmazását követelte meg az 5000 m mélységű fúrásoknál.

A fent leírtak nem valósulhattak volna meg a nyugodt, szerető és megértő családi háttér nélkül.

Somorjai József

okleveles bányamérnök

(1950.09.11.Budapest)

Oklevélszám: 333/1974.

Kelte: 1974.06.26.

Tanulmányok

- Okleveles bányamérnök
Nehézipari Műszaki Egyetem Miskolc, Bányamérnöki kar,
olajbányászati szak, 1974.
- Felsőfokú tervezési és beruházási szakmai képzés, ipar
szakos vizsga

Szakmai Továbbképző és Átképző Vállalat, Országos Tervhivatal,
1990.

Munkahelyek

- 2005-2012. MB Vagyonkezelő Kft.
- 1977-2005. MB Kőolajkutató Rt. és jogelődjei (Szeged, Szolnok)
- 1974-1977. Olaj- és Gázipari Laboratórium (OGIL), illetve jogutód Szénhidrogén-ipari Kutató Fejlesztő Intézet (SZKFI) Szegedi Részlege.

Szakmai életút

- 2005-2012. nyugdíjas részmunkaidős üzemeltetési vezető
- 2001-2005. üzemeltetési vezető
A cég telephelyének üzemeltetése, (javítás, karbantartás felújítások, szállítási feladatok koordinálása, raktára vezetése, rotary eszközök hasznosítása)
- 1987-2001. beruházási főosztályvezető, részlegvezető, telepvezető (Szolnok)
Célcsoportos, Világbanki és Osztrák hitel beruházások szakmai és pénzügyi vezetése, az anyaggyártási és beszerzési részlegek szakmai irányítása, a telephelyek üzemeltetése.
- 1977-1987. fűrómérnök (Szeged)
1980-tól kútjavítási üzemegységvezető, mb. főmérnök, mb. üzemvezető
Lyukbefejező és fűróberendezések irányítása. Speciális kútkiképzések: kettős kutak, „C” típusú kutak, gázkutak, termál kutak, ivóvíz kutak, olajkutak, segéd gázos kutak, besajtoló kutak kiképzése. A szegedi üzem területén 6-7 kútjavító berendezés munkájának irányítása.
1984-1985. (13hónap) 1987. (4 hónap) Tunéziában 2-3 berendezés vízkút fűrési munkáinak irányítása.
- 1974-1977. fűrástechnológiai kutató mérnök
Mikrofűrások, magmintás repesztési feladatok és berendezéseknél végzett rétegrepesztési munkák irányítása és kiértékelése.

Stubna Valér Sándor

okleveles bányagépészeti és
bányavillamosági üzemmérnök

(1947.01.03.Sopron)

Oklevélszám: 30/1974.

Kelte: 1974.10.09.

1969-ben a Bakonyi Bauxitbánya Vállalat Halimba üzemében állt munkába, mint gyakornok szaktechnikus. Feladatköre az akkor épülő új beruházások, Halimba ill. Nyirád-Darvastó, Izamajor bányüzemek villamos energia, valamint sűrített levegőellátás szerelés kivitelezési munkáinak irányítása.

1972-től a vállalat tapolcai központjában, a gépészeti osztályra került, mint műszaki ügyintéző. Munkaköre az aknaszállító gépek kötelek minőségi vizsgálatának intézése, új vagy tartalékkötelek megrendelése. Hozzá tartozott a földalatti sűrített levegővel működő CAVO 310 rakodógépek, a dízel-hidraulikus JOY TLF 4 rakodó és szállító gépek, valamint a külszínen működő kompresszor telepek, nyomástartó edények, az RY-1 rakodó és kotró gépek üzemeltetéséhez szükséges műszaki felügyelet karbantartási tervek készítése és az időszakos felújítások megszervezése, bonyolítása is.

1973-évben a kazánfelügyelet szervezésében nyomástartó edényvizsgáló szakvizsgát tett, mellyel a vállalat légtartályainak időszakos szerkezeti vizsgálatait és nyomáspróbáit végezte.

1974-ben részt vett a NME kiegészítő képzésén és bányagépészeti és bányavillamosági üzemmérnök képesítést szerzett.

1975-ben a Fertői Nádgazdasági Vállalat-hoz került javítóműhely vezetői majd később gépesítési osztályvezető beosztásba. Itt a hidraulikus és úszó nádaratógépek motorcsónakok, tehergépjárművek, nádfeldolgozó gépek üzemeltetését és javítását irányította 1988-ig.

A továbbiakban magánvállalkozóként digitális nyomdát alapítottam Sopronban, Mérnöki nyomtatást, tervrajz digitalizálást és ipari címkék nyomtatását végzem a mai napig.

Szabó Péter

okleveles bányamérnök

(1951.03.16.Jánosháza)

Oklevélszám: 239/1974.

Kelte: 1974.06.25.

Édesanyja Keresztes Margit magyar, történelem szakos tanárnő volt. Édesapja Szabó István matematika, fizika szakos tanár volt. Sajnos mindketten, 1991-ben, ill. 1992-ben meghaltak. Két testvére van Klára nővérem és Pál bátyja. Az általános iskola befejezése után gimnáziumba járt és leérettségizett. Ezután kezdte el tanulmányait a Miskolci Nehézipari Műszaki Egyetemen, ahol 1974-ben bányamérnöki diplomát kapott. Ugyanitt 1996-ban robbantástechnikai szakmérnöki diplomát is szerzett. Egy évet Miskolcon, majd 1975-től 1997-ig Tapolcán a Bakonyi Bauxitbányánál dolgozott különböző beosztásokban (üzemmérnök, bányamester, aknavezető, körletvezető, osztályvezető helyettes, emellett bányamentőállomás vezető és robbantásvezető).

Nős 1975 óta, felesége Szerényi Erzsébet. Van egy fiuk Péter, aki 1976-ban és egy lányuk Eleonóra, aki 1980-ban született. Családi házat építettek Tapolcán 1989-ben, ahol jelenleg is családjával együtt lakik. Vállalkozói igazolványát 1992-ben váltottam ki és a fő állása mellett különböző egyéni feladatokat is vállalt (több külszíni bánya felelős műszaki vezetője, bányák nyitásához és fennmaradásához szükséges műszaki dokumentációkat készít, egyedi robbantásokat tervez, ezeknek az engedélyeztetése kivitelezése is feladata). Ezeket számos referenciamunkája igazolja. Önálló vállalkozási tevékenységét 1997-től kezdte meg az előbb felsorolt tevékenységekkel.

A német nyelvet kb. 1960-tól kezdte tanulni, amit folytatott a gimnáziumban és az egyetemen. Nyelvvizsgát 1987-ben tett le. Német nyelvű delegációk mellett többször volt tolmács.

Szeremley Géza

okleveles bányamérnök

(1949.02.19.Budapest)

Oklevélszám: 320/1974.

Kelte: 1974.06.25.

Általános és középiskolai tanulmányait Miskolcon végezte, a Földes Ferenc Gimnáziumban érettségizett.

A bányamérnöki oklevelet 1974-ben szerezte az NME Bányamérnöki Kar geológusmérnöki ágazatán. Postgraduális képzésben 1987-ben bányaművelő képzésen vett részt az egyetem Bányamérnöki Karán, majd 1993-ban mérnök-menedzser szakmérnöki diplomát szerzett a Miskolci Egyetem Gazdaságtudományi Karán.

Egyetemista korában házasodtak össze Szűcs Irénnel, aki szintén okl. bányamérnök. Két gyermekük született, egy leány és egy fiú, ők nem lettek szakmabeliek. Két unokájuk van.

1974-től a Tatabányai Szénbányák Vállalatnál állt munkába. Kezdetben a Csordakúti Bányüzemben dolgozott beosztott mérnökként, majd a nagygyeházi és mányi bányanyitást indító Bányászati Feltáró Üzemben látott el egyidőben többféle munkakört (művelettervező, szellőztetési felelős, robbantásvezető, biztosítási mérnök). 1986-tól a több üzembrészléggel rendelkező Bányászati Szolgáltató Üzem főmérnöke, 1990-től a vállalat Vízbányászati és Szolgáltatási Igazgatóságának műszaki igazgatóhelyettese, majd 1992-ben igazgatója lett.

1993. október 1-től 1998. május 01-ig a felszámolásra került Tatabányai Szénbányák Vállalat (TBV) egyik utódszervezetének, a Karsztaqua Vízbányászati Kft.-nek volt az ügyvezető igazgatója.

2000. január 1-től 2004.május 1-ig a Veszprémi Bányakapitányság Tatabányai Ügyfélszolgálati Irodájának területi főmérnöke.

2004 közepe óta a mai napig folytatja bányászati tevékenységét, külfejtési bányáknál felelős műszaki vezető, bányászati szaktervező, földtani szakértő.

Több kitüntetést vehetett át szakmai tevékenységéért. Többször volt Kiváló dolgozó, Bányász Szolgálati Okleveleket, Bányamentő

Szolgálatért emlékérmeket, valamint a Kiváló Bányász miniszteri kitüntetést is megkapta.

1975 óta az Országos Magyar Bányászati és Kohászati Egyesület tagja, a Tatabányai Helyi Szervezetben 1981-2004 között vezetőségi tag volt. 1998-2002 között az OMBKE országos vezetésében is funkciót kapott az Ellenőrző Bizottságban.

A helyi szervezet rendezésében több alkalommal tartott bányászati szabadegyetemi előadást. A Bányászati és Kohászati lapok Bányászat c. folyóiratban több cikke ill. tudósítása is megjelent.

A Miskolci Egyetem és a Budapesti Műszaki Egyetem felkérésére több esetben diplomaterveket ill. szakdolgozatokat bírált.

Sztankó Gyula

okleveles bányamérnök

(1950.09.22.Budapest)

Oklevélszám: 473/1974.

Kelte: 1974.06.27.

Tanulmányok, képesítések:

1965-1969: Szabó József Geológiai Technikum: geológus technikus

1969-1974: miskolci Nehézipari Egyetem Bányamérnöki kar, Olajbányászati szak, Gázipari ágazat: okleveles bányamérnök

Szakmai tevékenység, fontosabb munkák:

1974-1994 OLAJTERV Rt.

A nagynyomású magyar földgáz távvezeték hálózat fejlesztési tanulmányainak készítése. Földgáz távvezetékek, gázátadó állomások és kompresszorállomások technológiai kiviteli terveinek, beruházási programjainak készítése.

1979-1980: Az Iraki South LPG System technológiai terveinek készítése, külföldi szabványok beszerzése a projekthez (3 hónap Irakban).

1983-1988: A Mecseki Szénbányák Liász program földgázellátásának és bányametánhasznosító rendszerének technológiai tervezése.

1989-1990: Az európai nagynyomású földgáz távvezeték rendszerek összekötéseiről kiadott ENSZ tanulmány egyik fejezetének készítése.

1992-1993: A nigériai Auchi-Kaduna, Suleja-Minna és Jos-Gombe terméktávvezetékek és tartálparkok technológiai és nyomvonal terveinek ellenőrzése (NNPC Vetting Team, 5 hónap München, 7 hónap Nigéria).

1994-2003 MOL Rt.

1994-1995: A Központi Diszpécser Szolgálat diszpécserként módszer kidolgozása a napi földgázfogyasztás előrejelzésére.

1995-2003: Az olajpiaci információ (árak, hírek) beszerzési és szolgáltatási tevékenységének kialakítása és vezetése.

Részvétel az ENSZ EGB Gázközpont adatbázisa kialakításában és a magyar fejezet frissítései.

2003-2010 Magyar Energia Hivatal

A földgázszállító által jelzett hálózatfejlesztési igények megalapozottságának elbírálása.

A gázpiaci szereplők (kereskedők, termelők, tárolók, szállító, elosztók és a Hivatal) együttműködését szabályozó Üzemi és Kereskedelmi Szabályzat tervezett módosításainak elbírálása és a hivatali jóváhagyás előkészítése.

A magyar földgázfogyasztók vészhelyzeti korlátozási sorrendjének frissítései.

Részvétel az EU gázipari szabályozó hatóságainak együttműködésében.

T. Asztalos Ildikó

okleveles bányamérnök

(1950.08.20. Miskolc)

Oklevélszám: 467/1974.

Kelte: 1974.06.27.

Családi állapot: férjezett, férje: Tóth István

Gyermekei: Lóránd és Mariann

Tanulmányok:

Zrínyi I. Gimnázium Miskolc, érettségi

Nehézipari Műszaki Egyetem Miskolc

bányamérnök (olajbányászati szak, gázipari ágazat)

Munkahelyek:

1974-1975 Olajipari Múzeum Zalaegerszeg, tudományos munkatárs

1975-1981 Gyermekgondozási időszak

1981-1993 TIGÁZ Miskolc, Borsod megyei Kirendeltség

-Műszaki ellenőr

-Műszaki csoportvezető

-Kirendeltségi műszaki vezető

1993-1994 Polgármester Miskolc megyei jogú Város

1994-1997 TIGÁZ Miskolc, Borsodi Kirendeltség

-Műszaki vezető,

-Kirendeltég vezető

1997-1998 Parlamenti államtitkár

Ipari, Kereskedelmi és Idegenforgalmi Minisztérium

1998-2002 Országgyűlési Képviselő

2003-2011 TIGÁZ Miskolc, Call Center vezető

Tímár Zoltán Géza

okleveles bányamérnök

(1951.08.02.Hunya)

Oklevélszám: 382/1974.

Kelte: 1974.06.25.

Szakmai pályája:

- 1969-től 1974-ig a miskolci, akkor még Nehézipari Műszaki Egyetem - Bányamérnöki Karán - Geofizikusmérnöki szakon végezte tanulmányait, ahol 1974-ben geofizikusmérnöki oklevelet szerzett. Oklevele száma: 382/1974
- 1974. július 22-én lépett be a Magyar Állami Eötvös Loránd Geofizikai Intézetbe, ahol a Mélyszerkezetkutató Osztályon kezdte meg Intézeti pályafutását.
- 1974-től 1975-ig az I/2-es szeizmikus csoportnál gyakornok és általános szakmai helyettes volt. Csoportuk elsősorban az akkori OKGT részére végzett szénhidrogén-kutatóméréseket.
- 1976-tól 1981-ig az I/2. szeizmikus csoport vezetőjeként dolgozott. Az Intézet expedíciós tevékenységei miatt (1979-81) megszervezte a jelenlegi „dekárendszerű” mérési időszakokat és megismerte a szeizmikus gyakorlati mérések teljes vertikumát.
- 1981-1982 1981-ben bekerült az Intézet központjába, és feladatul kapta a digitális feldolgozással való megismerkedést. Egy korszerű adatfeldolgozás kialakítása volt a cél.
- 1983-1984 Főosztályvezetői irányítás alatt levő Feldolgozó csoport vezetésével bízták meg.
- 1985-1986 Az Elméleti Osztály keretében a digitális szeizmikus feldolgozási munkák irányítása R-10-11 és R-35-ös számítógéprendszeren.
- 1986-1989 Az Elméleti Osztály vezetése - Fejlesztések - Feldolgozások - KGST koordinációk a tevékenységekhez kapcsolódóan.
- 1989-1993 Fejlesztési - Matematikai - Számítógépközpont osztályszervezetek gazdasági -szakmai koordinációja. A társadalmi-gazdasági átalakulásoknak megfelelő HW-SW

rendszerek kialakítása, valamint a „változással” elavult, megelőző rendszerek zavarmentes felszámolása.

- 1993-1994 Az Intézetet érintő drasztikus létszámcsökkentés miatt kényszerként jelentkező, valamint az új költségvetési törvényeknek megfelelő Vállalkozási Egység szervezetének kialakítása. Az Intézeti tervezett átalakulások segítése az önfinanszírozáshoz szükséges piacok megtartása és megszerzése.
- 1994-2004 Mérési Főosztályvezető, 2004 márciusában lemondtam a közszolgálati jogviszonyról.

Egyéb:

1995. vállalkezési szakirányon, szakközgazda szakképesítés a PSZF-en.
Oklevele száma: 131 E / 95

1996. Pénzügyi tanácsadói képesítés a Pénzügyminisztérium állami vizsgabizottsága előtt. Oklevele száma: 183/1996

Elsődleges szakterületei: számítástechnika-digitális adatfeldolgozások – vezetés - szervezés-elemzés

Egyéb ismeretek: Promax, Landmark, MS Windows, Linux, felhasználó szintű ismerete (Word, Excel, Power Point, Access, Corel Draw, ArWiew Stb).

Fontosabb publikációi:

1. Szcsz-3 programrendszer alkalmazása az ELGI szeizmikus feldolgozásában. ELGI évi jelentés 1984.
2. Jelentés a Miskolc-D barnaköszén kutatási terület geofizikai méréseiről. ELGI jelentés 1986
3. Kompakciós vizsgálatok. ELGI évi jelentés 1987. Társszerzőkkel.
4. Mélyfúrások közötti térrészek vizsgálata nagyfelbontó képességű transzformált szeizmikus szelvények segítségével. ELGI évi jelentés 1987. Társszerzőkkel.
5. Nagyfelbontóképességű szeizmikus mérések és azok alkalmazásai a hazai kutatásban, a termelés előkészítésben. Vándorgyűlés, Szolnok 1988. Társszerzőkkel.
6. Deep seismic investigation of the Lithosphere in Hungary. KAPG konferencia, Sopron 1989. Társszerzőkkel.
7. Tiefenreflexionen vom zeitbereich der Lithosphere und Asthenosphere DEKORP-kolloquium, München, 1989. Társszerzőkkel.
8. The identification of mantle reflections below Hungary from deep seismic profiling. Tectonophysics, 173(1990). Társszerzőkkel.

9. Deep seismic investigations along the Pannonian Geotravers. Acta Geod.Geoph. Mont.Hung., Vol. 25(3-4) 1990. Társszerzőkkel.
10. Szénhidrogéntárolók lehatárolása és tárolókapacitásuk elsődleges becslése szeizmikus és mélyfúrásgeofizikai adatok segítségével Vándorgyűlés, Szeged 1991. Társszerzőkkel.
11. Structure of the Pannonian lithosphere and utilization of prospecting for hydrocarbons MÁEGS. 1993. szeptember. Társszerzőkkel.
12. Lithosphere asthenosphere investigations in the Pannonian basin by means of deep reflection seismics EUROPROBE, 1993.november. /Csopak/ Társszerzőkkel.
13. VÁLLALKOZÁSI TEVÉKENYSÉG VIZSGÁLATA AZ EÖTVÖS LORÁND GEOFIZIKAI INTÉZETBEN (Szakdolgozat, Pénzügyi és Számviteli Főiskola, 1995) Alcím: Egy költségvetési intézmény, vállalkozás jellegű tevékenységének áttekintő elemzése

Tóth Margit

okleveles bányamérnök

(1951.06.10.Ózd)

Oklevélszám: 474/1974.

Kelte: 1974.06.27.

Szakterületek: Kőolaj és földgázbányászat
szénhidrogén-termelés és tárolás

Végzettségek: okleveles bányamérnök (NME 1974)

Számítástechnikai ismeretek: Windows 11, Office, AUTOCAD
felhasználó

Aktuális foglalkozás: tervező mérnök

Munkahelyek: GOV Vecsési üzem (1974-1976) üzemmérnök
OLAJTERV Rt. 1977-1995 tervező, majd szakoszt. vez.
PETROLTERV Kft. 1995-2000 tervező
PENNUM Kft. 2000-ügyvezető, tervező

Szakmai gyakorlat és tapasztalat

OLAJTERV Rt.-PETROLTERV Kft. technológus tervező,
engedélyezettő:

1979-1980 Kiskunhalas Főgyűjtő, technológiai tervezés

1980-1982 Algyői vízbesajtolásos olajtermelés

1983. Kiskundorozsma kompresszor üzem

1985-1990 Öttömösi mező termelésbe állítása

1990-1995 MOL 2000 töltőállomások létesítése

PENNUM Kft. technológus tervező, engedélyezettő:

2002. Lakitelek LPG tároló

2005. Dunaalmás LPG tároló

2006. MOL Nyrt. ZAFI-i, Tuzsér-i és Telegd-i PB átfajtók korszerűsítése

2007. MOL Nyrt. TKD Logisztika Százhalmabatta, Székesfehérvár,
Csepel és Tiszaújváros tankautó-töltők gőzviszanyerő
berendezéseinek tervezése

2008. E.ON Földgáz Storage Zrt. Hajdúszoboszlói Tárolók Joghatályos
mérések kialakítása

2009-2015. Dél-Magyarországi töltőállomások létesítése, korszerűsítése

2013. MOL Nyrt. Algyő PBTT Gázterméktisztító kapacitásbővítése

2016-2018. MHE Kft. Jánosmajor és Fánimajor bányatelkek
mezőfejlesztése

2018-folyamatos Samsung Zrt. NMP tárolótartályok és ellátórendszer
többlepcsős bővítése

Mérnökkamarai névjegyzék: GO/T 06/0238

Dr. Turza István

okleveles bányamérnök

(1948.01.10.Szentlőrincváta)

Oklevélszám: 162/1974.

Kelte: 1974.06.25.

Iskolái:

- Szentlőrincváta: általános iskola 1954-1962
- Pilisvörösvár: vándoruló 1962-1965
- Tatabánya: Bányaiipari Technikum 1965-1969
- Miskolc: Nehézipari Műszaki Egyetem, Bányaművelő Szak 1969-1974
- Műszaki doktori oklevél 1983-ban Miskolcon.

További szakképesítések:

- felsőfokú oktatásszervezői, humánszervező képzések

Munkahelyek:

Az egyetem elvégzése után a Mecseki Szénbányánál helyezkedett el 1974-ben, s 2005. évig ugyanitt, ill. a jogutód szervezetnél dolgozott a következő területeken:

- bányamérés
- beruházás
- szervezés
- oktatás
- munkaügy

Nyugdíjba vonulására 2005. évben került sor.

Munkáját megbecsülték, elismerték, többféle kitüntetésben részesült.

Megkapta a szakirodalmi nívódíjat, rendelkezik műszaki szakértői minősítéssel.

1974-ben házasságot kötött, felesége közgazdász, lányunk jogot végzett.

Varga Péter

okleveles bányamérnök

(1950.02.17.Rudabánya)

Oklevélszám: 383/1974.

Kelte: 1974.06.26.

Végzettség:

- okleveles bányagépész és villamossági mérnök
Nehézipari Műszaki Egyetem 1974.
- okleveles munkavédelmi szakmérnök
SZOT Munkavédelmi Továbbképző Intézet 1983.
- érintésvédelmi szabványossági felülvizsgálat
Országos Energiagazdálkodási hatóság 1987.

Szakértői jogosultság:

munkabiztonsági szakértő
környezetvédelmi szakértő

Szakmai szervezeti tagság: Magyar Mérnöki Kamara

Munkahelyek:

1974 -1975 Országos Érc- és Ásványbányák Kutató és Termelő Művei
technológus

1975 - 2010 Észak-magyarországi Vízügyi Igazgatóság
hatósági ügyintéző, műhelyvezető, energetikus, munkavédelmi
vezető, központi gépészeti irányító osztályvezető, főtanácsos

1995 - 2004 Varga & Varga Bt. - ügyvezető

2004 -Varga & Varga Kft. - ügyvezető

Kitüntetések:

A vizek kártételei elleni védekezésért bronz érdemérem 2006.

Környezetvédelmi és Területfejlesztési Miniszteri elismerő oklevél 2010.

Ajándékok:

Öt jól tanuló, jobbára műszaki érdeklődésű unoka, akikkel napi kapcsolatban van.

A Műszaki Föld- és Környezettudományi (Bányamérnöki) Kar és a képzés történetének főbb eseményei

- 1735 Szervezett iskolarendszerű bányászati és kohászati szakember képzés megindulása, tanulmányi idő: 2 év.
- 1762 Döntés az Akadémia létrehozásáról.
- 1770 Bányászati Akadémia teljes kiépülése, egységes három évfolyamos bányászati-kohászati szakemberképzés (mérnökképzés) létrejötte.
- 1846 A képzési idő 4 évre emelkedik.
- 1872 Az egységes „bányász” képzés négy speciális szakra válik szét, a képzési idő ismét három évre csökken.
- Bányászati szak,
  - Gépészeti-építészeti szak,
  - Fémkohászati szak,
  - Vaskohászati szak.
- 1919 Menekülés Selmezbányáról, Sopronban történő letelepedés.
- 1934 Az intézmény a budapesti József Nádor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem soproni Bánya-, Kohó-, és Erdőmérnöki Karaként működik.
- 1935 Egységes kohómérnökképzés megindulása.
Kilenc féléves oktatási rend bevezetése.

- 1947 Bányakutató-mérnöki szak indítása.
- Földtani-geofizikai kutatási irány,
  - Fluidumbányászati irány.
- 1949 A miskolci Nehézipari Műszaki Egyetem létrehozása, kezdetben Sopronban, majd Miskolcon működő Bányamérnöki és Kohómérnöki Karokkal. Tíz féléves oktatási rend bevezetése, új szakok megindítása.
- Olajmérnökképzés,
  - Geológus mérnökképzés,
  - Geofizikus mérnökképzés,
  - Bányagépészmérnök képzés.
- 1959 A Bányamérnöki Kar szaktanszékei és a teljes képzés átköltözése Sopronból.
- 1968 Hidrogeológus-mérnökgeológus képzés beindítása.
- 1974 Új egységes tanterv elfogadása négy szakkal.
- 1985 Környezetvédelmi képzés (szakirány) indítása.
- 1986 Moduláris tanterv, az önálló bányagépészmérnök képzés megszűnése.
- 1992 Új tanterv elfogadás, új szakok indítása.
- Környezeti mérnöki szak,
  - Előkészítéstechnika mérnöki szak.
- 1997 Geográfus szak indítása.
- 2000.01.01. A Bányamérnöki Kar elnevezés Műszaki Földtudományi Kar névre változik.
- 2006.05.01. A Bolognai képzési rendszernek megfelelően, kétciklusú képzés bevezetése.

- 2009 A Földtudományi mérnöki és a Hidrogeológus mérnöki angol nyelvű mesterképzési szakok akkreditációja.
- 2013 A kizárólag angol nyelven indított Olajmérnöki mesterképzési szak akkreditációja.
- 2014 A Szénhidrogén-kutató földtudományi mérnök mesterképzési szak akkreditációja.
- 2014 A MOL intézeti tanszék megalapítása.
- 2016 A Bányászati és Földtani Szakigazgatási Intézeti Tanszék megalapítása
- 2016 Duális képzési program megvalósítása az alábbi szakokon:
- Műszaki földtudományi alapképzési szak,
  - Környezetmérnöki alapképzési szak,
  - Földrajz alapképzési szak,
  - Geográfus mesterképzési szak,
  - Olajmérnöki (angol nyelven) mesterképzési szak.
- 2018 Duális képzési program megvalósítása a Hidrogeológus mérnöki mesterképzési szakon (magyar és angol nyelven).
- 2019 A Műszaki Földtudományi Kar logójának megújítása.
- 2019 Duális képzési program megvalósítása az Olaj- és gázmérnöki mesterképzési szakon.
- 2020 Duális képzési program megvalósítása az alábbi szakokon:

- Földtudományi mérnöki mesterképzési szak,
- Bánya- és geotechnikai mérnöki mesterképzési szak

2023

január 1-től a korábban hét intézetből álló Kar öt intézettel működik, így a kutatási kompetencia területek a korábbinál szorosabban egymás mellé rendelhetővé váltak. Az öt új intézet: a Bányászat és Energia Intézet, a Földrajz-Geoinformatika Intézet, a Nyersanyagelőkészítés és Környezettechnológia Intézet, a Nyersanyagkutató Földtudományi Intézet, és a Víz- és Környezetgazdálkodás Intézet. Hivatalosan a kar szervezeti struktúrájába integrálódott az Alkalmazott Földtudományi Kutatóintézet is, miáltal a kar kutatási potenciálja és az ipari igényeket kiszolgáló lehetőségei is erőteljesen bővültek.

február 1-től a Kar neve megváltozott, az új neve Műszaki Föld- és Környezettudományi Kar.

MŰSZAKI FÖLD- ÉS KÖRNYEZETTUDOMÁNYI KAR

Dékán: Prof. Dr. Mucsi Gábor *egyetemi tanár, PhD*
Helyettesek: Prof. Dr. Szabó Norbert Péter *egyetemi tanár, az MTA doktora*
Dr. Szalontai Lajos *egyetemi docens, PhD*
Dr. Szunyog István *egyetemi docens, PhD*

Alkalmazott Földtudományi Kutatóintézet

Igazgató: Dr. Baracza Máttyás Krisztián *tudományos főmunkatárs*

Bányászat és Energia Intézet

Intézetigazgató: Dr. Szunyog István *egyetemi docens*

Bányászati és Geotechnikai Intézeti Tanszék

Vezető: Dr. Debreczeni Ákos Elemér *egyetemi docens*

Olajmérnöki Intézeti Tanszék

Vezető: Dr. Turzó Zoltán *egyetemi docens*

Gázmérnöki Intézeti Tanszék

Vezető: Dr. Vadászi Marianna *egyetemi docens*

MOL Intézeti Tanszék

Vezető: Dr. Dmour Hazim Nayel Abdelfattah *egyetemi docens*

Földrajz-Geoinformatika Intézet

Intézetigazgató: Prof. Dr. Kocsis Károly *egyetemi tanár, az MTA rendes tagja*

Természetföldrajz Intézeti Tanszék

Vezető: Prof. Dr. Dobos Endre *egyetemi tanár*

Társadalomföldrajz Intézeti Tanszék

Vezető: Siskáné Dr. Szilasi Beáta *egyetemi docens*

Geoinformatikai Intézeti Tanszék

Vezető: Dr. Vágó János *egyetemi docens*

Geodéziai és Bányaméréstani Intézeti Tanszék

Vezető: Dr. Havasi István *egyetemi docens*

Nyersanyagelőkészítés és Környezettechnológia Intézet

Intézetigazgató: Dr. Nagy Sándor Márton *egyetemi docens*

Mechanikai Eljárástechnikai Intézeti Tanszék

Vezető: Prof. Dr. Faitli József *egyetemi tanár, az MTA doktora*

Bioeljárástechnikai és Reakciótechnikai Intézeti Tanszék

Vezető: Dr. Mádainé Dr. Üveges Valéria *egyetemi adjunktus*

Nyersanyagkutató Földtudományi Intézet

Intézetigazgató: Dr. Mádai Ferenc *egyetemi docens*

Alkalmazott Ásványtani Intézeti Tanszék

Vezető: Dr. Kristály Ferenc *tudományos főmunkatárs*

Földtan - Teleptani Intézeti Tanszék

Vezető: Dr. Zajzon Norbert *egyetemi docens*

Geofizikai Intézeti Tanszék

Vezető: Prof. Dr. Szabó Norbert Péter *egyetemi tanár*

Bányászati és Földtani Szakigazgatási Intézeti Tanszék

Vezető: Dr. Takács Ernő *földtudományi szakreferens*

Víz- és Környezetgazdálkodás Intézet

Intézetigazgató: Dr. Madarász Tamás *egyetemi docens*

Hidrogeológiai-Mérnökgeológiai Intézeti Tanszék

Vezető: Prof. Dr. Szücs Péter *egyetemi tanár, az MTA levelező tagja*

Környezetmérnöki Intézeti Tanszék

Vezető: Dr. Tóth Andrea *egyetemi docens*

Mérnökgeológiai és Építőmérnöki Intézeti Tanszék

Vezető: Dr. Kovács Balázs *egyetemi docens*

**A MŰSZAKI FÖLD- ÉS KÖRNYEZETTUDOMÁNYI
KARON
JELENLEG MŰKÖDŐ
SZAKOK, SPECIALIZÁCIÓK**

ALAPKÉPZÉSEK

MŰSZAKI FÖLDTUDOMÁNYI ALAPSZAK

(képzési idő 7 szemeszter)

- Bánya- és geotechnika mérnök specializáció
- Nyersanyag-előkészítés mérnök specializáció
- Olaj- és gázmérnök specializáció
- Víz- és nyersanyagkutató mérnök specializáció

KÖRNYEZETMÉRNÖKI ALAPSZAK

(képzési idő 7 szemeszter)

- Hulladékgyártás specializáció
- Természeti erőforrás és környezetbiztonság specializáció

FÖLDRAJZ ALAPSZAK

(képzési idő 6 szemeszter)

- Geoinformatika specializáció

MESTERKÉPZÉSEK

(képzési idő 4 szemeszter)

**BÁNYA- ÉS GEOTECHNIKAI MÉRNÖKI MESTERKÉPZÉSI
SZAK**

- Bányászat és geotechnika specializáció
- Nyersanyagelőkészítés specializáció

FÖLDTUDOMÁNYI MÉRNÖKI MESTERKÉPZÉSI SZAK

(angol és magyar nyelven)

- Geológia specializáció
- Geofizika specializáció
- Geoinformatika specializáció
- TIMREX specializáció

GEOGRÁFUS MESTERKÉPZÉSI SZAK

- Geoinformatika specializáció

OLAJ- ÉS GÁZMÉRNÖKI MESTERKÉPZÉSI SZAK

OLAJMÉRNÖKI MESTERKÉPZÉSI SZAK *(angol nyelven)*

HIDROGEOLOGUS MÉRNÖKI MESTERKÉPZÉSI SZAK

(angol és magyar nyelven)

KÖRNYEZETMÉRNÖKI MESTERKÉPZÉSI SZAK

(angol és magyar nyelven)

- Környezeti eljárás technikai modul
- Hulladékgyűjtés és kármentesítési modul

SZÉNHIDROGÉN-KUTATÓ FÖLDTUDOMÁNYI MÉRNÖKI MESTERKÉPZÉSI SZAK *(angol nyelven)*

ALAPANYAGGYÁRTÁSI FOLYAMATMÉRNÖK MESTERKÉPZÉSI SZAK *(angol és magyar nyelven)*

GEOINFORMATIKA MESTERKÉPZÉSI SZAK

SZAKIRÁNYÚ TOVÁBBKÉPZÉSEK *(képzési idő 4 szemeszter)*

- Földgázellátási Szakmérnöki szakirányú továbbképzési szak
- Geotermikus Szakmérnöki szakirányú továbbképzési szak
- Hidrogeológiai szakirányú továbbképzési szak
- Hévízkészlet-gazdálkodási szakirányú továbbképzési szak
- Mélyfúrási Szakmérnöki szakirányú továbbképzési szak
- Olajmérnöki szakirányú továbbképzési szak
- Hulladékkezelési és -hasznosítási szakmérnök szakirányú továbbképzési szak
- Városüzemeltető Szakmérnöki szakirányú továbbképzési szak
- Munkavédelmi és Munkavédelmi Szakmérnök szakirányú továbbképzési szakok
- Precíziós Talajterképezési Szakmérnök és Precíziós Talajterképezési Szakember szakirányú továbbképzési szakok
- Klímaadaptációs Szakmérnök és Klímaadaptációs Szakember szakirányú továbbképzési szakok
- Szénhidrogén-ipari Nyersanyagkutató Szakmérnök szakirányú továbbképzési szak
- Tűzvédelmi Szakmérnök szakirányú továbbképzési szak
- Geoturisztikai Szakember szakirányú továbbképzési szak
- Bányászati és Ipari Robbantástechnikai Szakmérnök szakirányú továbbképzési szak
- Hidrogénellátási Szakember és Hidrogénellátási Szakmérnök szakirányú továbbképzési szak

DOKTORI KÉPZÉS **Mikoviny Sámuel Földtudományi Doktori Iskola** *(képzési idő 4 év)*